

Délibáb

6. SZÁM

20
FILLÉR

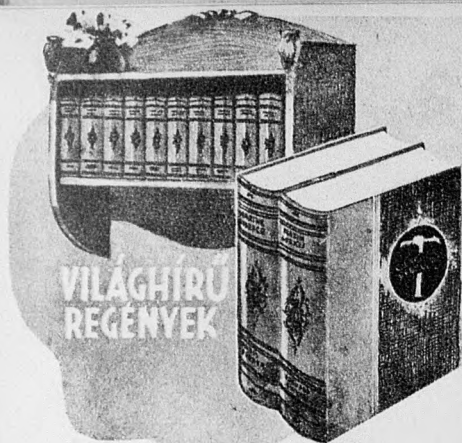
100

OLDAL

Lázár Mária
az „Egy pohár
viz” című szin-
darab fő női
szerepében
(Solthy—Wellesz
felv.)

RÁDIÓMŰSOR
FEBRUÁR 7 — 13. IG

A VILÁGIRODALOMBAN EGYEDŰL ÁLL!

Húsz remek díszes félbőr-kötésű regény BUDAPESTEN 19 pengő 20 fillérért, tehát kötetenként 96 fillérért, VIDÉKEN 21 pengő 20 fillérért, vagyis kötetenként 1 pengő 06 fillérért!

A sorozat minden egyes köteté 320 oldal és igazi értéke a világirodalomnak. Húsz hónaponta minden hó elsején kézbesítünk egy regényt.

EGY ÉRTÉKES AJÁNDÉK!

Aki húsz hónaponta át egy-egy kötet „Világhírű regény” átvételére kötelezi magát, annak „A tudás forrása” című díszes félbőr-kötésű könyvet ajándékozunk. Ez a lexikonalakú 320 oldalas könyv az ismeretek valóságos tárházát nyújtja az olvasónak. Ajándékkötetünket a regénysorozat 10 kötetének átvétele után küldjük teljesen díjtalanul, csupán 20 fillér postaköltséget és kézbesítési díjat számítunk fel. Ez a mű karácsonyra jelenik meg.

A „Világhírű Regények” sorozatában eddig a következő művek jelentek meg: Frank Norris: Az őrvény, Maurice Renard: Lerne doktor, Francis de Croiset: A malakkai asszony, Pierre Benoit: Az üldözött, Flaubert: Salambo, Kipling: Kim, Crawford: A bizánci rabszolgány, Turgenev: Óstalaj, Maugham: Színes fátyol, Dosztojevskij: Névtelen, Stefan Zweig: Első élmény, Axel Munthe: San Michele regénye I—II.

A sorozatban legközelebb a következő művek jelennek meg: Balzac: Három szerelmes, Arlen: A zöld kalap, Gorkij: Artamanovok, Maurois: Két asszony között. A felsoroltakon kívül a világirodalom következő remekeinek megjelenése van tervbevéve: PIERRE BENOIT, JOSEPH CONRAD, CLAUDE FARRERE stb. Az itt felsorolt írók az olvasók millióit hódították meg szerte a világon.

A művek megrendelhetők Tolnai Nyomdai Műintézet és Kiadóvállalat Rt., Budapest, VII. Dohány u. 12-14. Telefón: 1—423—39 és 1—423—50. Az itt látható megrendelőlevéllel minden újságárusnál is megrendelhető.

KÜLFÖLDI ELŐFIZETŐINK FIGYELMÉBE! A Világhírű Regények bármelyik kötetét portmentesen küldi meg (ha az újságárusitónál nem volna kapható) Romániában 35 lelert, Journal Import, Jacob Dancea, Oradea, Bulv. Reg. Ferdinand 46. Csehszlovákiában 9 ke.-ért Lipa Novinarstvo, Bratislava, Trieda Kr. Alexandra 8. Jugoszláviában 15 dinárért Putnik Hirlapiroda, Novi Sad, Kralja Aleksandra 21.

(Az összeg mindhárom helyre bélyegben is beküldhető)

Ne vágja ki, ha nem akarja megcsonkítani a lapot, hanem írja ezt a megrendelési szöveget egy levelezőlapra.

MEGRENDELŐLAP

Megrendelem a „Világhírű Regények” húsz kötetét, díszes félbőr-kötésben, Budapest 19 pengő 20 fillérért, tehát kötetenként 96 fillérért, vidéken 21 pengő 20 fillérért, vagyis kötetenként 1 pengő 6 fillérért. Minden mű kézbesítésénél fizetek a könyvért 96 fillért, illetőleg vidéken 1 pengő 6 fillért. Önök kötelezik magukat a 10-ik kötet átvétele után 20 fillér postaköltség és kézbesítési díj fejében ajándékképpen „A tudás forrása” című művet megküldeni. A kézbesítést a következő címre kérem:

Kelt 193_____

Megrendelő neve: _____

Megrendelő foglalkozása: _____

Megrendelő lakása: _____ város _____ ucca _____ sz.

KÉRJÜK OLVASHATÓAN KITÖLTENI!

A megrendelő sajátkezü, olvasható aláírása

Külföldi olvasóink figyelmébe!

A „Délbáb” az itt felsorolt helyeken kizárólag az alábbi árakkal fizethető elő. ROMÁNIÁBAN 1/4 évre 100 lei. FŐELÁRUSÍTÓ: Journal Import, Jacob Dancea, Oradea, Bulv. Reg. Ferdinand 46. CSEHSZLOVÁKIÁBAN 1/4 évre 23 Ke., FŐELÁRUSÍTÓ: Lipa Novinarstvo, Bratislava, Trieda Kr. Alexandra 8. JUGOSLAVIÁBAN: 1/4 évre 32 dinár. Putnik Hirlapiroda, Novisad Kralja Alexandra 21. (Csekk számlaszám: a Beograd-i postatakarékpénztárnál 55 646.) FRANCIAORSZÁGBAN 1/4 évre 18 Frs. Főelárusító: Messageries Parisiennes, Paris 10e, e. 28 Rue St. Quentin. A kiadásunkban megjelenő művek csakis fenti cégéknél szerezhetők b.e. (Közvetlen nem szállíthatunk)

BRAZILIÁBAN: 1/4 évre \$ 18/000, Magyar könyvkereskedés: Sao Paulo Av. Sao Joao 247.

XI. évfolyam

Budapest, 1937 február 6

6. szám

20
FILLÉR

Délibáb

SZINHÁZI HETILAP

Megjelenik minden szombaton

Elofizetési ár: negyedévre 2 pengő 50 fillér, félévre 5 pengő. Biztosítással kombinálva negyedévre 3 pengő 42 fillér, félévre 8 pengő 84 fillér, egy hónapra 1 pengő 14 fillér. Egyes szám ára — pályaudvarokon is — 20 fillér. Ausztriában 40 Groschen, Csehszlovákiában 2.— cseh korona, Jugoszláviában 2,50 dinár, Romániában 8 lei, Olaszországban 1 líra 40 centesimo, Franciaországban 1,50 Frs. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VII, Dohány ucca 12. Telefon: 14-23-39, 14-23-50.

Még a hóban sem árt egy kis rúzs és púder...

ÜL ALL!
y BUDA-
ötetenként
0 fillérért,
rt!

al és igazí
ónapon át
regényt.

ak Norris :
ny, Pierre
rabszolga-
an Zweig :

szelmes,
a felsorol-
vbevéve:
orolt írók

udapest,
megren-

tét portó-
t, Journal
lpa Novi-
rlapiroda,

udapesten
rt, vagyis
96 fillért,
tele után
sa" című

a sz.

írása

NIÁBAN
ulv. Reg.
vinarstvo.
ilk Hírlap
bénztárnál
nes, Paris
szerezhető

Joao 247.

Vita a kritikus kötelességéről

Irta: Orbók Attila

Egyik kiváló kritikusunk nagy cikket írt a kritika és a mai színház viszonyáról s arra a következtetésre jutott, hogy a komoly kritikának *nem kellene foglalkoznia azokkal az igénytelen, pusztán szórakoztatásra szánt szindarabokkal, amelyeknek végeredményben semmi közük sincs az irodalomhoz.*

A kitérő kritikus indítványa nagy vitát támasztott a nyilvánosság előtt, de főként a kulisszák mögött; napok óta vitatkoznak a színházi és kritikus-i berkekben, hogy helyes-e a gondolat és lenne-e valami gyakorlati haszna annak, ha a komoly bírálat egész egyszerűen mellőzné azokat a drámákat, amelyek a szórakoztató ipar termékei, éppen úgy, mint a cirkuszi műsor számai s amelyeknek előadása *pusztán üzleti érdekből történik.*

A vitát — szerény véleményünk szerint, mégpedig a kiváló magyar kritikus indítványa ellen — már eldöntötte egy az ő cikkétől egészen függetlenül kirobbant esemény, mégpedig Párizsban, ahol megtörtént az a páratlan eset, hogy a *dráma főpróbájáról a kritikusok, három kivételével, testületileg kivonultak a második felvonás után; annyira rossznak, a színpad nyilvánosságára méltatlannak tartották a „produkciót“.* Nagy vita indult meg a sajtóban, a szerzők egyesületében, a kritikus-i testületben s általában az egész színészvilágban is arról, hogy *hogok volt-e a kritikus uraknak főpróba közben eltávozniuk és bojkottálniuk a darabot.* Végül is az az általános vélemény alakult ki, hogy *naqyon helytelenül jártak el!* Az egyik legjobb nevű kritikus, aki emellett kitérő író is, Paul Reboux kijelentette, hogy a kritikusoknak minden körülmények között a helyen kell maradniuk és őrt kell állaniuk, mert az a hivatásuk, hogy ellenőriz-

zék az irodalmi élet megnyilvánulásait s ami rossz, arról éppen úgy megmondják a véleményüket, mint arról, ami jó.

Nem fér kétség hozzá, hogy az utóbbi időkben nagyon sok olyan igénytelen szindarab került a közönség elé nálunk is, amelynek igazán *semmi köze nincs az irodalomhoz* és valóban alig lehet egyébnak tekinteni, mint színpadi tákolmánynak, amely inkább csak *ürügy*, mint alkalom arra, hogy kiváló színészek megjelenjenek a közönség előtt — és mulattassák, vagy mulattatni igyekezzenek. Az ilyen szórakoztatási célokat szolgáló, pusztán üzleti produkciókat valóban nem lehet színházi előadásoknak tekinteni, mert *csak formai megnyilatkozásukban szindarabok*, lényegükben azonban scenírozott riportok, revük — vagy cirkuszi porondra való komédiázások. Azonban a színház eredeti hivatásától való eltávolodását csak elősegítené a kritika duzzogó megvetése, hiszen még inkább felbátorítaná a kizárólag „kaszára dolgozó” igazgatókat, akiknek *nem kellene a lesújtó bírálatoktól tartaniuk, s azt a nyilvánosságot, amit a bírálat ad, pótolhatnák a reklámmal,* amelyben aztán ők maguk dicsőíthetnék azt, *amit szégyenleniük kell.*

A kritikának a színház mellett kell állania, mint irodalmi célú intézmény mellett, s nem szabad átengednie azt a kalmárszellemű direktorok önkényének.

Szerény véleményünk szerint sokkal *célravezetőbb*, ha a kritikusok minden színpadi produkcióról véleményt mondanak, ha felvilágosítják a közönséget és nevelik, mint ha egyszerűen hátat fordítanak az üzletkedésnek és szabadjára engedik azt. Egészen bizonyos, hogy azok a szín-

házigazgatók, akik a színház lényegét meghamisítják üzleti számításból, sokkal jobban félnek a kritika felvilágosító munkájától, mint elnémulásától.

Igaz, hogy a közönség sok esetben — mint ahogy Pesten szokták mondani — „megkontreminálja” a kritika lesújtó véleményét s néha a legközönségesebb színpadi fércműveknek nagy sikerük van, de éppen azt nem szabad megengedni, hogy ilyen esetekben a diadalittas direktor a publikum szélyében az ő káros tevékenységének igazolását láthassa!

A kritikának nem szabad feladnia azt a jogát, hogy magasabb szempontok szerint ítéletet mondjon, nevelje a

szerzőket, tájékoztassa a közönséget — és ítéletet mondjon minden olyan törekvés felett is, amely a színházat el akarja távolítani eredeti, igazi művészi hivatásától.

Persze, nem kellemes feladat a rossz, a silány tömegösztönöket kiszolgáló, a karzat mulattatására szánt darabokat végignézni, méltatni, irodalmi követelményekkel nem törődő szerzőket, színpadi mesterembereket kioktatni. De a kritikusként kötelessége mindezt megtenni, még akkor is, ha a színház megtagadja önmagát. A kritikus a magasabb szempontok őre, az esztétikai megítélés katonája — s a katona nem hagyhatja el a lövészárkot.

FARSANG!

DÉCIBÁR

MIÉRT ILYEN A SZÍNÉSZ?

Irtta :
**BALASSA
IMRE**

Egy osztrák író, aki nagyon sokat köszönhetett a színészeknek, híres regényében ezt a lesújtó véleményt mondja róluk: „A színész nem több, mint a jólszabott ruha. Mikor végigjátszotta a szerepét, nem érdekel többé bennünket. Levetettük, mint a ruhát. És egész bátran be is akaszthatjuk a szekrénybe, a legközelebbi használatig. Mint a ruhadarabot . . .”

Hermann Bahr nem egyedül vélekedik ilyen lesújtóan a színészeiről. Régi hang ez, amely az évszázadok messzeségéből fitymálja a színész szellemi vagy erkölcsi rangját: a színészt, akit Molière és Shakespeare korában még emberszámba se vettek. Törvényenkívüli lény volt. Söpredék. Vogelfrei. Mindenki büntetlenül kitölthette rajta a haragját. Hermann Bahr kétes értékű szellemeskedésében régi korszakok úgynevezett mentalitása jár vissza, modern zakóba átöltözve.

De milyen sokan vannak azok is, akik azon csodálkoznak, hogy a színész a mindennapi életben — mindennapi! Hányszor halljuk a színházba járó fiúcska vagy menyecske kiábrándult szavait a kávé ibrik mellett: „No de ilyen csalódást! . . . Egy héti izgatott voltam, úgy vártam erre a megismerkedésre Olgáéknál. És — képzeljétek édesem — ez az ember éppen olyan, mint a többi. Ugy köti a nyakkendőjét, úgy issza a teát, ugyanazokról a témákról beszél. Nincsen rajta semmi rendkívüli és izgalmas . . .”

Nem értik, hogy az igazi színész, aki szent rabja a maga hivatásának, aki nemcsak komédiás, de művész is, nappal betegesen irtózik a kíváncsi szemektől. Ő maga sem tartja fontosnak, sem érdekesnek a nappali életét. De forró lázzal várja az estét, mikor kigyúlnak a színpad lámpái, mikor kilép önmagából, mikor végre kiélheti magából mindazt a fenséget, szép-

séget, szenvedélyt, rendkívüliséget, álmot, nagyságot, amit az igazi színész napközben a magánélet szürke ruhája alá szokott elrejtetni. A magánélet örökös hétköznap az ő számára. Az ünnep: az este, a színpadon. Unottan tudomásul veszi azt, hogy él, hogy éppen úgy él, mint más ember és e szürkeségek egymásutánjában valami nagy-szerűre készül, mintha örökös preludiumot játszana egy még meg nem szólalt csodálatos szimfóniához. A legnagyobb színészeknél tapasztaljuk leginkább, hogy a mindennapi életben szótalanok, félszegen viselkednek, ruházódásukban, társalkodásukban a jelentéktelen ember hatását keltik. E kiválasztottak közömbösek a magánélet kis sikereivel, apró hódításaival szemben. Nem „nappali színészek”. A színpadnak ezek a királyai minden nagy tulajdonságukat, értéküket, erejüket a művészi föladat számára tartogatják. De ha estére kelve kilépnek a lámpák fényességébe, a lábukat a világot jelentő deszkák titokzatos tüze perzseli, a deszkáké, amelyek a kiváltságos színjátszó-génusz számára valóban a világot jelentik, akkor egyszerre lehull róluk a hétköznapok szürke ruhája, valósággal meggyulladnak a lámpák tüzétől, a szem ragyogni kezd, az alak megnyúlik, a közömbös tompa hangban mély hürok zenéje szólal meg: kibomlik, kibontakozik egész pompájában a nagy egyéniség, a tüzes lélek, a szárnyas képzelet.

Ennek a nagyszerű színésztípusnak egyik legnagyobb képviselője volt Jászai Mari, aki egyik könyvében ezt mondja: „Az igazi színész mindenét a szerepei szolgálatára tartogatja: idejét, pénzét, tudását. Nappali életével nem törődik. Nem bánja, ha nappal sem szépnek, sem okosnak nem tartják. Ő csak bezárt raktár, melyben fényes meseélete kincsét tartogatja felhalmozva. A saját testét is kritikus, idegen szemmel mustrálja és keresi: mit bír rajta javítani, pótolni

vagy eltüntetni a legközelebbi szerepére. Szóval: a szerepei rekvizitumának tartja magát mindenestől. Még a saját emberi fájdalmát is odaadja néha a szerepeinek. De ezért a lopásért az ember utána mindig elszégyenli magát”.

Később, ugyanebben a könyvében ezt mondja: „Hogyne csodálkoztam volna, mikor észre kezdtem venni, hogy a közönség érdeklődik az én nappali személyem iránt, hogy a közönség a színészeket nappal is meg akarja ismerni. Elámultam. Mi van egy színészen nappal érdekes, holott mi minden értékünket kiadjuk este, a színpadon? Nappal sem oly szépek, sem oly okosak nem vagyunk, mint mikor a költők nagy gondolatait a legválasztékosabb nyelv-

ven adjuk elő. Nappal tapogatózó szürke lények vagyunk, akik úgyszólván tudunk és akaratunk ellenére is kénytelenek vagyunk magunkba gyűjteni az életnek körülöttünk élő képeit és hangjait, ami hallgatagabbá tesz bennünket. Másfelől pedig azt bizonyítja, hogy két életet egyforma tökéletességgel élni nem lehet”.

Azt is mondják a színészről, hogy nincsen még egy hivatás, amelynek a művelői oly sok furcsaságot, félszogséget, szeszélyt, következetlenséget, gyengeséget árulnának el. Akik ily könnyelműen ítélkeznek a hiú, az irigy, a féltékeny, a szeszélyes, a tetszelgő és a „szerepfaló” színészről, mit tudnak valójában a színészlélek titkaiból? Mit tudnak ők arról a gyötrelmes vágyról,

Ez aztán
élet!...

amely égeti, perzseli, fogyasztja a színész-lelket, az egész emberi nem lebírhatalan örök ösztönével: lép ki önmagából, légy más, mint ami vagy és aki az életben csak egy életet élsz, élj a színpadon ezerfélé. És aki az életben egy polgári lakás falai között vegetálsz a mindennapi ember szűkre szabott és szűk sínparra kényszerült kis életét, este lépj ki falaid közül, vedd le magadról a hétköznapiakat, dobd le a gond ruháját és légy fejedelem, élj királyi életet, éld ki mindazt, amit a képzeleted parancsol és amit az élet hideg realitásai meg nem engednek neked. Aki koldus vagy, légy az esti mámorban gazdag, aki meggörnyedt hátú, légy hatalmas és aki rút vagy, tüzesedj ki széppé.

Mit tudnak ezek a bírálógatók arról a titokzatos teremtményről, amely a színész idegrendszerét, agyrostjait, életerejét örli, amíg létre kél a nagy mű, a csodálatos alkotás, egy láthatatlan anyagból: a lélek-ből? És mit tudnak ők arról a tragikumról, amely a színész lépteit kíséri? A színészt, az egyetlen oly alkotóművészt, ki futóhomokra építi a maga alkotásait és „elfut véle az idő hajója és futni fog egy örök léten át...” Más pályákon idővel megnő az ember. Magasabb rangot ér el, több az értéke, nagyobb a tekintélye. A színésze az egyetlen pálya, amelyben a megfordítottja történik: a színész a múltal idővel egyre jobban kikopik dicsőségéből, kenyeréből, életéből. A színészt éri utól még életében a felejtés. A színészt, akinek a felejtés: halál. Itt járnak közöttünk az uccán, elfelejtve, akiknek tegnap még forró taps, virágcsó, hódoló újságcikk jutott. Félrelőkték őket az útból, senki nem ismeri már az arcukat, a falhoz lapulva vánszorognak a sír felé. Ha valaki felismeri a fonnyadt arcban a régi diadalmas szépség nyomát, elcsudálkozva mered rá: hát ez még él? Mert a színészt mindenki eltemeti, mikor utoljára csapódott össze kifeszített arca előtt a függöny, mikor kialudtak a lámpák, mikor utoljára ment ki a hideg téli estébe, azon a kiskapun át, amely a színpadot minden

álmával, dicsőségével együtt elválasztja a fagyos élettől...

Csuda-e, hogy a színész szeszélyes? Hogy a színész féltékeny a dicsőségére? Hogy a színész ellenséget lát önmaga árnyékában is? Csuda-e, ha képzelődik? Ha fél a túlságosan sarkára lépő fiatalabbtól? Csuda-e, az, hogy minden jó szerepet szeretne eljátszani? A színész érzi, milyen mulandó a dicsősége és milyen mulandó a kenyerere. Diadalmai tetőpontján is az elmúlás szele borzongatja a szívét. „Ma néked, holnap nékem édesem...” Lázás félelem hajtja, úzi, teszi mohóvá, türelmetlenné. És fejleszti ki benne a „minderwertigkeitsgefühl”-t, amelyet sokszor ríktógóggal akar kendőzni. A színésznek nem is kell megőregednie, csak egy kicsit kimenni a divatból. Ez pedig nagyon könnyű: elég egy kis összeesküvés, néhány hónapi „agyonhallgatás”, egy igazgatóváltozás, néhány rossz szerep. Vagy egy félévig semmi szerep. És vége, fizikai és szellemi erejének tehetségének és szépségének delén is, könnyörtelenül: vége!

Miért csodálkozunk, ha ez a mulandó dicsőségű, ez a sors szeszélyeinek szánalmasan kiszolgáltatott, ez az ármányokkaj szemben majdnem védtelen, ez a könnyelműen megkritizált, ez a kiszámíthatatlan szeszélyhullámszázadtól függő színész — fél? És aki fél, az bizony féltékeny is. Az néha gyűlölködő is. Az ideges is. Az szeszélyes is.

Szerepfaló? Minden igazi színész szerepfaló. Mohón nyúl minden lehetőség felé. Nemcsak olthatatlan dicsőszomszomszágából. De a színész ösztönéből is. Ez az ösztön: játszani, alakítani, másnak lenni, mint amik vagyunk. Ez az ősz ösztön szólalt meg a nyolcvanhárom éves Rákosi Szidiben, aki a halálos ágyán, két nappal elmúlása előtt, mikor már alig tudott szólni, a fél-öntudat szellemi kódében, ezt suttogetta az unokájának: „Írjátok meg az új igazgatónak, hogy itt vagyok, a szanatóriumban. Hátha van valami szerep egy új darabban a számomra. Szörnyűség volna, ha nem találna meg...”

Ideai bálruha kreációk
(Schostal felv.)

lasztja a
eszélyes ?
dőségére ?
ga árnyé-
? Ha fél
alabttól ?
repet sze-
milyen
mulandó
n is az
vét. „Ma
” Lázás
türelmet-
„minder-
zor rikító
k nem is
kímnenni
könnyű :
y hónapi
változás,
ig semmi
erejének
, könyör-

mulandó
szánal-
ányokkaj
könnyel-
hatatlan
mész —
keny is.
. Az sze-

z szerep-
ség felé.
úságból.
osztón :
int amik
meg a
pen, aki
sa előtt,
öntudat
nokájá-
ak, hogy
tha van
momra.
neg...”

BAB

A DÉLIBÁB

MEGSÚGJA MAGÁNAK,

hogy milyen kavarodás van még mindig az úgynevezett happy end körül. A „Vén számár” című vígjáték tudvalevőleg úgy végződött, hogy a főhős (Somlay) és a hősnő (Muráti) nem lettek egymásé. Illetve a főhős egyszerűen elutasította magától a hősnőt. A főpróba publikuma ezzel a megoldással sehogy sem volt megelegedve, úgyannyira, hogy már a premiéren meg kellett változtatni a véget aszerint, hogy a főhősnőnek még mindig van reménye... Kiderült, hogy ez a vég sem elégíti ki teljesen a közönséget. A szerzőnek, László Miklósnak alapos gondot okozott aztán az, hogyan találjon ki teljes happy endet anélkül, hogy a darab lényegét meg ne hamisítsa. László meg is kérdezte a darab két főszereplőjét, hogy mit csináljon. Mind a ketten azt mondták, hogy teljesen — alávetik magukat a közönség döntésének.

— Meséljen tovább.

— Említést tettem már a primadonna-versenyéről. A verseny sokáig váltakozó szerenésével folyt, most a finisben megváltozott a helyzet. Kiderült, hogy az a primadonna fog játszani legtöbbször, akinek a „győzelmére” legkevésbé számítottak. Hiába, színháznál vagyunk.

— Mi újság még?

— Az egyik nagy színházunk tudvalevőleg két főszínházat is nyitott ebben a szezonban. A kisebb színházak igen jól mennek, de a főszínház valahogyan

Hajnal Médy pesti színésznő, aki most külföldön nagy sikert arat

DÉLIBÁB

Paál Erzsi
legújabb
olaszországi
képe
(Macari,
Nápoly)

még nem tudta megtalálni az igazi kasszadarabját. A napokban egy bankvezér összetalálkozott a színház vezérigazgatójával és megkérdezte:

— Kedves Vezérem, hogy mennek a fiókok?

Mire a vezér így felelt:

— Kérem, a fiókokkal csak rendben volnánk, de a szekrény, a szekrény...

— Tovább!

— Paál Erzsi, a kitünő primadonna, aki tudvalevőleg évek óta Olaszországban szerepel, ahol primadonna, igazgató, rendező, táncmester egy személyben, miután befejezte Rómában négyhónapos nagysikerű vendégszereplését, most két hónapra Milanóba utazott. Paál Erzsi már be is mutatta a „Történnék még esodák?” című operettel nagy sikerrel. Legközelebb bemutatja a

3: 1 a szerelem javára című operettet is.

— Mi van a kitünő olasz újságíró darabjával?

— A debreceni Csokonai Színházban nagy sikerrel mutatták be Aletti „Hírn doktoresele” című háromfelvonásos színdarabját. A darab egy házaspár lelki

életét viszi színpadra. Három felvonáson keresztül különösen felépített jelenetek során belátunk egy gazdag, de mellőzött lelki életet élő férj feleségének szenvedéseibe. A nagysikerű előadást Horváth Árpád igazgató rendezte. A színészek különösen játszottak.

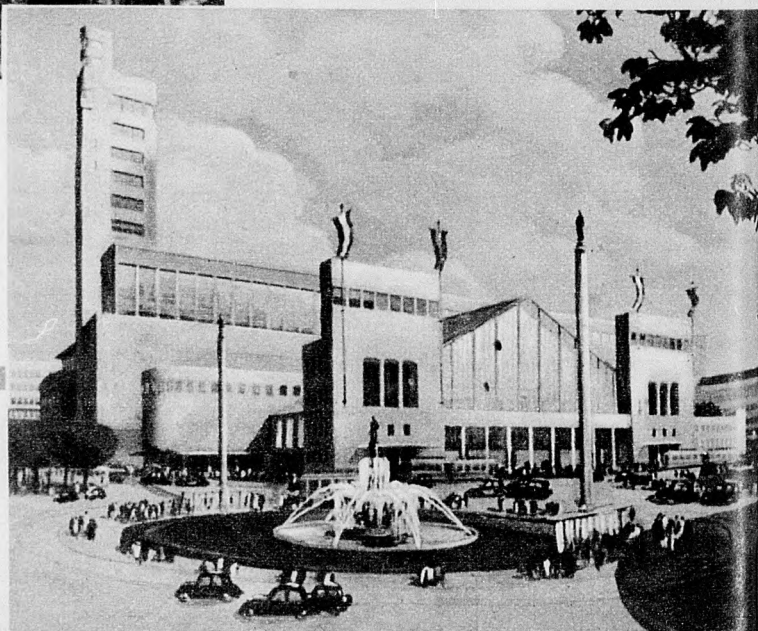
— Köszönöm a kis beszámolót.

— De ha már vidéken vagyunk, Debrecenből átrándulunk egy kicsit Szegedre is. Ott mostanában nagy viták kerekedtek a „Szegedi boszorkányok” című film körül. Tudvalevőleg Szeged városa tiltakozott az ellen, hogy a boszorkánygéteésekkel kapcsolatosan a világ színe előtt a város kedvezőtlen színben tűnjön fel. A filmregény írója, Nagymihály Sándor azonban biztosította Szeged polgármesterét, hogy a filmben jellemeztetetlenül kidomborítja a boszorkányok üldözésének külföldi eredetét, sőt a film keretében bemutatják a mai Szeged modern és nagyvárosias képét is. Így most aztán szent a béke. Legközelebb elkészül az első szegedi film.

Iványi Irént, 25 éves nemzetiszínházi tag-ságának jubileuma alkalmával rendkívüli ünnepségben részesítették. A kiváló színésznő a jubileum alkalmával megkapta az aranygyűrűt és a pályatársak elhalmozták ajándékokkal. Az ünnepség a „Zenehóceok” előadása előtt történt a Nemzeti színpadán (Solthy—Wellesz felv.)

Vágó Józsefnek, a kitünő műépítésznek terve: A Nyugati pályaudvarból kitelepíteni a vasutat és az épületet sportpalotának rendezné be

(Schäffer felv.)

onáson
lenetek
ellőzött
szen-
Hor-
A szí-

t.
gyunk,
it Sze-
viták
nyok”
Szeged
a bo-
a vi-
a szín-
írója,
biztosi-
ogy a
borítja
ül földi
utatják
irosias
a béke.
szegedi

zi tag-
dkívüli
nésznő
arany-
nájándé-
elő-
lán

A Műcsarnok
kiállításáról.
Burghardt :
Páholyban
(MFI felv.)

— Jó, de most aztán igazán kérek egy-két kiadós színházi pletykát.

— A nemrégiben feltűnt naivának már megvan a maga udvarlója a színház amorozójának személyében. Viszont a másik színház naivája nem megy férjhez a filmrendezőhöz. De férjhez megy a szőke szubrett, aki nemrégén jött Pestre egy igazgatóhoz. (Nem színházigazgatóhoz.) A temperamentumos szubrettnak is új udvarlója van, és pedig egy színházi vállalkozó személyében.

— Na, alaposan zajlik a színházi szerelem.

— Hogyne, hiszen a szezon köztül van. De hogy ne csak Pesten maradjunk, azt is elárulhatjuk, hogy a híres primadonnának, aki jelenleg külföldön aratja sikereit, a népszerű dalénekes udvarol, aki jelenleg szintén abban a városban lép föl, ahol a primadonna.

— Na, most már tényleg elég a sok szerelemből.

— Igen!! Akkor közlök magával egy rendkívül érdekes hírt. Pár évvel ezelőtt divatba jöttek a kávéházi dízőzők. Utóbbi időben már, mint tudja, igen sok színpadi színésznő is kávéházi dízőzött. Csakhogy a dízőzőkkel is úgy voltunk a végén, hogy már sok volt a — jóból. Ezt érezte meg az egyik kávéháztulajdonos, aki végre most nem dízőzött, hanem „dízőrt“ szerződtetett. Még pedig elsőrangút, egészen kitűnőt.

Istókovits : Menyeeske
(MFI felv.)

— Árulja el már, hogy ki az.

— Latabár Kálmán, aki bizonyára ebben a zsánerben is kivételesen fog produkálni, olyannyira, hogy megjósoljuk, egy sereg követője akad egy-kettőre.

MŰTEREMLÁTOGATÁS KÉT MŰVÉSZNÉL

Pólya Tibor Szolnokon a tokiói olimpiászra készül, mint céllövő

— A Pólya úrhoz teccik? Ki ne ismerné? Tessen csak beszélni — mondja egy konfliktuskocsis a szolnoki pályaudvar előtt, mikor hallja, hogy a művész címe után érdeklődöm.

Nagy harcصابجuszú, süveges ember a kocsis. Mintha csak a Pólya egyik képéből lépett volna ki.

Alföldi városról lévén szó, hosszú utakon kocsizunk végig.

Megáll végre a kocsis egy hatalmas park előtt. Ez már a művésztelep. Csend. Csak messzebről hallatszik puskaropogás. A kérés siet elém.

— Kit teccik keresni?

Ügylátszik ilyenkor már nagy ujság itt a látogató.

— Pólya Tibor urat.

— Tessék csak erre mönni, ahol a puska ropog. A nagyságos úr így dél felé mindig lövődözik.

— Hogy-hogy lövődöz? Azt hittem fest.

— Főst is az kéröm egisz nap, de illenkor trenilozza magát a zolimpiászra.

Erre föl még gyorsabban vonulok a puska-lövések irányába. Ott találom az én Pólya barátomat... Trópusi sisak van a fején!

Fekete zsinóros monoklija a szemén. Éppen kiált egy nagyot.

— Dobhatod! Kész!

Ebben a pillanatban elrepül egy üveg. Megesillan a kék ég kárpitján. A következő másodpercben „bumm” — s apró szilánkokra robban. Észre se veszi közeledésemet.

— Szervusz! — kiáltom feléje. — Ha a portréidat is így eltalárod, mint ezt az üveget, akkor minden rendben van!

Kitárt karokkal, nagy örömmel üdvözlő:

— Habó! Pesti ember!... No, komám, ha már itt vagy, lásd, hogyan kell löni!

Egy kis szolnoki kölyökkel (az illet itt „piaci légy”-nek becézik) húsz lépésre felállított élével feléje egy kártyát s a következő pillanatban lö... A golyó kettérepesztí a kártyát. (Minthogy, ismétlem, élével állt öfeléje.)

Nagy csodálkozással nézek rá. Én a festőt kerestem s itt egy Buffalo Billt találtam. Látom a nagy céllövőművészetét. Féltrehúzódom, hogy ne zavarjam. Bámulom.

Néha hátrafordul lelkesen:

— No mit szólsz ehhez?

— Valóban remek. Ilyet még nem láttam.

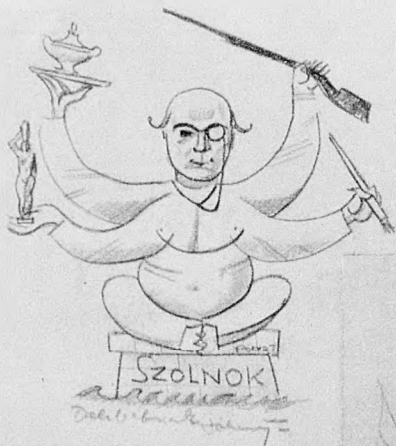
Az igazat megvallva azért már ünni kezdek. Jobban mondva unalmas volt, mert — mindig talált... A gyomrom is figyelmeztetett az ebédre. Pólya ezt a gondolatot csodálatos telepátiával megérezte.

— Természetesen itt ebédelsz nálunk! Ne is szabadkozz, úgy sem engedlek el... Aztán majd megnézzük a képeket.

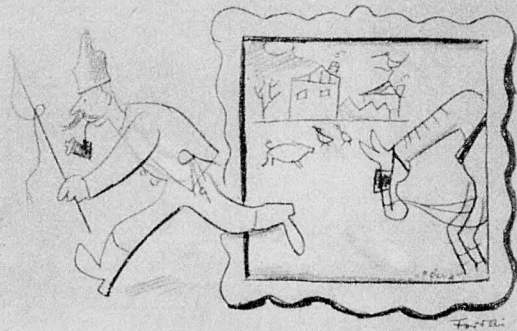
Ebéd előtt elmondja, hogy nagyon bíztatják, készüljön az Olimpiászra. Produkcióját látva magam is erre bíztatom.

Most találom azután meg festőt.

— Hát igen — mondja, — elbizakodottság nélkül mondhatom, hogy esélyeim lennének. Világhírt érnék el. Mint a képeimmel talán soha! Hisz tavaly a plakátkiállításon is elvittem a II. díjat, de ki beszél róla? Talán

A sokoldalú Pólyának a Délibáb számára rajzolt önéreképe

A fiakkeros olyan, mintha csak egy Pólya-képből lépett volna ki

én. Éppen

gy üveg.
A követ-
apró szí-
közlekedé-

— Ha a
t az üve-

üdvözöl:
omám, ha
óni!

ilyet itt
pésre fel-
a követ-
ttérepesztí
lével állt

n a festőt
találtam.
Féltérem-
m.

m láttam.
nni kezd-
mert —
nyelmezte-
latot cso-

álunk! Ne
... Aztán

on biztat-
rodukción

kodottság
lennének.
mel talán
on is el-
a? Talán

IBÁB

még a szomszédom sem tudja... Ha ugyan-
ezt céllövészeten csináltam volna, az eszki-
móktól a négerekig mindenki arról beszélne.
De a tréningre időt nem szánok. Inkább ma-
radok piktör titokban, mint céllövő a diadal
piedesztálján!

Megebédeltünk. Bevezet a műterembe.
A falak tele vannak plakátokkal. Háttal be-
fordítva a képek tömege. Kiforgatja és meg-
mutatja őket sorra. Most látom igazán Szol-
nokot.

Majd fiókjait húzogatja ki. Tele rajzok-
kal. Meglepődöm a festőn — sokoldalúságá-
val. Portrék, tájképek, csendéletek, kompo-
ziciók, karikatúrák és — legnagyobb cso-
dálkozásomra — porcellánokat találók, ami-
ket szintén ő festett. Azután a másik te-
rembe megyünk, ahol egy női szoborportré
áll az állványon.

— Most ezen dolgozom — mondja Pólya
a szoborra mutatva.

...Festőt kerestem, Buíallo Billt találtam
aki — szobrász!...

Herman Lipót

A hangulatos kelenhegyi úti műterem ab-
lakai a Gellérthegyre nyílnak. Nem csoda,
hogy a pompás kilátás megihlette a mű-
vészt. Megfestette különböző évszakokban.

— A nyarat Abbáziában töltöttem —
mondja Herman. — Egész nyáron dolgoz-
tam. A munka az, ami elfeledtet mindent ve-
lem: a világkrízist, a spanyol háború bor-
zalmaát, általában a sivár jelent. Ha valami
sikerül, megteremtí az ember vele magának
a további munka feltételeit, lehetőségét...
A festő szempontjából csak az a fontos,
hogy a kép sikerüljön, a többi mellékes...

Herman Lipótot nem nekem kell bemutat-
nom a magyar közönségnek. Nagy művészi
kvalitásai már hosszú évtizedek óta a leg-
első festőművészeink közé emelték. Ebben
a pár sorban nem is szándéksom valami
átfogót, valami „egészret” adni, csak egy
színtört.

Előszedi abbáziai műveit Herman és sor-
barakja őket a műteremben.

Füzdözök, napfényben úszó sziklás tenger-
partok, füstölő hajócsoportok tárulnak elém.
Valami domináló színhatást vélek felfedezni
ezeken a nyári képein, ami végigvonul vala-
mennyin. Közlöm is ezt az észrevételemet
Hermannal... A kék színnek csodálatosan
gazdag színskálája ez... A kéknek százféle
árnyalatát, keverékét látom a fák árnyé-
kaiban, a víz hullámaiban, a báránnyelűs ég
távolyi perspektíváján, a hegyek finom iver-
lésű csúcsain és a párás levegőben.

— Mikor és hol lesz kiállítása — kérde-
zem Herman Lipóttól.

— Pesten lesz nagyobb kiállításom.
Szembetűnik most egy hatalmas kompozi-
ciója a falon, amitől már tavaly is nehezen
tudtam elválni. „Feltámadás” a címe. Tö-
megjelenet, mesterien komponálva. A mez-
telen testek tömege csodálatos ritmussal ké-
pez.

Portrékat mutat most. Hunyady Sándor

Herman Lipót

plenair portréját és Sulyok Máriaét. Ez
utóbbi előtt megint sokáig időzöm, mert
Herman Lipót finom ábrázolókézsége le-
nyugdó... Az olajat ezen a képen pasztell-
szerű lágyssággal kezelte. Lehelletfinom hal-
ványoszürkék és rózsaszínek... A szájon
lévő rúzs és a szemek sötétebb tónusa va-
lami szuggesztív hatást ad a képnek.

„Sámson és Delila” c. festménye már sze-
repelt egyik legutóbbi kiállításán. A fehér
női test lágyan, hullámos kontúrokban „om-
lik” el, remek térbehelyezéssel.

A nagyközönség Hermannak leginkább a
meseszerű vagy mithológiai kompozícióit
ismeri. Füzdözök nők, faunok, aktesoportok
erdőben. Színei itt: friss zöldek, kellemes
barnák, mélytűzű opálos kékek. Itt-ott egy-
egy aranysárga színhatás a női hajon, vagy
piros színtört egyik-másik ruhadarabon.

Önarcképet kérek Herman Lipóttól a
„Déliab” számára.

A legtöbb művész ilyenkor elővesz egy
darab papírt és jólgyakorolt önarcképmását
veti papírra. Herman azonban alapos ember
és gondos művész. És, úglátszik, fantázia-
gazdagsága mellett is szeret a külvilágból
„táplálkozni”. Ugyanis tükröt akaszt a
festőállványára, vázlatkönyvet és ecsetet
kap kézbe s a tükrőből percek alatt alkotja
meg legfrissebb önarcképet, melyet idemel-
lékeltünk az olvasó számára.

Forrai Zoltán

Foglalkozása: kalauz, hivatása: festőművész

Különböző alkotásokban változatos kiállítás: festmények, ceruzarajzok, élethű fényképfelvételek, groteszk kerámiák, finomvonalú lombfűrész tárgyak kínálják szépségüket.

410 darab valóban művészi elgondolású munka tölti be a termeket.

A kiállítások anyagát általában úgy szokás végignézni, hogy időnként bekukkantva a katalógusba, az ember rövidebb, vagy hosszabb perceket tölt egy-egy kiállított mű előtt, aszerint, hogy az milyen mértékben nyeri meg tetszését.

Azonban ezek között a falak között nem lehet ezt a rendszert alkalmazni. Ebben a levegőben az az érzésünk, hogy nem csak az alkotásokat, hanem minden egyes műnek az alkotóját hosszas tanulmány tárgyává kellene tenni. Mert minden egyes festmény, rajz, vagy bizarr kerámia harsogva hirdeti, hogy az igazi teremtő erő bármily soká és

bármily mélyen szunnyad, végül is feltör, kirobban... érvényesül és diadalmaskodik.

Mert az itt felsorakoztatott tárgyak alkotói közül egyik sem tanult festő-, vagy rajziskolák padjában, egyikük sem rendelkezik aranszegélyes okmánnal, amely bizonyítja, hogy: foglalkozása és festőművész.

Nem foglalkozásból, hanem hivatásból művészek mindannyian.

S hogy mi a foglalkozásuk? Polgári pályán működnek; a kezek, amelyek esténként ecsetet és palettát kezelnek, agyagot formálnak, a nappal fizikai munkájától kérgesek. Nézzük a katalógust, titokzatos jelzéseket fedezünk fel: klz., sm., szer., kv., amelyek a kiállító festők és szobrászok polgári foglalkozását jelölik meg.

Feltűnő, hogy a kiállítást látogató közönség is mennyire különbözik a tárlatok szokásos nézőitől.

Többnyire egyszerűen öltözött asszonyok nagyszemű, bémész gyerekekkel, meg fejkendősen nénikék járják a termeket és nem veszik tudomásul a szokásos figyelmeztető táblát, mely szerint: A kiállított tárgyakhoz nyúlni tilos! Hanem óvatos simogatással ér oda a kezük egy-egy kiállított tárgyhoz, s gyakran hallatszik megnatott, mélyen csodálkozó, vagy gyermekszáj ujjongó felkiáltása a terem valamelyik sarkából:

— Nézd, anyu, az apuka festménye!...

Akalmunk volt ellesni egy pillanatot két fiatal asszony beszélgetéséből. Azt mondta az egyik egy lombfűrészdobozra mutatva:

— Nézd, a férjem munkája. Így látom csak, hogy milyen szép. Pedig sokszor veszekedtem vele, hogy ilyen fölöslegesen pocsékolja el a szabad idejét...

Az olvasó bizonyára meglepődik, ha eláruljuk, hol is vagyunk voltaképp. Villamoskalauzok, villamos- és gépkocsivezetők, szerelők és váltóőrök képzőművészeti kiállításán.

Igen. Napközben árulják a kisszakaszt, ott ülnek az autóbusz kormányánál, átváltják a sínpárokat. Este pedig előkerül a paletta, a ceruza, a lombfűrész. És a villamoskalauz művészt teremt.

Pedig sok feleség eleinte hej de haragszik érte. Mert ha a férj szabadnapos, bizony elkel az ő munkája is a ház körül.

Elsősorban is Gulyás Ferencet említjük meg. Ez a fiatalember, aki a civiléletben szerelő, egy olajfestményel és harmincyolc darab érdekesebbnél érdekesebb grafikai munkával szerepel a kiállításon.

Pár percig beszélünk Gulyás Ferencel:
— Változatos legyen a munka, akkor fel-

Józsa Géza: Női tanulmánytej

eltör,
odik.
alko-
rajz-
kezik
yítja,

mű-

ályán
nként
rmal-
esek.
seket
elyek
fog-

özön-
zoká-

nyok
fej-
nem
zető
khoz
al ér
oz, s
odál-
ltása

...
két
ondta
va:
átom
ve-
resen

el-
mos-
sze-
fiáll-

ott
ák a
ra, a
alauz

arag-
zony

ltjük
tben
ninc-
grafi-

ccel:
fel-

4B

Schotter József: Fűzfa

— mondja. — Novemberben az Ernst-múzeumban volt önálló kiállításom, ötször annyit állítottam ki.

Gulyás Ferenc szerelő. És festőművész és grafikus. Művészi multja van: egy kollektív kiállítás, díszoklevél, meg aranyérem. Ritka példája az akaraterőnek.

De mennyien és mennyien vannak még ilyenek, mint Gulyás! Itt van például Oláh István főgépkocsivezető, ugyancsak díszoklevél és aranyérem tulajdonosa, ezúttal őt paszttelképpel járult a kiállításához.

Továbbá különös szépségű harmónika, meg egy hangulatosan világító szökőkút kelti fel az érdeklődést. A harmónika Szőke József kocsiszíni segédmunkás, az utóbbi meg Szemes Ernést elektrotechnikus munkára. Mindketten a Beszkárt Közművelődési Egyesületének ezüstérmét nyerték.

*

A kiállítás anyaga Tihanyi János Lajos festőművész kezén ment keresztül.

Népszerű ember. Gyakori, újszólván állandó összeköttetést teremtett magának a nyilvánossággal, de mindig igen rokonszenves formában.

Tihanyi alapította meg a Képzőművészek Országos Szövetségének a sajtószakosztályát. Maga is 42 lapba dolgozik, szakcikket, tanulmányokat, riportokat ír, párhuzamosan működik az újságírói pályán és a festészet területén.

A rádióban már két ízben hallottuk a hangját. Először Csók István, majd Aba Novák társaságában lépett a mikrofon elé: „Képkontárok és családok ellen” című közös előadásaik keretében.

Herczeg Imre: Férfifej

télen örömet okoz — jelenti ki derűs bölcselkedéssel.

Utalunk a harmincyole grafikai művére, hogy mikor van ideje ennyit dolgozni?

— Ez csak egy kis része a munkáimnak

Ezzel kapcsolatosan nem érdektelen, hogy Tihanyiban, a festőművész-újságíróban detektívhalam is lakozik. Nemrégben egyedül jutott a nyomára egy tizennyolc tagból álló képhamisító társaságnak, egy olyan szervezetnek, amelynek a szálai Japánig vezettek.

A Beszkárt festőiskolát tart fenn tehetséges alkalmazottai számára. Ennek a stúdió-nak vezető tanára Tihanyi János. Elsősorban is erről beszélünk a kitünő művésszel.

— Bizony érdekes tanítványok látogatják azt a mi kis akadémiánkat. A legtöbben már deresedő hajú családapák, akiket napközben el fogja a szolgálat, de aztán mégis mennyi lelkesedéssel ülnek be az iskolapadba. Valahogyan úgy van, hogy fél életükön át, egészen addig, amíg felfedezték őket, csak szóra-kezésből dolgoztak, de hogy komoly formában is vihetik valamire, arra egyikük sem számított.

Persze, őstehetségek — folytatja elgondolkozva Tihanyi, — de az őstehetségnek is iskolázásra van szüksége, különben nem igen szabadul a maga primitív formáiból. A mi őszülő tanítványainkat többek között művészettörténelemre, művészi anatómiára, meg

árnyékszerkesztésre tanítjuk, ezek a legfontosabbak. És közülük már többen eljutottak...

Nem lehet egykönnyen búcsút venni ezektől a termektől. Ahogy kifelé megyünk, újból csodálkozva megállunk egy-egy üveg-szekrény, vagy asztal előtt.

Tiszavölgyi József kalauz: látjuk a feliratot az egyik asztalon. Ez a fiatalember nem kevesebb, mint 50 darab szebbnél szebb kerámiát állított ki. Vagy például Schottner József kalauz, aki 16 grafiájával tavaly dísz-érmét, most pedig aranyérmét nyert.

Ezek a névtelen, de őstehetséggel megáldott emberek, kiknek nevét újságcikk csak ritkán hangoztatja, magasztalja, szoros kapcsolatban élnek a közönséggel. De a közönség nagy része vajmi keveset tud életüknek azokról az óráiról, amelyeket csöndes, boldog elmélyedéssel töltenek el a festőállvány mellett.

...És amikor a kalauz átnyújtja a kis-szakaszt, ugyan miből is gondolhatnánk, hogy a festmény, amelyet a minap a Műcsarnokban megcsodáltunk, talán éppen az ő kezének munkája volt...

Bogdán Ada

TURUL TEAESTÉLY. Fraiseb Liza, Schwanner Manyi, Székely Marika, Seifert Mária, Székely Lenke, Súlyh Lenesi, Kardos Hajnalka, Albrecht Klári, László Ida, Dénes Jolán, Négysesy Bözsi, László Irén, Dr Tóth Attília, Aszlányi Marianne, Falussy György, Horváth Eszti, Spels Gréta, Madarassy Ada, Dr Barabássy István, László Margit, Kovács Margó, Szöllőssy Klári
(Macsai felv.)

egfon-
ljutot-

ezek
k, új
üveg

telira-
nem
b ke-
ottne-
dísz-
rt.

megál-
csak
kap-
közön-
üknek
bol-
lvány

kis-
tánk,
Mü-
az ő

Ada

Tária,
olán,
rváth
argó,
(felv.)

AB

● CSIPISZ ● Irta: ÉRI-HALÁSZ IMRE

Legedesebb álmából verte fel a telefon csengetése Puritánia állam országos rendőr-főkapitányát. Dörmögve bújt ki az ágyból, odabotorkált a telefonhoz és füléhez emelte a kagylót.

— Főkapitány úrnak alázatosan jelentem — mondta a telefonba a másik kagyló előtt minden valószínűség szerint haptákban álló rendőrnek a hangja, — ma éjszaka ismeretlen tettesek betörték a Metropol Bankba. Kifúrták a pánccsaszekrényt és eddig meg nem állapítható, de mindenesetre óriási értékű aranyat elraboltak.

— Hallatlan — dühöngött a rendőrkapitány. — Már megint egy betörés! Még hozzá Puritánia legnagyobb bankjába!

Lecsapta a telefonkagylót, azonnal öltözödni kezdett és besietett a hivatalába.

— Uraim — kezdett rá, amikor hívására a legügyesebb detektívek összegyűltek szobájában. — Uraim, valamennyien nagyon jól tudják, hogy az utóbbi időben elkövetett öt-hat nagy betörés tettesei közül egyetlen egyet sem tudtunk kézrekeríteni. Nem kutatom, vajjon a betörők ügyességén, vagy az önök ügyetlenségén mult-e ez? De annyit mondok, hogy ha ennek a mai bankrablásnak a nyomozása is eredménytelen marad, valamennyiüket elcsapom. Hát ehhez tartásák magukat, uraim.

— Halló, főkapitányság? Itt belügyminisztérium. A kegyelmes úr óhajt beszélni a főkapitány úrral.

Aztán egy erélyes, méltóságteljes hang:

— Főkapitány úr? Jó napot. Most értesültem erről a bankrablásról. Hogy áll a nyomozás?... Még semmi nyom?... Remélem, nem fogunk ismét úgy járni, mint a legutóbbi nagy betörésekkel? Nagyon jól tudja, főkapitány úr, hogy Puritánia közvéleményében már amúgy is erősen rendőrségellenes hangulat uralkodik; nem vagyok hajlandó ebben az új bűnügyben újra eltérni az általános gúnyolódást, a lapok támadásait és élcelődéseit! Elvárom öntől, főkapitány úr, hogy huszonnégy órán belül elfogja a tetteseket. Ellenkező esetben a legnagyobb sajnálatomra, kénytelen leszek önt saját kérelmére haladéktalanul nyugdíjazni. Megjegyzem, nem ragaszkodom a huszonnégy órás határidő betartásához, sokkal szívesebben venném, ha a tetteseket még a mai nap folyamán kézrekerítené. Legalább a holnapi lapok nem kellemetlenkednének. Ehhez tartsa magát, főkapitány úr.

A főkapitány úr bosszúsán ült vissza asztalához és ingerültsége egyre fokozódott, mikor a detektívek egymásután jöttek vissza — kedvetlenül és eredménytelenül. Délután négy órakor már minden detektív leadta a jelentését és nyilvánvalóvá vált, hogy a tettes kézrekerítésére a leghalványabb remény sincsen. Közben a belügyminiszter kétszer is érdeklődött telefonon és nagyokat dühöngött, mikor a nyomozás eredménytelenségéről értesült.

Négy óra után a főkapitány maga elé hivatott két detektívet és kiadta nekik a parancsot:

— Most elmentek a külvárosba és valamelyik kocsmából, vagy akárhonnan idehoztok elém valami csirkefogót, zsebtolvajt, betörőt, akárkit, a fontos csak az, hogy értelmes ember legyen, akivel lehet okosan beszélni. De nehogy bántsátok, bánjatok vele szépen, udvariasan.

A detektívek nem értették a dolgot, fejcsoválva indultak útnak, hogy a megbízatást végrehajtsák. A „Piros Hattyúhoz” címzett külvárosi lebújban ráakadtak egy régi ismerősükre, akit szakkörök Csipisz néven becéztek, lefogták, a főkapitányi utasításhoz híven szépen, udvariasan kocsiba ültették és beszállították a főkapitány elé.

— Kedves barátom — kezdte a főkapitány, — nem tudom, hallott-e már róla, hogy az elmúlt éjszaka kifosztották a Metropol Bankot?

— I... igen — dadogta a csirkefogó, — hallottam. De kérem, főkapitány úr, én igazán... Én tanukat hozok, hogy egész éjszaka...

— De kedves barátom — vágott közbe mosolyogva a főkapitány, — itt szó sincs arról, mintha mi magát gyanúsítanánk. Egészen más az eset. Meg akarom önt kérni egy kis szívességre, jobban mondva: ajánlatot teszek önnek ezzel a bankrablással kapcsolatban. Amit kívánok öntől, a következő: ismerje be, hogy a betörést maga követte el... Jó, jó, ne tiltakozzék, én nagyon jól tudom, hogy ez nem igaz. De értsem meg, azt akarom, vállalja magára ezt a dolgot. Erre én önt szépen letartóztatom, lecsukatom, két-három napig fogvatartom — persze ez a fogság is csak formalitás lesz, ehethat, csinálhat, amit akar, — két-három nap után szabadon bocsátom, szolgálataiért pedig kerek tízezer frankkal jutalmazom. Ez a lényege a dolognak. Áll az alku?

A csavargó pár pillanatig gondolkodott.

— Rendben van — mondotta azután. — Ha a főkapitány úr szavát adja rá, hogy ez mind így fog történni, nagyon szívesen megcsinálom a dolgot.

— Főkapitányi szavamat adom — hangzott a válasz. Barátságos kézfogás pecsételte meg az alkut.

— Egy szép világos cellát Csipisz úrnak — adta ki a rendeletet a főkapitány. Aztán megint a csavargóhoz fordult:

— Ohajt valamit enni? Csirkét, libát? Vagy talán inkább egy jó bécsi szeletet?

— Rántott csirkét ennék a legszívesebben, lehetőleg uborkasalátával. Utána két-három krémes lepényt, egy kevés emmenthálit, gyümölcsöt.

— Italt esetleg? Bort? Sört?

— Jó lesz a pezsgő is. Lehet?

— Hogyne — mondta a főkapitány és szolgálatkészen továbbította Csipisz kívánságait egy rendőrnek, akit egyébként is kirendelt a fogoly személyes szolgálatára. Csipisz elégedetten bólintott, megtöltötte zsebeit a főkapitány asztalán álló egyiptomból, aztán udvarias főhajtással távozott minden kényelemmel és komforttal berendezett cellájába.

A főkapitány boldog mosollyal gratulált önmagának a szerencsés ötletért.

Mikor a harmadik telefonbeszélgetéskor is a nyomozás eredménytelenségéről értesült a belügyminiszter, elhatározta, hogy személyesen fogja megmosni a főkapitány fejét. Tudta, hogy a rendkívüli eseményekre való tekintettel a főkapitány egész napon át hivatalában tartózkodik, tehát a főkapitány-sághoz irányított autóját. Amint belépett az ajtón, a főkapitány vidáman sietett elébe és önérzetes mosollyal üdvözölte.

— Alázatos szolgálja, kegyelmes uram. Éppen most akartam felhívni excellenciádat, annak közlése végett, miszerint a tettést gondos és körültekintő nyomozásom eredményeképpen sikerült elfognom.

— Komolyan? Nohát ennek igazán nagyon örülök. Ezt ügyesen csináltad. Melegen gratulálok. És hol van jelenleg az a fickó? Ohajtanám megnézni, milyen is egy ilyen elvetemedett gonosztevő.

— Kérlek, kegyelmes uram, azonnal elővezetem.

Pár perc múlva ott állott Csipisz a miniszter legmagasabb színe előtt.

— Tehát maga követte el a gonosztettet? — kezdte a beszélgetést a miniszter.

— Parancsára, kegyelmes uram.

— Egyedül, vagy cinkosai társaságában?

— Teljesen egyedül. Értem én a mestersegemet, kegyelmes uram, nincs szükségem segítségre.

A kegyelmes úr ezután behatóan érdeklődött a betörés részletei és technikai kivitele iránt. A főkapitány izgatottan leste Csipisz szavait, most jutott csak eszébe, hogy elfelejtette kioktatni a betörés körülményeiről. Csipiszt azonban nem hozták zavarba a miniszter kérdései, könnyedén és folyékonyan felelet azokra, megkapó élénkséggel és lírai színezéssel részletezve, hogyan olvasztotta

át a bank aajtajainak vasrácsait, hogyan
írta meg a kasszát stb.

A főkapitány úr az ujságokkal is meg
lehetett elégedve. Valamennyien elismerték,
hogy ez esetben a rendőrségi nyomozás
gyorsan és ügyesen végezte feladatát. A
legszelebb ellenzéki lapok kivételével, azt
is elismeréssel fogadta a sajtó, amikor a fő-
kapitányt a közrendészet terén szerzett ér-
demei elismeréséül a koronás arany orosz-
lánrenddel tüntették ki.

Három nappal az elfogatás után a főkapi-
tány személyesen kísérté le cellájából Csi-
pizt. Meleg kézzorítás kíséretében nyúj-
totta át neki a tízezer frankot, hálás szavak-
kal mondott köszönetet szolgálataiért, majd
búcsúszóul hozzáette:

— Nyomatékosan kérem még egyszer a
diszkrécióját. Remélem, ami itt történt,
örökre a mi titkunk marad.

— Ez természetes — felelte Csipisz. —
Elvégre úriemberek vagyunk.

Ezután a főkapitány két detektívet adott
Csipisz mellé, hogy külföldrejutását bizto-
sítsák. Csipisz leendő tartózkodási helyéül
Svájcot választotta, hihetőleg azért, mert
Svájc volt az egyetlen állam, amely Puritá-
niának nem szolgáltatott soha ki senkit.

Csipisz megkérte a detektíveket, hogy ki-
sérjék előbb haza, mert némi poggyászt akar
magához venni. A detektívek nagyot nevet-
tek, mikor az ütött-kopott batyut meglátták.

— Hát ebben mi van? — kérdezték.

— Ebben? A Metropol Bank aranyai —
felelte kedélyesen Csipisz.

A detektívek jót mulattak a viccen.

Amint a svájci határt átlépték, a detek-
tívek — küldetésük befejeztetvén — bú-
csúzni kezdtek.

— Csak arra vagyok kíváncsi, kit fognak
maguk otthon eltélni helyettem?

— Majd csak akad valaki — felelte az
egyik detektív. — A tárgyalást évekig el-
lehet húzni, addig még sok minden történ-
hetik. Az sincs kizárva, hogy elfogjuk az
igazi tettest.

— Az ki van zárva — mondta erre Csi-
piz határozottan és fölényesen.

Elmosolyodott, majd folytatta:

— Adják át üdvözlömetem a főkapitány
úrnak, köszönnék meg nevemben azt a sok
kedvességet és előzékenységet, amellyel
irántam viseltetett. Cserébe egy jó tanácsot:
ne is keresse tovább a Metropol Bank be-
törőit, mert hiábavaló fáradság volna. A
betörést ugyanis — tényleg én követtem el.
Alászolgája, uraim!

DÉCIBAB

Büszkén vezeti
be párja
minden társaságba

Joggal számít azon
asszonyok közé, kik
minden alkalommal
tetszenek. Mindenkor
jól választja meg ru-
háját, haja simulé-
kony, ragyogó és szé-
pen fésült. Ha érdeklő-
dnek mivel ápolja,
egyszerű a válasza...

KAMILLOFLOR

A szőkéknek készült alkálimentes
Kamilloflor Special Shampoo megtart-
ja a haj természetes aranyos fényét
és azt visszavarázsolja, ha már eltom-
pult volna. Gyönyörű fényt ad.

ELIDA SHAMPOO

BRUNETAFLO

A sötét hajnak készült alkálimentes
Brunetaflor Special Shampoo ragyogó
mély fényt ad és a sötétbarna szín-
árnyalatokat soha nem sejtett pompá-
ban juttatja érvényre. Mély fényt ad.

AZ ÉN KEDVES KÖZÖNSÉGEM „A MOZIBAN“

Egy unalmas mozielőadás alatt megkerestük azokat a figurákat, akikkel a mozik nézőterén rendszerint találkozni lehet. Sok van ilyen, de ezek közül csak a legjellegzetesebbeket mutatjuk be:

A magános fiatalember. Egyedül jár moziba. Tíz perccel az előadás kezdete előtt már bent ül a helyén. Jegyét már előző nap megváltotta és most fenéki akarja üríteni az élvezetek kelyhét. Már a reklámoknál teli tudóból röhög. Rendkívül közlékeny természetű, észleleteit azonnal tudatja szomszédaival. Ha az intrikus megjelenik a filmen, bosszankodva csóválja a fejét és bánatosan nyöszörög, mikor már úgy van, hogy a szerelmesek mégsem lesznek egymáséi. A happy endnél elismerőleg cuppog és úgy el van lágylva, hogy alig akar felkelni a helyéről. Ha azonban nincs happy end, morogva megy ki és látszik rajta, hogy sajnálja a jegyre kibottott pénzt.

Az étkező. Rendszerint közvetlen szomszéda az embernek és fülbe eszik. Nem is eszik, inkább csak szopogat. Cukrot, narancsot, meggyaszt. A perccet is szereti, mert ropog. A cukorkákat egészen kicsi stanclicliből szemezi, amelyre hiába néz az ember reménykedve, az enni való sose fog ki belőle. Ha szigorúan ránézel, hogy észre tértírd, még szigorúbban visszanez: „Mit néz? Akar egyet?“ kérdi. De ezt nem cukorra, hanem nyaklevesre érti.

Aki sose látja a híradót. Ez egy férfi. A főfilm elején érkezik lihegve a feleségével. A férfi dühösen balra sziszeg: „A híradó már lement! Mit mondtam? A híradó már lement!“ A feleség méltatlankodva jobbra sziszeg: „Na és? Mi van egy ilyen híradóban? Egy csomó szerencsétlenség. Ezért jössz te moziba?“ A férfi visszasiszeg: „Igazad van! Ezért nem kell moziba jönnöm, ezt megtalálom otthon is!“ Közben a szerelmesek a filmen már átölelve tartják egymást és a főhős éppen most kéri meg a főhős nő kezét, mire a férj mélyszégyes megvetéssel dűnynyögi maga elé: „Ó, a marha!“

A szigorú kritikus. Alsó ajka le van biggyeszítve, szája körül keserű vonás van. A reklámok ideje alatt újságot olvas és mikor sötét lesz, bosszankodva csapja össze a lapokat. Szörnyen megveti az egész mozit és miután ez a megvetés a sötétben nem látszik, egész előadás alatt hangosan és roszszalólag dörög. Csupa szakdolgot kifogá-

sol: a fényképezési technikát, a díszleteket, a kísérő zenét. Az előadás vége előtt tüntetőleg kivonul, de az ajtóban állva végignézi a film befejezését.

Az áldott jó gyerek. Habár még picike, szülei mégis magukkal viszik a moziba, mert áldott jó gyerek. Eleinte tényleg csendben van, de később únni kezd az ügyet. Egy darabig eljátszadzik az előtte ülők hájával, fülével, de aztán ezt is megúnja. Akkor kérdezni kezd: „Anyuka, hol a nagy víz?“ Azt a vizet reklamálja, amelyet még a híradóban látott. Mire a film legdrámaibb jelenetéhez érkezik, az áldott jó gyerek már harsogva bömböl. A mamája a nézők pisszegése közben kibotorkál vele, a papa benmarad és igyekszik elfogulatlan arcot vágni, nehogy rájöjjenek, hogy ő a gyerek apja.

A szerelmesek. Kezdők, vagy haladók. A haladók alighogy sötét lesz, igen komplikált módon átölelik egymást és így maradnak, amíg elszibbadnak. A fejük állandóan egymásnak van támasztva, úgyhogy nem látni tőlük semmit. A film tartalmából alig értenek valamit.

A kezdők illedelmesen ülnek és a filmet nézik. A fiú a lány székének támlájára teszi a kezét és a film kezdetétől fogva milliméterenként halad előre. Ha jó hosszú a film, a végén a fiú keze már odaér a lány vállához. A lány úgy tesz, mintha nem venne észre semmit és a fiú keze ott is marad. Közben görcsös figyelemmel nézik a filmet. A darab tartalmából nem értenek egy huncut betűt se.

Az angyalöldi srác. A verekedésért megy moziba. Ha semmi erőszakoskodás nem történik, néma egykedvűséggel ül a helyén és csak néha röhögi el magát a tragikusabb jeleneteken. Mikor a főhős kezdi csépelni ellenfeleit, a srác diadalordításba tör ki. Kezével veri a székét és csillogó szemekkel biztatja a verekedőket. „Hű, a mindenségit, ez jól odaszózt nekik!“ Mikor felkel a helyéről, kihúzza magát és kifeszítve keskeny mellét a rongyos kis kabát alatt, döngő léptekkel távozik. Jaj annak, aki most a tyúkszemére lép!

Az alvó. Alszik, de tagadja. Amióta a film hangos, hortyog is. Felébreszteni nem szabad, mert akkor goromba: azt hiszi, hogy otthon van. Időnként, ha már nagyon röhögnek körülötte, felébred és megkérdi: min nevetnek?

Gádor Béla

teket,
tün-
végig-

icike,
oziba,
sened-
igyet.
k ha-
Ak-
viz?"
radó-
téhoz
sogva
köz-
d és
ehogy

k. A
likált
dnak,
egy-
látni
érte-

filmet
teszi
méte-
im, a
vállá-
venne
arad.
ilmet.
hun-

megy
tör-
en és
sabb
pelni
ki.
mek-
nden-
kel a
kes-
öngő
st a

film
sza-
hogy
öhög-
a ne-
Béla

4B

Nagyvilág
DIVAT
TÁRSASÁG
SZÉPSÉG

(Doroyne jelv.)

Világoszürke flekalap, saját anyagából dlszítve
(Schostal felvétel)

ÖRÖM

AZ EMBER ÉLETE,
HA RENDES AZ EMÉSZTÉSE

ARTIN AZ ENYHE, BIZTOS ÉS
OLCSÓ HASHAJTÓ

22

NAGYVILÁG

DIVAT — TÁRSASÁG — SZÉPSÉG

AZ ELSŐ BEMUTATÓK UTÁN

Irta: SASS IRÉN

Párizsban már lezajlottak az első koraviaszi bemutatók. A világ minden tájáról Párizsba sereglettek a divat papjai és papnői, a nagy párizsi házak a szokott fényvel és eleganciával várták is őket, de a hangulat mégis nyomott volt a bemutatókon.

Hogyan lett volna! Tessék csak elképzelni Párizst, „aki” annyira nincs hozzászokva a zord, középeurópai telekhez, hogy a duplaablak, vagy bélelt, városi bunda intézményeit sem ismeri általánosan. Tessék elképzelni Párizst, ahol a női hócipő ismeretlen valami s ahol teveszörkabátban, sőt esőköpenyben járnak a nők télvíz idején, tessék elképzelni azt a golfárammal védett és becézett Párizst —8° hideg mellett, nyakig hóban, szürke, zimankós, ólmos égbolt alatt.

A párizsi társaság krémje még a bemutatók kedvéért sem hagyta ott a Rivierát s így a nagy szalonok bemutatóiról hiányoztak a „nagy dámák”. De akik jelen voltak is, dideregtek az agyonfűtött szalonokban is a sok, kedves, könnyű, lenge tavaszi holmi láttára. Voltak pesszimisták, akik kétségbevonták, hogy ezekre a könnyű, lenge, tavaszi holmikra egyáltalán szükség lesz az idén.

Amit azonban a kissé kedélytelen bemutatók után is meg lehet állapítani, az: a tavaszi kosztümláz. A kosztium évek óta tartja pozícióját a tavaszi és őszi garderóban, de idén úgyszólván egyeduralkodó lesz. Délelőtt, délután, sőt este: kosztium! kosztium! kosztium!

Délelőttre

szigorúan angolos kelméből készült, szigorúan angolos szabású kosztümláz jönnek.

ABBAZIA

Dr Horváth szanatórium és pensio

Rendkívül mérsékelt pensio-
árak. Kitűnő konyha. Diéták.
Gyönyörű terrasza a tenger-
partra. É r d e k l ő d é s e k:

Dr Horváth szanatórium, Abbazia

DÉCIBAB

is kora-
n tájáról
és pap-
t fényel
a hang-
kon.
Elképzelni
szokva
hogy a
da intéz-
essék el-
ismeret-
ban, sőt
z idején,
al védett
mellett,
mos ég-

a bemu-
Rivierát
ról hiá-
ik jelen-
t szalo-
enge ta-
ák, akik
könyvü,
szükség

n bemu-
az: a
vek óta
arderob-
dó lesz.
! kosz-

előltre
szigo-
jönnek.

A
cio

o-
k.
er-
k:
ia

BAB

Égész rövid, csipőig érő kabáttal és rövid, szűk szoknyával. A kabát klasszikus zakóvonal, tehát — nincs többé léggömbujj, nincs többé clownszerűen kitömött váll és egyéb móka. A kosztüm teljesen úgy van kidolgozva, mint egy férföltöny; szigorúan kifogástalan vonalú reverek, gallér- és gombelhelyezés a főkéllékek.

Hogy ezt a kissé merev és férfias dél-eltői kosztümöt kissé fel lehessen vidítani, arra valók a blúzok és sálak. Amilyen puritánul szolid színben és anyagban a kosztüm, annyira szeszélyes, színes és harsogó a blúz, vagy sál, amit hozzá viselni fogunk. Kézrel kötött pullovertől kezdve, a lamén át a gyapjúcsipkéig minden anyag jó a dél-eltői blúzhhoz, de ezek a blúzok nem díszesek, s rendszerint a szoknyába vannak behúzva.

Délutánra

kicsit enged merevségéből a kosztüm. Dél-utáni kosztümkökhöz lágyabb, könnyedén eső gyapjúkelmék jönnek s a fazónok is franciásabbak.

Délutánra a kosztüm gyakran kompléva változik át, értve ezalatt, hogy a szoknya helyett egész ruha járul a háromnegyedes kosztümkabáthoz.

A kosztümkabátok szabása leginkább két-féle lesz. Vagy egészen bő, válltól lefelé raglánszerűen leomló, öv nélküli, vagy derékban erősen svájfolt, alul kissé bővülő öves, háromnegyedes kabátokat fogunk tavasszal viselni. A nyitott, öv nélküli, laza kabátok inkább könnyű, vékony gyapjúszövetből és melegebb tavaszi napokra készülnek. A svájfolt kosztümkabátokat rendszerint lent, a kabát alján díszítik rókaszőrmével.

Este

a tavaszi kisestélyit majdnem teljesen kiszorítják a selyemkosztümkök. Háromnegyedes kosztümkabátokkal, éppen földig érő egyenes szoknyákkal készülnek az esti kosztümkök, leginkább dúsan prémezve, a kabát alján. A kosztümkök anyaga krepszatén, sziré, vagy selyempiké.

Végül még a tavaszi szőrmedivatról szólva

Amíg haja van, okos
legyen,
Szessen és Tarpant
vegyen

Hajhullás és korpa ellen

DÉCIBÁB

Wéber mester mondja:

— A jogászbál? Igen, kedves Kisasszonyom, mint mindig, idén is a jogászbál volt a bál szezon egyik legnagyobb eseménye, pompásan éreztem magam és alig győztem a sok szép asszonyban gyönyörködni.

Igen, igen, asszonyban. Az asszonyokat kell először említenem, noha, Isten tudja, nekem, úgy általánosságban, a leányok jobban tetszenek. És mégis...

Hogy mi ennek az oka? Megmondom. Egy nő hatását, megjelenésének szépségét és stíluszerűségét elsősorban a fej határozza meg. Nos, a jogászbálon is, (mint annyi sok más, ilyen nagy alkalommal) megfigyeltük, hogy a fiatal asszonyok jobban vannak jésülve, mint a fiatal lányok. A fiatal leány frizurája egészen speciális valami. Pláne a bál frizurája. Egy bál, leányfrizurának: nagystílusnak kell lenni s mégis leányosnak. Díszíteni kell a viselőjét s mégse szabad öregíteni. Hát ez nehéz dolog. Ehhez a legkevésbé embernek van érzéke. Ezért láttam a jogászbálon is gyönyörű, 16 éves, elsőbálas kislányokat démonfejjel. Se a hagyományos, elsőbálas fehér ruhához, se a gyermekes arccskához nem illettek a túldíszes, túldámás fejek s ezért a legtöbb, elsőbálas bakfis háttérben maradt stílusos és érdekes megjelenés dolgában, a fiatal asszonyokkal szemben.

Nem győzőm elegendet hangsúlyozni a fiatal lányoknak: ne csak a ruhájuk, de a frizurájuk kiválasztására is fordítsanak gondot. Hiába a legjobb ruha, ha a frizura előnytelen és stílustalan, vége a hatásnak. Ezt tapasztaltam a jogászbálon is. Csókolom a kezét.

kell elmondanom, hogy idén a kétróka, két különböző rókaból — leginkább egy kék és egy ezüstrókaból — lesz összedolgozva, de továbbra is divatban maradnak az egyes róka és a lapos szőrméből készült, derékig érő kepek is.

Kalapokról legközelebb írok. Divatszín, mint ahogy hetekkel ezelőtt megjósoltam: a kék.

**PATTANÁSAIT,
MITESSZEREIT**
tökéletesen elmulasztja a

PATÓ-KEVERÉK

Ára 3 P. Kapható kizárólag

PAIZS KATÓ

KOZMETIKÁBAN,
IV, Ferenciek tere 3.
Tanítványfelvétel

Telefón
1-832-67

Az uccákon vastag hótakaró. A fehér éjszakában jókedvű, hangos párok. Farsang van. Rövid, de jólsikerült vidám farsang. Báli szezon a javából.

Majdnem minden estére — és minden — szállodára, jutott egy bál. Az esti öltözékek majdnem egytől-egyig kifogástalanok voltak. Szmókingot nem igen lehetett látni — még kétsorosat sem — csak frakkot.

A nők nagy estélyi ruhájához a férfiaknak frakkot kell viselni. Természetesen! A szmóking nem való egy úgynevezett nagyestélyre. Már pedig egy elitbálnál nagyobb estély nincs! A nők mindig tudták ezt, de a férfiak nem akarták tudomásul venni. A férfiak szeretnek egy fokkal alacsonyabban öltözni mint a nők. Ha a nők kisestélyi ruhát vesznek fel, akkor a férfiak rendszerint uccai zakóban

vannak. Hát ez nem egészen helyes, uraim. Ilyenkor kellene felvenni a szmókingot. Igaz, hogy a „kemény mell” és a kemény szmóking-gallér nem a legkellemesebb viselet. — Node éppen ezért vettük át külföldről a puha selyem szmóking-inget és a puha-gallért. Délutáni összejövetelekre vagy vacsorára szmókingot kell viselni. Lehet sötét ruhát is, de a szmóking elegánsabb.

Londonban — az elegancia őshazájában, — az urak a diner-hez (estebéd) is szmókingot vesznek, — még a legszűkebb családi körben is.

Térjünk azonban vissza a frakkhoz. Ha megállunk, ne hagyjuk a kabátot elől egészen szétnyílni, hanem fogjuk kicsit össze. Így sokkal elegánsabban hat az ember. Frakkot nem lehet hanyagul viselni. Ilyenkor húzzuk ki

A Hungária Evezős Egylet bálja

elyes,
ni a
emény
gallér
Node
től a
puha-
vagy
i. Le-
g ele-

háza-
(est-
nég a

khoz.
bátot
ogjuk
bban
lehet
nk ki

Szupé csárdás a Protestáns bálon (Schäffer felvételek)

magunkat egy kicsit, uraim! — Jól-sikerült, elegáns bálók voltak: a Technikus bál, a Medikus, a Yacht Club bálja, a Vöröskereszt-, a Vitézi bál, a Jogász-bál, a Beac-bál, a Protestáns-, a Piarista-, a Mímoza-bál és az Atléta és a Hungária Evezős Egylet bálja stb., ahol mindegyiken a kora reggeli órákig igen jól mulattak.

Mielőtt befejezném a cikket még el kell mesélni egy kedves történetet az egyik bálozó fiatalemberről, aki nem más, mint jóhumoráról ismert kiváló írónk. A másik szereplő szintén egy férfi. Idő: hideg. Az író éppen az egyik bálba igyekezett... A Károly körúton egy percre megállt, hogy rágyújtson. Egyszerre odalépett hozzá egy férfi:

— Kérem szépen, merre van a Kamermayer Károly ucca?

Az író már ment volna tovább, mert

hidegben rossz sokáig állni, de ugyebár illik válaszolni. Eleinte mérges volt, hogy feltartják, de nyugalmat erőltetett magára:

— Menjen uram le a Dohány uccáig, a Dohány uccánál elfordul és lemegy az Erzsébet körutig. Ott tessék befordulni, de nem jobbra, hanem balra és menjen a Nyugati pályaudvar irányában... (a férfi már topog a hidegtől, de az író folytatja). A Podmaniczky uccánál tessék balra fordulni és lemenni a Vilmos császár útig. Ott áll egy rendőr... Attól tessék megkérdezni, hol van a Kamermayer Károly ucca, mert én nem tudom...

THEISZ JÁNOS

úriszabó

ízlésben, szabásban vezet
IX, Ferenc körút 31 sz.

Irja:
Dr. HEKS IMRE
 orvoskozmetikus

Az elhízás gyógyítása

Az elhízás gyakran normális életmód és rendszeresen alkalmazott diéta mellett is beáll és a gyakran halljuk azt a sztereotip panaszt: „Alig eszem, sokat mozgok és mégis hízom” stb.

Tudnunk kell azonban, hogy „az ember zsírtartalma nemcsak a szükséglet és kínálat függvénye, hanem a legszorosabb összefüggésben van az egyénnek már a fogamzás pillanatában megszabott adottságával, alkattával is”. Ilyen egyéneknél tehát az elhízás okát az illető alkati rendellenességeiben kell keresnünk, mely hajlam főleg a belső elválasztású mirigyek egyensúlyzavarásával van összefüggésben és az esetek túlnyomó részében a pajzsmirigy csökkent működésére vezethető vissza. Ennek megítélése azonban szigorúan orvosi feladat. Éppen ezért gondos orvosi vizsgálattal és állandó ellenőrzéssel lehet csak a megfelelő pajzsmirigy készítményeket adagolni, mert számtalan példa bizonyítja, hogy a laikusok által végzett gyógyszeres fogyasztókúra milyen súlyos következményekkel járhat.

Jó eredmények érhetők el elhízott egyéneknél, ha szervezetükből a feleslegesen felgyűlő folyadékot folyadékúzó injekciókkal kiküszöböljük. Ezeknek adagolása az előírt diéta mellett másodnaponként történik és

már néhány injekció befecskendezése után jelentős súlycsökkenést észlelhetünk.

Gyakran azonban a zsírlerakódás csak a test egyes részeire szorítkozik. Így például aránytalanul vastag a kar, vagy a boka, más esetekben pedig az öv alatti zsírpárna szaporodik fel túlságosan, ilyenkor fokozott izommunkával igyekszünk a felesleges zsírmennyiséget felszívódásra bírni. Erre szolgálhatnak különböző izomerőt fokozó műveletek, tornák és a masszázs. A kézi masszázs helyett ma már a vibrációs és a szopora váltakozású ütemes mozgást végző elektromos gépeket használjuk, melyeket főleg az öv alatti zsírpárna, erős mellek és csipők, megvastagodott bokák korrigálására alkalmazunk. A kezelést, megfelelő ideig alkalmazva, igen szép eredményeket érhetünk el.

Mint azt már többször is hangsúlyoztam, az elhízás okai többfélék lehetnek. Éppen ezért a fogyasztásnál mindig a hízás okának megfelelő módszert kell alkalmaznunk. Természetesen a soványítókúrák mindegyike nagy lemondást és önmegtartóztatást igényel és sikeres csak akkor lesz, ha a szükséges utasításokat mindenki pontosan betartja.

Kozmetikus orvosunk megcímzett és felbélyegzett válaszboríték beküldése ellenében a hozzáférőknek levélben válaszol. Levélek címére a szerkesztőségbe küldendők.

◆ **BERETVÁS PASZILLA FEJFÁJÁS ELLEN** ◆

KIS TÁNC TANÁR A MELLÉNYZSEBBEN

Irta: BODOR PÁL

Az idén néhány nagyon kedves új tánc is szerepel a táncrendeken. Tulajdonképpen nem egészen újak ezek a táncok, csak néhány herceg új figurával gazdagodtak.

Azok számára, akik az ideai báli szezon kezdete előtt nem végeztek, külön esti tánc-kurzust, alább közöljük a szóbanforgó táncok pontos leírását. Egy kis türelemmel bárki otthon, egyedül is megtanulhatja őket.

I. BESZKÁRT-BLUES

Csakis olyan teremben lehet stílszerűen táncolni, ahol a táncosok hering módjára egymás hátán tolonganak. A táncos nő graciózus mozdulattal kettőt lép előre s közben leszakít néhány gombót táncosa frakkjáról, amit a táncos azzal viszonz, hogy rá lép partnere uszályára és letépi azt. Ezután kölcsönösen letaposás egymás végtagjait, miközben a taposó „pardont” rebeg, a letaposott pedig halkán felsikolt. A Beszkárt-blues tulajdonképpen nem új tánc, mert már évtizedek óta táncolják, de idén egy herceg új lépéssel, az úgynevezett hurok figurával gazdagodott. A hurok figura abban áll, hogy a táncteremben minden öt lépésnyire egy-egy hurkot helyeznek el és ha a táncos nő táncosával öt lépést tett, azonnal abba kell hagynia a táncot és át kell szállnia egy másik táncosra. De mielőtt tovább táncolna, legalább öt percig kell várakoznia, amíg egy másik táncos odaérkezik. Ilyenkor a táncos nő néhány keresetlen szóval megemlékezik a hurok figura feltalálójáról és miután mást nem tehet, undorral tovább táncol.

II. LESZERELÉS TANGÓ

Főleg Genfben táncolják, külön e célra rendezett táncmulatságok, más néven konferenciák alkalmával.

A diplomata-táncos kiválasztja partnerét, akit szeretne alaposan megtáncoltatni s miközben még mindig a tavalyi, sőt három év előtti elcsépeelt tangólépéseket csinálja, mindenféle leszerelési halandzsákat suttog a partnere fülebe és iparkodik öt udvariasságával és graciózus mozdulataival teljesen megfőzni. Mikor azt hiszi, hogy partnerét már egészen megfőzte, odatáncol vele a tánc terem közepén elhelyezett zöldasztalhoz, honnan sikkes mozdulatokkal miniatűr gépjárműket, tankocskákat, bombavető-repülőgépecskéket és hadihajócskákat süllyeszt saját zsebeibe és kijelenti, hogy ő már leszerelt. Ezalatt partnere is ugyanezt

csinálja és a táncot végkimerülésig folytatják.

A leszerelés-tangó legjellemzőbb figurája: egy lépés előre, öt lépés hátra. Tánc közben ugyancsak vigyázni kell, mert a táncosok nagyon szeretnek rálépni egymás tyúk-szemére.

III. KIBUJÓS SLOWFOX

Tavaly még úgy táncolták, hogy a hitelező füttyült és az adós táncolt, az idén azonban a hitelező táncol úgy, ahogy az adós füttyül.

A tánc elején a hitelező mindig feljebb és feljebb emeli a kamatlábát, de azután rájön, hogy kár a strapáért és egyre jobban leengedi. Partnere, az adós eközben kifordítja összes zsebeit és egy sikkes mozdulattal kibujik a hitelező felemelt kamatlába alatt.

Ez az úgynevezett kibujós-figura, melyet a legkülönbözőbb változatokban, óriási leleményességgel táncol a gyakorlott adós-partner. Ezután ujjával fűgét és egyéb delyümölcsöket mutogat, majd háttal fordít hitelezőjének, mélyen meghajol és fürgé tánc lépésekkel odébb áll.

A hitelező egy darabig még ott marad felemelt kamatlábával, az adós pedig körüljárja a tánc termet és újabb hitelező-partnert keres magának.

Ha talál egy ilyent, gyorsan felkéri és kezdődik az egész tánc előről.

IV. TARIFA-KERINGŐ

Az összes közüzemek vezetői szépen körbe állnak és kórusban eléneklik, hogy:

Egyedem, begyedem, tengertánc,
Pesti polgár mit kívánsz?
Hiába is jár a szád,
Pesten nincsen drágaság!

Ezután az Üzempolitikai bizottság zene-kara játszani kezd és felállnak a párok. A Vízművek vezetője táncra kéri az Elektromos művek vezetőjét, az Autobuszüzem pedig a Községi kenyérgyárat és megkezdődik a Tarifa-slowfox, amelynek az a lényege, hogy a lábakat folyton emelni kell, mindig feljebb és feljebb. Amikor a többi üzem vezetői ezt látják, felpattannak a helyeikről és „ha ők is, akkor mink is!” kiáltással szintén táncra perdedülnek és megindul a verseny, hogy ki tudja magasabbra emelni. Aki legmagasabbra emeli, az lesz a Miss Tarifa 1937.

Külföldi egyveleg

1. Egy táncosnő 50.000 pengős fényképe. Jacqueline Mignac, 17 esztendőes párizsi táncosnő közel ötv ezer pengő kártérítést követel egy fényképésztől, amiért ezt a képet egy külföldi képeslapban leközölték és a leközlés miatt a táncosnő véglegénye visszaküldte a jegygyűrűt.

2. A bécsi „Köpeniki-színész”. A közelmúltban az egész világsajtó beszámolt Leo Reusz bécsi színész esetéről. A tehetséges, fiatal színész

2

3

hosszú ideig szerződés nélkül lézengett az osztrák fővárosban. Egy szép napon szakállt növesztett és Karl Brandhofer néven mint tirol földműves-színésztehetség jelentkezett a bécsi színháznaknál. A „tehetséges földműves” rövidesen nagy népszerűsége tett szert, Max Reinhardt mint „új felfedezettjét” a Theater an der Josefstadt-hoz szerződtette. A szerződtetés után kiderült a turpisság és a mulatságos eset a bíróság elé került, ahol Leo Reuszt hamis bejelentésért elítélték. A „Köpeniki színész” most Hollywoodba szerződött. Képünk Leo Reuszt, mint tirol földművest ábrázolja.

3. Jégkirálynők. A jégsporthívei szerte az egész világon minden évben lázas izgalommal készülnek a jégkarneválokra, melyeken érdekes, különös kosztümökben mutatják be műkoresolyázó képességeiket.

4. A hipnotizáló gramofonlemez. Egy londoni hipnotizőr érdekes kísérlettel foglalkozik. A hozzáforduló betegeknek gramofonkészüléket ad át, amely otthon is hipnotizálja őket. A gramofonlemezeről a hipnotizőr hangja szólal meg és a médium ezalatt a hipnotizőr szeméről készült fényképhe tekint.

Felfedeztük az első pesti „rajkfőiskolát“

Képes interjú Csall bácsival, a „kényszernyugdíjazott“ nagybőgőssel a tüzes rajkó-utánpótlás útjairól, a Dankó Pista uccában — Józsefvárosi expedíciós riport

Most, hogy Londonban, Párizsban, sőt Ankarában és Kairóban, de még a körüti görbevárosi kávéházak pódiumain is divatba jöttek a „tüzesnél-tüzesebb“ és rajkóbbnál-rajkóbb ifjúsági cigányzenekaralakulatok és a nemzetközi artistaügynökségek tarka plakáthímes irodáiban a „gipsy reikotroupe“ szörnyűséges ortográfiájú fogalma egy csapásra a legpompásabb amerikai görbcsoport vagy angol zenébóhóctrió felhőjáró ázsiójára szök-
kent — a kültelki tömegszállások világában és a Madách uccából kegyeletes kézzel Dankó Pista uccává átkeresztelt pesti barnabőrű zenésznegyedben *egyszerre rendkívül keresetté váltak a hegedűhöz értő vagy muzsikához csak távolról is konytító, maszatos kis gye-*

rekek. A külváros bérkaszárnnyák antenna-nélküli, természetadta rádiójának, centiméteres rövid hullámon mért, villámszárnnyán mindenféle kőszá hír röppent szerte csodálatos és álomszerű karrierekről, amit fénylőfogó, mezít-lábas cigánylurkók futottak be, akik koraérett, öt-hatesztendős, csillogóru-hás személyiségükben egy csapásra egész népes családjuk kenyérkereső-jévé váltak. A korzó aszfaltmezejéről a városligeti néptelenebb utakról és a rendőrnemlátta kávéházi terraszok világából egyik napról a másikra el-tűntek a kedvesen erőszakos, kullancs-ként ragaszzkodó, cincogóhegedűs, apró cigánygyerekek, a barnabőrű négy-öt esztendős, makacs kis kérege-tők, hogy sárka csizmába, gazdag sujtásos rikitőszinű dolmányokba buj-tatva külföldi fényes kávéházak és mulatók vonzó, közkedvelt attrak-ciói legyenek. A főkapitányság enge-délyügyi osztályának és útlevélhivata-lának összesített adatai szerint ebben a percben közel félszáz ilyen rajkó-trupp működik Budapesten és külföl-dön, sőt újabban, már a vidéken is, ahol pedig a kiöltöztetett és kimosda-tott kis purdék — logikus következte-tés szerint, — igazán nem képvisel-hetnek valami újszerű és érdekes él-ményt a kávéházak úri közönsége szá-mára. Érthető hát, ha ilyen rendkívüli kereslet mellett gondoskodni kell meg-felelő utánpótlásról a vérbeli, hamisi-

A tanár úr

A kis kontrás
alapvizsgát tesz

tatlan külvárosi és sátoralatti, kifogyhatatlanul népes rajkóvilágból.

Ez a kikerülhetetlenül következő utánpótlás — ezt könnyű szerrel és hamarosan megállapította a *Déliab* krónikása — nem sokáig maradt szervezeten: egy évtizedek óta kényszernyugdíjba vonult, hatvanegynéhány esztendő, de fiatalos külsejű cigányzenész, akit a Dankó Pista ucca környékén *Csali bácsi* néven ismertek, találékony fürgeséggel megalapította az *első pesti rajkóegyetemet*. És ezidő szerint működő, világjáró rajkócsoporthoz második, harmadik és további generációja már szinte kivétel nélkül az ő csontos és a nagybőgőhúr markolásában példátlanul tekintélyessé és izmossá nevedezett keze alól kerültek a kávéházi pódiumra. Persze, Csali bácsi ötletének hamar akadt követője az „udvari” zenészek világában, ma már egész sereg titkos, minden hatósági ellenőrzést és formaságot szigorúan mellőző „magánkonzervatórium” és alkalmi zeneiskola él és virul nemcsak a Ferencváros, Kálvária tér és a Dankó Pista ucca környékének zenészvilágában, de az Angyalföld és a pest-erzsébeti Hangya-telep tájékán is, mindazonáltal a „legjobb hírnevű, patinás rajkófiskola a szikár, mosolygóarcú Csali bácsi „intézete” maradt.

Látogatás a „szabadtéri, udvari” zene-tanfolyamon

A *Déliab* krónikása egy zsebre való rézpénzzel és fényképésszel felszerelve felfedező útra indult egy napsugaras, téli délelőttön a Dankó Pista ucca felé, hogy megkeresse a *Csali bácsi* alkalmi zenésztanfolyamát. Az expedíciós feladat nem volt könnyű, mert Csali bácsi „műintézete”, a modern idők szellemének megfelelően, *szabadtéri* iskola s mint ilyen — már csak a cseppet sem kívánatos hatósági beavatkozás elhárítása érdekében is, — állandóan változtatja helyét. Más szóval, *udvarról-udvarra* jár. Csali bácsi zeneiskolájában ugyanis nincsen tandíj, (legfeljebb némi *beiratási díj*, ez is inkább természetbeni adományok alakjában vagy szivarvég-valuta formájában). A jelen riporttudósításnak azonban semmiesetre sem az a célja, hogy a hatóság figyelmét felhívja a titkos rajkóegyetemre, ezért mellőzni fogjuk a felfedezőút topográfiai részére vonatkozó adatokat és a kalandos út-

Az első kísérlet a száraz tán
(Kassay felvételek)

leírást. *Egy külvárosi ikerház udvarán* értük el végül az első pesti rajkófiskola népes tanítványseregét és a zsebrevaló rézpénz varázslata segítségével hamarosan sikerült megnyerni a bizalmát úgy a „tanfolyam” igazgatói és tanári karának, mint a fűlsiketően hangos „hallgatóságnak” is. Olyannyira, hogy nemcsak a mellékelt, teljes bizonyító erejű fényképfelvételekhez állottak mindannyian készségesen modellt, de *nyilatkoztak* is.

— Sok baj van ám ezekkel a kölykekkel, méltóságos főújságíró úr! — kezdj magá a *főmuzsikaiigazgató*, Csali bácsi, személyesen, hanyagul nagybőgőjére támaszkodva. — Nem mondom, tudnak *zenészni*, hiszen a vérükben van már a muzsika, mivész ez külön-külön mind, de az *összjáték!*... Az *összjáték* az nem megy könnyen a fülükbe meg a kezükbe. *Primás akar lenni még a kontrás, meg a brácsás is*, pedig a primás a legkevesebb a bándában. A bándá lelke és közepe a kísérlet. A primás az csak a *fej*... azt mire megy a fej a keze-lába, dereka meg törzse nélkül... No, mondja meg

ezt, milyen tisztelt főújságíró úr? Ezt tessék kiírni, hogy tanuljanak a népek belőle!

— Mióta tanítgatja ezeket a gyerekeket, Csali bácsi?

— Hol így, hol úgy! — feleli rejtélyesen. — Van közöttük, aki nyár óta van a kezem alatt, ennek nehezebb a feje a felfogásra, van olyan, aki most jött csak és máris mehetne a zenekárába, úgy érti a mesterséget. Itt van ez a szélesszájú, ez már megy is! — mutat látható megvetéssel egy szétterpesztett lábú, hosszúnadrágos tömzsi apróság felé. Maholnap beöltözik, másodprimás lesz. Az is ott mehetne már, csak elvágta az ujját a bibás valami cseréppel és most oda a tudománya.

A titokzatos „Maléter úr” szerepe

A „bibás” rövidnadrágos feltűnően fehérarcú kis kölyök, aki a nagybögöt választotta hangszerének. Persze a hatalmas zeneszerszámot csak egy székre állva éri el és piszkos, földfekete pólyába csavart apró kezével kinos igyekezettel markolássza a vastag húrokat. De azért a vonót, ami nagyobb, mint ő maga, fölényes biztonsággal rángatja és kezeli.

— Tudok én így is játszani még annyit, mint a Madzag! — nyelveli pergő hangon. — A Maléter úr mondta, hogy...

— Elhállgás, mert odafrittyentek! — avatkozik be ijedten Csali bácsi. — Nyivó! Nem kérdezett senki, kotródj innen! Hex!

A Maléter úr nyilván a közvetítő ügynök, aki a rajkótruppok utánpótlását összeválogatja s aki Csali bácsival, a főnemesi karigazgatóval egyetértve, a szülőkkel tárgyal, a pénzt és világkarriert jelentő szerződésekről. Erről azonban Csali bácsi semmiképp sem akar beszélni, hiába faggatja a krónikás:

— Nem járok én kávéházba, nem állok szóba ügynökökkel, minek az? — tiltakozik hevesen. — Aki keres, megtalál engem... a szerződés meg már nem én dolgom, én csak az oktatást művelem. Egyedül az oktatást... Csali bácsi keze alól nem került ki még málábándába való, hanem csupa igazi mívész!

Többet aztán nem is akar elárulni Csali bácsi, egyszerre bizalmatlanná válik, az sem segít már, hogy cigarettával kínáljuk!

„Édes” a rajkótrupp-táncos primadonna-jelöltje

Az egyik nyurga, 15–16 év körüli fiúnak, aki kontrás a bandában és minden külső jel szerint amolyan segédtanerőféle lehet az alkalmi tanfolyamon, a cigaretta már inkább megoldja a nyelvét. Sorra bemutatja a „tanítványokat”, persze inkább csak a hátuk mögött, nem szemtől-szembe:

— Az a hosszúhajú, vékony srác a Madzag, az lesz az új primás, mert ez a másik, aki oldalt áll, már tutiba megy, viszik innen. A Madzag jól muzsikál, csak füle nincs a többiekhez. Az a keménykalapos frejjer jó kontrás lesz, csak az a baja, hogy nem figyel, mindig leragad a szeme, mert fáradt szegény. Melózik. Ujságosfiú egy kávéházban, annyit szaladgál egész nap, hogy csak úgy ég a talpa.

Az alkalmi tanítványseregnek van egy kis primadonna-jelöltje, egy 7–8 éves kis cigánylány, aki a kedvence és sztárja a truppenak. Az udvarokon ő táncol a muzsikára, neki van a legtöbb nézője s akkor esik a legtöbb kracjáródomány, ha ő tányéroz személyesen, kis köténykéjébe szedve az aprópénzt. Sűrűhajú, fénylőszemű, helyes kis lány a trupp sztárja, már a neve is csupa gyengédség: Édes!

Édes kitűnően tud hegedülni is, a nővére külföldön jár az egyik cigánylányka-csoporttal. Ő is nemsokára megy utának. Egy kisebb, fehér nyelvképzés ellenében eljárja az udvaron a híres rókatáncot... Csupa báj és lendület a kis cigánylány minden mozdulata. Biztos, hogy hamarosan igazi primadonna lesz belőle.

— Elég az illemből, csomagolni, csomagolni! — hangzik most Csali bácsi, a hadvezér könyörtelen és szigorú vezényszava. — Mindenki hazamegy ebédelni és délután a Tipliben találkozunk. Kótákat hozni, délután kótából muzsikálunk. Struj!

A fenyegető vezényszavakra egyszerre szétfut a tanítványsereg. A következő pillanatban már üres az udvar, csak a messzi zsvaj jelzi a jókedvű rajkócsapat szétkalandozó útját. Csali bácsi ujjával megböki viharverte keménykalapja szélét és hátán a nagybögővel indul a sarki vendéglő felé. Ismételten, zord arccal, visszautasítja az ebédutáni szieszta felajánlott cigarettát.

Az intervjúnak visszavonhatatlanul vége.

AZÉRT BUKTAM MEG, MERT A KÖZÖNSÉG NEM SZERET BOROTVÁLKOZNI . . .

A BETHLEN TÉRI SZÍNHÁZ IGAZGATÓJÁNAK REGÉNYE

Dr Somogyi Gyuláról megkülönböztetett szavakkal akarunk beszámolni, amiképpen a lepkegyűjtő külön vitrinben őrzi a gyönyörűséges egzotikus példányt, amelyből legjobb meggyőződése szerint csak ez az egy van a világon és ez is már gombostűre van tűzve.

Somogyi Gyulát nagyon régen ismerem. Mindketten Berlinben voltunk újságírók. Már akkor feltűnt ennek a kitűnő és tehetséges újságírónak mértéktelen és szerzteien színházrajongása. Egy szép napon eltűnt, elnyelte a négymilliós Berlin. Nem jelent meg a külügyminisztériumi sajtóteákon, a legszébb, legizesebb interviúk sem érdekelték. Hatalmas, ötvenkilós harscák, akarom mondani, külügyi szenzációk mellett olyan közönyösen haladt el, hogy az embernek meghűt ereiben a vér.

Aggódtunk szegény barátunkért. Akit nem lút a mesterség láza, az elveszett ember. Újságírást rutinból és megszokásból csinálni nem lehet. Állandó készenlétben, izgalmi állapotban, idegleti transzban kell lennie annak az újságírónak, aki mindig jót, érdekeset, frisset, a konkurenciát knock-outoló anyagot akar lapjának szállítani.

Somogyi Gyuláról lemondunk és maga a nagy Weyer, az amerikai újságírók koronázatlan királya, a külföldi újságírók egyesületének elnöke állapította meg, mikor Somogyi szóba került:

— Szegény fiú, biztosan darabot ír.

Nem hiába volt Weyer a legjobb szimatú riporter, akit az amerikai kontinens valaha kitermelt, bámulatosan rájött az igazi helyzetre.

Egy szép napon plakátok jelentek meg a berlini utcákon:

„Sybille? Ausgeschlossen . . .” Von Julius Somogyi. Ein Schauspiel in drei Akten. Regie Eugen Robert.

Már maga a cím is irappirozta az embert: „Már hogy Sybill? Ez teljesen ki van zárva” . . .

A berlini publikum tódult a színházba, hogy megfektse a rejtélyt, vajjon mi az, ami Sybillel, ezzel a kétségkívül fiatal és izgatónóvel kapcsolatban lehetetlenség-számba megy.

A darab három éven át ment. Már mindenki tudta Berlinben, hogy micsoda Sybille titka, csak én nem. A mai napig sem láttam

Somogyi kollégám híres és világhíres színdarabját. Ezúton kérem őt, közölje egyszer velem, hogy mi van a rejtelmes és drámai cím mögött.

Somogyi tehát beérkezett mint színműíró. Berlin ünnepeit és százezreket kereső dramatikusa lett.

Ez volt Somogyi, akit azóta sem láttam. A magánéletben remek ember, több gyermek atyja, egy bájos német asszony férje. Ez az asszony arról híres, hogy megtanult magyarul, kizárólag azért, hogy Ady-verseket fordíthasson.

Most, hogy Somogyi az érdeklődés közép-pontjába került, váratlanul meglátogattam.

A drámaíró életének fordulópontjához érkezett. Az idei szezon elején kibérelte és rendbehozatta a Bethlen téri Színházat. Szerződött egy társulatot, amely fiatal és tehetséges színészekből állott. Kitűnő darabot adott elő nagyon tiszteletreméltó előadásban. Helyárai szerények voltak. Ő maga izzig-vérig színházi ember. És most, január végén, csekély hatvanezer pengő ráfizetés után, miután minden elképzelhető

Somogyi Gyula
(Labisch és Zander)

DÉLIBÁB

igényt kielégített, bezárta a színházat. Megbukott a papírforma dacára.

Mi ennek a titka? Ha már Sybille rejtélyét nem sikerült az évek során megismernem, a mostani Somogyi-problémára igazán kíváncsi voltam.

Azt mondja nekem kiváló kollégám:

— Tudja, beleszerettem a színházba. Berlinben nemcsak drámaíró voltam, hanem tíz évig tanulmányoztam a színjátszást, a rendezést, a színigazgatást is. Hiszen tudja, hogy a weimari Németországban voltak a világ legjobb színházai. Reinhardt, Piscator, Karlheinz Martin, Charell és a többiek. Van egy kis pénzem, gondoltam, megpróbálok Pesten olyan színházat csinálni, ahol ugyanazon személy a pénzügyes, az igazgató és a dramaturg. Nem veszhetnek össze. Ne felejtse el, hogy nemcsak elméletben, hanem gyakorlatban is levizsgáztam színpadtechnikából. Én voltam az első magyar író, aki felhasználta a mai színpadi lehetőségeket. „Karamazoff-testvérek” című dramatizálásom tizenkét képből állott és a

Nemzeti Színházban ment. Én mutattam rá először Pesten a gyakorlatban is, hogy a színpadi lehetőségek közelednek a film lehetőségeihez.

Mégis megbuktam a Bethlen téren. Rájöttem, most utólag, hogy a mai színház másban is hasonlít a filmhez. Az emberek nem szeretnek átöltözni, borotválni. Ezért mennek moziba inkább, mint színházba. Erdélyi Mihály nagyszerű kisszínházai, amelyek Pest perifériáját látják el becsületes színjátszással, azon az elven épülnek fel, hogy bármely kisember megjelenhet munkaruhájában, ahogyan a műhelyből kijön. Erdélyi amellet mindössze harminc fillért kér a hátulso helyekért. Mindezzel persze nem lehet konkurrálni. Ügylátszik, a pesti közönségnek, amely nem jár a Magyarba, a Vigbe, vagy más nagyszínházba, ez elég. Én egy kicsit többet akartam adni. Nem kellett. Most visszamegyek darabot írni.

Ritka pillangó ez az ember. Hatvanezer pengőt tandíjat fizet, hogy egy szerény igazságot megállapíthasson.

Berend Pál

Schäfer Károly osztrák műkoresolyavilágbanok esküvője Budapesten Engelmann osztrák udvari tanácsos leányával, Krisztával (Schäfer felv.)

Rákóczy Imre dr az új sajtófőnök. Ez a kinevezés osztatlan örömet és meglepedést keltett. Dr Rákóczy Imrében, aki már hosszú idő óta teljesít szolgálatot a sajtófőnökségen, mindenki egy igazságos érzésű, kivételes képességű íerflit ismert meg. Az új sajtófőnök igazi barátja a sajtónak. A sajtó munkásai ezt az érzést teljes szívükből viszoonazzák és minden jót kívánnak dr Rákóczy Imrének felelősségteljes új pozíciójában.

(Halmi felv.)

A két Sybill találkozása az Operaházban.
Fedák Sári és Walter Rózsi

(Reklám felv.)

A Vitézi bálon a kormányzó feleségének bemutatott leányok csoportja (Schäffer felv.)

Hogyan született meg egy „esős délutánból” az asztali tennisz világbajnoksága?

Beszélgetés Miss Ruth Hughes Aarensel

Egy világbajnoknő, aki mindössze 18 éves, ez kétségteljesen Amerikára vall. És valóban, Miss Ruth igazi amerikai gör. Mikor szállodai szobájában felkeressük, kopogásra fiatal, rendkívül csinos hölgy nyit ajtót, aki azonban nem maga a világbajnoknő, hanem — az édesanyja, llyesmit is csak Amerika képes produkálni, ahol a húszéves korkülönbségek úgy eltörpülnek, mint nálunk öt-hat év. Barki testvéreknek nézné őket, ha nem hallaná miss Ruth ajkáról az Amerikában

olyan divatos „Ma” megszólítást. Maga a bajnoknő végtelenül bájos jelenség, tökéletes alakkal (mindössze 55 kilót nyom), szőke hajjal és kék szemekkel. Feltűnően emlékeztet Ginger Rogersre. A híres filmsztár különben barátja, sőt partnere is. A világbajnoknő ugyanis az év nagyrészét Hollywoodban tölti, ahol filmezni is szokott. Nemrégiben játszotta el egy sportfilm főszerepét. Ginger Rogerssel kapcsolatban egyébként egy kedves epizódot mesél el. Egy new-yorki felhőkarcoló 65. emeletén rendezett iótekonysági matinén vett részt. Fellépése abból állt, hogy felajánlotta, hárkivel végigjátsszik egy szettet. A véletlenül ott tartzkodó filmesillag is elfogadta a kihívást és mikor a játszma kezdetére került a sor, a zenekar rázendített a halálindulóra. Ez Bizzet: Torredor-indulójának dallamára megfogalmazott tréfás dal, amely Amerikában igen divatos. Beszélgetésünk közben Miss Ruth ruháit rendezgeti. A hölgyek kedvéért pontosan leírjuk versenyruháját, amely szürke posztónadrágból, kék pulloverből és kis szürke kabátkából áll. A dresszt ő maga tervezte, mert mellékesen ruhatervezéssel is foglalkozik. Ugyancsak sokoldalú ez a fiatal amerikai hölgy.

— Hogyan jutott eszébe a ping-pong?

— Tulajdonképpen véletlennek köszönhetem az egészet — mondja. — Én ugyanis azelőtt csak tenniszeztem. Egyszer azonban, mikor esett az eső, unalmamban ütögetni kezdtem az éppen ott álló asztalon a labdákat. Nos, így kezdődött — nevet huncutul.

Ez a „kezdődött” mindössze négy évvel ezelőtt történt, azóta „csak úgy mellékesen” világbajnoknő lett.

— Így azután csakugyan elmondhatom — folytatja, — hogy egy esős délutánnak köszönhetem a karrieremet. Egyébként a hasonló című film főszereplőjét Ida Lupinot is nagyon jól ismerem, azonkívül kedves barátim még Nino Martini és Mae West.

Mint láthatjuk, a fiatal bajnoknő egészen „jó” társaságban forog kint Hollywoodban. Elmeséli, hogy tulajdonképpen színésznőnek készült és ezeknek az ismeretségeknek a révén valóban jó tanítómesterei vannak.

Most megmutatja ütőjét, amelyet még odakint Amerikában kapott a magyar Barna Viktortól. Ezzel kapcsolatban terjedt el róluk az a hír, hogy eljegyezték egymást.

— Csakugyan igaz ez?

— Szó sincs róla — neveti el magát. — Legfeljebb egy játszma időtartamára házasodunk össze.

Közben megszólal a telefon, Miss Ruth örvendező arckifejezésén látom, hogy kellemes hírt kaphatott. Csakugyan a szálloda portása

DÉLIBAB

óól"
ga?

Maga a
kéletes
szöke
műlékez-
külön-
ilágba-
ywood-
emrégi-
zerepét.
yéként
y new-
ndezett
ellépése
árkível
etlenül
adta a
ere ke-
balálin-
lójának
amely
etésünk
A höl-
yruhá-
kék
áll. A
ékesen
ancsak

ng?
hetem
azelőtt
mikor
ezdtem
. Nos,

évvel
kesen"

om —
k kö-
a ha-
not is
bará-

észen
ddban.
nőnek
ek a
k.

még
Barna
t el
mást.

t. —
háza-

h ör-
emes
rtása

4B

Miss Aarens
amerikai felvételei

közölte vele, hogy lent vár a polgármester által rendelkezésükre bocsátott autó, amely körülvizsi őket a fővárosban. Miss Ruth, aki vérbeli amerikai létére nem szokott hozzá az érzélgőséghez, ezúttal mélyen meg van hatva ettől a figyelmességtől és közvetlenségtől, amellyel őket a magyar fővárosban fogadták. Ez nem sablón, hogy ezt mondja, hanem így is érez. Ittléte alatt még nem sokat láthatott a városból, mert egész nap trenirozással volt elfoglalva. A hajón ugyanis az átkelésnél kicsit viharos volt átjuk, ezért ott nem is tudott gyakorolni. A nagyszerű eredménnyel, amit itt elért, azonban egyáltalán nem látszott meg a tréninghiány. A beszélgetésbe most beleszól a mama, aki aggodalmaskodik, hogy leánya elkésik a meghívott vacsoráról. Szerinte ugyanis egy nyugodt félóra kell csak magához az arc rendbe-

hozásához. Érdekes, hogy az amerikai nőknél a sminkelés olyan magától értetődő dolog a hétköznapi életben, mint nálunk egy primadonnánál, amikor fellép.

Gyorsan még a szerelemre tereljük a szót. Vajjon sokan rajongják-e körül a bajnoknőt, aki sportteljesítménye mellett még ragyogó szép is. Titokzatos mosoly a válasz. Erről nem igen akar nyilatkozni. De a mama megsúgja, hogy kint Amerikában egy fiatal milliomos hallgatja izgatottan a rádió érkező híreket, amelyek menyasszonyáról szólnak. (Ez az eljegyzés egyelőre még nem nyilvános.)

A hölgyek diszkréten órájukra néznek. Nem illik tovább feltartani őket.

A szép világbajnoknő szerencés órában születhetett. Minden téren — megnyeri a játszmát.

Martos Yvette

HA AZ ARTISTA HŐSSZERELMES

Regénybe illő téma. A táncos pár halálosan szereti egymást, de úgy érzi, hogy hatévi együttélés után mégis meg kell próbálni, hogyan tudnának egymás nélkül is élni. Tehát a nő és a férfi is megy a maga külön útján. De a férfi hamarosan úgy érzi, hogy nem volt helyes a különválás, visszavárja a feleségét és amíg az visszaérkezik, mulat...

Ezt a „regény”-témát most az Alexander and Ethel táncos pár szolgáltatta a publikumnak. A dolog úgy pattant ki, hogy a regény egyik szenvedő hőse (mert feltételezzük, hogy a nő is szenvedő hősnő), mulatozás közben botrányba keveredett az egyik lokálban... Az afférnak a rendőrségen lett folytatása.

De hát lássuk, hogyan indult ez a nem mindennapi érdekességű regény?!

Fölkerestük az artistát, Alexandert, akit különben polgári néven Seidler Sándornak hívnak.

Feltűnően csinos, rendkívüli eleganciával

öltözött fiatalember hősünk. Nagyon sima modora van. El lehet hinni, hogy a botrányba valóban önhibáján kívül keveredett.

— Jómódú családból származom, polgári pályára készültem — mondja nekünk, — és talán az volt a baj, hogy túlságosan jól tudtam táncolni és túlságosan szerettem a táncot. Először, mint vendég táncoltam a lokálban, de aztán csakhamar professzionista lettem. Ez volt az első nagy lépés a polgári világból az artista világba. Aztán megismerkedtem egy gyönyörű táncosnővel, Bányay Etellel, akivel betanultam egy úgynevezett nemzetközi táncszámot. Mondam tánclettársunkkal azonnal kaptunk külföldi szerződést. Az első szerződésünk aláírásakor feleségül vettem a partnernőmet.

— Nos aztán?!

— Bejártuk majdnem egész Európát. Nagy szám lettünk. Mindenütt sikerünk volt. Berlinben ép úgy, mint akár Athénben. Nagy gázsikat kaptunk.

— Na igen és most jön a drámai fordulat?

DÉCIBAB

ES

on síma
otrányba

polgári
künk, —
túlsgo-
túlsgosan
vendég
sakhamar
első nagy
világba.
ü táncos-
ltam egy
Mondam
külföldi
alírása-
t.

át. Nagy
olt. Ber-
n. Nagy

fordulat?

„Alexander
and Ethel“
(Jacobi felv.)

— Igen. Mintegy hat héttel ezelőtt jöttünk rá arra a gondolatra, hogy talán mégis el kell válnunk egy időre. Személyi okból és művészi okokból is. Hiszen mindketten külön-külön is érdekes „szám” vagyunk, akik bármikor kaphatunk szerződést. E pillanatban is kitűnő londoni szerződési ajánlatom van.

— Rendben van. És most?!

— Ez az. Amikor Pestre jöttem egyedül, akkor éreztem, hogy üres az élet az asszony nélkül. És ezért történt minden. Ezért vannak a végnélküli mulatozások.

— És meddig fog ez tartani?!

— Remélem, nem sokáig. Remélem, hogy újra visszajön a partner, az asszony.

— Nos és ha visszajön, akkor mi lesz?!

— Akkor egy pár évig még dolgozni fogunk a varietékben, aztán — most csodálkozni fog, — vissza akarok menni feleségemmel együtt a polgári életbe.

— Ezen tényleg csodálkozunk.

— Igen. Szeretem az artista életet, imádom a táncot, de belefáradtam.

Mindig más város, mindig más hotel, mindig új és új izgalom. Sokan ezt bírják hosszú

ideig, de én már most 28 éves koromban úgy érzem, hogy csak pár évig bírom. Ahogy a polgári életből vágytam az artista élet színes, izgalmas világába, úgy vágyom most vissza a szürkeségbe, az egyhangúságba. Nem tudom mihez fogok kezdeni. Valami üzlet, valami vállalkozás, biztosan találok magamnak valami polgári foglalkozást, amely kielégíti ambíciómat is.

— Ez mind nagyon szép. De most kérem arra feleljen, honnan győzi a mulatozást, pénzzel.

— Kérem, hat évig dolgoztam, mint mondtam, jól kerestem. Az artista nem nyaral, az artista nem vehet ki magának szabadságot. A polgári foglalkozású ember minden évben kivieszi a maga párhetes szabadságát. Hát én most egyszerre veszem ki hat év után — a szabadságomat. Hat évig szórakoztattam a publikumot. Szabad nekem is szórakoznom. Vagy nem?!

— De igen!

Ime, a legmodernebb regényhős, anno 1937-ben.

Bérczi Barna Jenő

RÁDIÓMŰSOR
ÉS ISMERTETŐ CIKKEK

(február 7-13-ig)

BAB

BUDAPEST I.

9.30: Hírek.

10—11.10: Ünnepi mise és Te Deum a budavári koronázó főtemplomból XI. Pius pápa Öszentsége koronázása évfordulója alkalmából. A szentmisét Serédi Jusztinián dr. bíbornok-hercegprímás, a szentbeszédet mise közben Hamvas Endre dr. esztergomi kanonok, irodaigazgató mondja. Sugár Viktor: Harsonajelek; Koudela Géza dr.: Ecce sacerdos; Schubert Ferenc: C-dúr mise. A magánzólamokat B. Szabó Ilonka, Laczó István és Mezey Zsigmond énekli. Sztára Sándor: „Missa statuit” változó részei; Eisvogel Ferenc: Te Deum; Pápai Hímnusz; Erkel; Hímnusz. Előadja a templom ének- és zenekara Sugár Viktor vezényletével. Orgonán Várhelyi Antal.

11.15—12.15: Evangélikus istentisztelet a Deák téri templomból. Prédikál Kemény Lajos budapesti esperes. Énekszámok a Dunántúli énekeskönyvből: 42., 407., Hímnusz és 290. Orgonazene: Pachelbel: Tokkátá (G-dúr); Liszt Ferenc: Adagio. Karének: Schubert: Jézus csak téged áldunk (magyar szöveg Scholz Lászlótól). Énekel a Fásori Evangélikus Énekkar. Orgonán és vezényel: Peschko Zoltán.

12.20: Pontos időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

12.30: Az Operaház tagjaiból alakult zenekar. Vezényel Rajter Lajos. 1. Mendelssohn: Athália, nyitány; 2. Guiraud: Második szvit; 3. Saint-Saens: Sámson és Delila, balett; 4. Wess Alfréd: Szimfónikus közzene; 5. Farkas Ferenc: Kis szvit; 6. Bortkiewicz: Ezeregyéjszaka, balettszvit.

1.45: Hanglemezek.

2.45: „Egészségügyi kalendárium.” (Az Országos Közegészségügyi Intézet közleménye.) Felolvassa Budinszky Sándor.

3.00: „Aprómagvak termelése.” Diószeghy Ottó báró, kamarai főtitkár

előadása. (A földművelésügyi minisztérium rádióelőadásorozata.)

3.50: Budapest Székesfőváros Gáz-művei Önképzőkörének Dalárdája. Vezényel Endre Béla.

1. Christus vincit (10. századbeli gregorián könyörgés); 2. G. Rhau: Dal az elmult ifjúságról (kétszólamú); 3. Háromszólamú madrigálok a 16. századból: a) Neubach: Régi dalocska; b) Rauch: Reggel; c) Bracht: Menyegzős ének; 4. Kodály: Huszt; 5. Schubert: a) Búcsúdál; b) Bördal; 6. Liszt: Ünnepi dal. (Az 5. és 6. szám négy kürt kísérettel.)

4.30: Ignác Rózsa előadása. (Köz-művelődési előadásorozat.)

5.00: Farsangi tánczene. (Hanglemezek.)

6.20: „A hószobor.” Papp Károly elbeszélése.

6.50: „Kóczé Antal cigányprímás emlékezete.” Bevezetőt mond J. Balázs Árpád. Közreműködik Cselényi József (ének) és ifj. Kóczé Antal és Magyar Béla cigányzenekara.

7.55: Dayka Margit és Jávor Pál előadóstje. Rendező Barsi Ödön. (Viaszlemezfelvétel.)

1. Jelenetek „A makrancos hölgy” c. Shakespeare-vígjátékából, Levay József fordításában. Személyek: Petruccio — Jávor Pál; Katalin — Dayka Margit; Bajtista — Gonda József; Tranio — Berend Iván; Grumio — Szilassy Gyula; 2. Jelenet a „Szókimondó asszonyság” c. Sardou-vígjátékából, Fáy I. Béla és Makó Lajos fordításában. Személyek: Kata — Dayka Margit; Neiperg — Berend Iván; Lefébyre — Jávor Pál; 1. katona — Gonda József; 2. katona — Szilassy Gyula; 3. Jelenet Gárdonyi Géza

Dayka Margit

(Rozgonyi felv.)

7.55

„A bor” c. darabjából. Személyek: Rozi — Dayka Margit; Matyi — Jávor Pál.

Utána kb. 8.40: Hírek.

8.50: Nemzetközi teniszverseny közvetítés az Újpesti Torna Egylet fedettpályájáról. Beszélő Machán Tibor. (Viaszlemezfelvétel.)

9.20: Sporteredmények.

9.30: Budapesti Hangverseny Zenekar. Vezényel Fridl Frigyes.

1. Kálmán Imre: Cigányprimás, nyitány; 2. Fall Leó: A dollárkirálynő, keringő; 3. Stefániai Imre: Palomita, tangó; 4. Nedbal: Lengyelver, operettrészlet; 5. Stephanides Károly: Biedermeier keringő; 6. Eördögh János: Kis szvit; 7. Strauss János: Egy sziv, egy gondolat, polkamazurka; 8. Morena: Teletunken-egyveleg.

11.00: Bura Sándor és cigányzenekara muzsikál.

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

3—3.50: Hanglemezek.

1. Liszt: Szerelmi álmok, norturno (New Light szimfonikus zenekar); 2. Erkel: Bánk bán (Halmos János); 3. Popper: Falusi dal (Pablo Casals); 4. Erkel: Hunyadi László — La Grange ária (Szabó Lujza); 5. Dohnányi: (moll) hangversenyetűd (Cyrill Smith); 6. Erkel: Bánk bán — Bordal (Kálmán Oszkár); 7. Hubay: Scherzo a II. szimfoniából (Zene-műv. Főisk. zenekara, vezényel Zsolt Nándor); 8. Csiky János átirata: Ej, haj, gyöngyvirag (Szedő Miklós dr.); 9. Lavotta Rezső: Reg volt (Nagy Margit); 10. Kacsóh Pongrác: Részlet a „János vitéz” c. daljából (Cselényi József és Szedő Miklós dr.); 11. Lehár: Cigányszeretem, kettős (Szabó Lujza és Szedő Miklós dr.); 12. Jacobi: Sybill, kettős (Bródy-Martos szövege, Szabó Lujza és Szedő Miklós dr.); 13. Lehár: Eva, kettős (Szabó Lujza és Szedő Miklós dr.).

Jávor Pál

(Bozgonyi felv.)

7.55

DÉCIBÁB

6.50—7.20: „Bismarck a magyar Alföldön.” Vass István dr. előadása.

7.25—8.35: A rádió szalózenekara. Vezényel: Bertha István.

1. Normann O'Neil: Ünepi előjáték; 2. Herold: Zampa, nyitány; 3. Bizet: Spanyol szerenád; 4. Rajter Lajos: Verbunkos, szvit; 5. Gershwin: The man I love, dal; 6. Strauss János: Keleti mesék, keringő; 7. Youmans: No, no, Nanette, operettagyveleg; 8. Waldteufel: A legkedvesebb, keringő.

8.40—8.50: Újgöngyversenyeredmények.

9.50: Angol tánclemezek.

RÖVIDHULLÁMU MŰSOR

A HAS 3 hívőjeles adón, 1952 méteres hullámhosszon, 15.370 kilocikluson

D. u. 3 óraker: Bodán Margit magyar nótákat énekel, kísér Veres Lajos és cigányzenekara. Dalok: Ujházy László: Im elbocsájtlat; Elmúlt a nyár, elmúlt az ősz (népdal); Nem jár erre postakocsi (hortobágyi pásztordal); Ha kiállok a kiskapum elejbe (népdal); Thegze-Gerber: Sárgul már a kukoricaszár (Kunéry szövege); Hevesi József: Tatai csárdás; Hajlik a rózsafa (népdal); Balázs Árpád: Valakinek muzsikálnak; Garami Béla: Felhőzik a Tiszavirág; Huber Gyula: Mecsek alján; Alma a fa alatt (népdal); Huber Sándor: Vigan vannak; Kubányi György: Csányi ucca; Nóta, nóta, régi nóta (népdal); Sárgarigó, eserebogár (népdal). (1937 január 31-i műsor megismétlése viaszlemezzel.)

Utána: Előadás.

Majd: Himnusz.

A HAT 4 hívőjeles adón, 32.88 méteres hullámhosszon, 9125 kilocikluson

Éjféli 12 óraker: Bodán Margit magyar nótákat énekel, kísér Veres Lajos és cigányzenekara. (Műsort lásd február 7-én, vasárnap d. u. 3 óraker rövidhullámon.)

Utána: Előadás.

Majd: Himnusz.

A közvetítőállomások műsorát ezúttal a 45. oldalon közöljük.

Beer Olga
1.30 (Klára felv.)

Dr. Kemény István
7.30-kor Bp. II.-ről
(Labi felv.)

BUDAPEST I.

6.45 : Torna.

Utána : Hanglemezek.

1. Amiről beszélünk, indulógyveleg (Dajos Béla zenekara); 2. Blaauw : A zenélő óra (Beres Alfréd zenekara); 3. Lehár : Éva, keringő (berlini filharmónikusok, vezényel Schleger); 4. Plessow—Kötscher—Karlick : A szerelmes tánczenekar, foxtrottintermezzo (James Kok tánczenekara, énekkel).

7.20 : Étrend.

10.00 : Hírek.

10.20 : „A vendéglátás művészete.” Irta : Simon Blanka. (Felolvasás.)

10.45 : „A baszkok népe.” Irta : Lambrecht Kálmán. (Felolvasás.)

11.10 : Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00 : Déli harangszó az Egyetemi templomból. Időjárásjelentés.

12.05 : Nyilas Pista és cigányzenekara. Közben kb.

12.30 : Hírek.

1.20 : Pontos időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

1.30 : Beer Olga énekel (zongorakísérettel). 1. Mascagni : Parasztbecsület — Santuzza áriája ; 2. Massenet : Cid—Ximene áriája ; 3. Max Schütz : Zulejka ; 4. Grieg : Szeretlek ; 5. Dienzl : Liliomszál ; 6. Lavotta : Honnan jó a fény ; 7. Mihalovits : Boldogság dala.

2.00 : Koch Aurél énekel (zongorakísérettel).

1. Carissimi : Örvendj, én szívem ; 2. Paisiello : Nem pezsdül már ; 3. Mendelssohn : Velencei

gondoladal ; 4. Beethoven : Adelaída ; 5. Schubert : A posta ; 6. Molnár—Kern gyűjtéséből : a) Katonánóta ; b) Ej, haj, gyöngyvirág ; c) Hej, páva ; 7. Major Ervin : Két régi magyar dallam ; 8. Szabados Béla : Tilinkó ; 9. Bartók : a) Általmennék ; b) Szánt a babám ; 10. Kodály : a) Azért, hogy én ; b) Gerenceséri ucca.

2.40 : Hírek, étrend, élelmiszerárak, piaci árak, árfolyamhírek.

4.15 : A rádió diákfélőrája : „Technika a növényvilágban.” Balogné Hajós Terézia előadása.

4.45 : Pontos időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00 : „Halló” tánczenekar.

1. Arlen : Calabach pipe, foxtrott ; 2. Fehér István : A szívem sügta ezt a dalt, keringő (Nádor József szövege) ; 3. Hazslinszky Tibor : Foxtrott ; 4. Fényes Szaboles : Küldök néked egy nápolyi dalt, tangó (Harmath szövege) ; 5. Lew—Pollack : Sing baby, sing, foxtrott ; 6. Hudson : Moon glow, slowfox ; 7. Fényes Szaboles : Szerelmes belém, foxtrott (Harmath szövege) ; 8. Chaplin : Shoe shine boy, foxtrott ; 9. R. Bloom : Cotton, slowfox ; 10. J. Levinson : A little bit later on, foxtrott ; 11. S. Handman : Bye, bye baby, foxtrott.

5.50 : „Sziám.” Geszty Júlia útleírása.

6.20 : Bakonyi-Blinczinger János tárogatózik (zongorakísérettel). 1. Nóta ; 2. Lavotta első szerelme ; 3. Sátoros nóta 1703-ból ; 4. Kun László : Messze, messze . . . ; 5. Jäger Vilmos : Tárogató-koncert.

6.40 : Hódossy Gida és Szász Károly verseikből adnak elő.

7.00 : Hanglemezek.

1. Pátria parádé (Honthy Hanna, Szabó Miklós, Weygand Tibor, Alpár Gitta és Latabár Kálmán) ; 2. Magyar Bori : Foxtrott a „Lili kisasszony” c. filmből (Vadnai szövege, Hlovay Gusztáv és Buttola Ede zenekara) ; 3. Brodsky : Keringő a „Szerelmes királynő” c. operettből (Harmath szövege, Alpár Gitta) ; 4. Polgár Tibor : Halló, halló (Tóth Erzs és Szedő Miklós dr) ; 5. Kemény Egon : a) Budapest tangót táncol, egyveleg (Szedő Miklós dr és Komor Géza tánczenekara) ; b) Kedves Helén, foxtrott (Szécsén szövege, Weygand Tibor és Buttola Ede zenekara) ; 6. Hajdu : Ma este még boldog vagyok (Zágon szövege, Szedő Miklós dr) ; 7. Polgár Tibor : Kereken kimondom, vidám foxtrott (Triumph-együttes, Gerő szövege) ; 8. Kemény Egon : Légy életem és halálom (Harmath szövege, Szedő Miklós dr) ; 9. Buday Dénes : Kis kaesa (Szilágyi szövege, Weygand Tibor) ; 10. Fridl : Haváji dal (Marczali szö-

vege, Rózsa Annie); 11. Kerekes: Vasárnap kirándulunk (Szécsén szövege, Szabó Miklós); 12. Nádas Béla: Semmi az egész (Weygand Tibor és Buttola jazz-zenekara); 13. Buday Dénes: Niagara, foxtrott (Harmath szövege, Rózsa Annie); 14. Kálmán Imre: Nem sok, amire kérem (Harsányi szövege, Szedő Miklós dr); 15. Erdélyi Mihály: Pusztá, fox.

8.00: A Filharmóniai Társaság hangversenyének ismertetése.

8.10: A Filharmóniai Társaság hangversenyének közvetítése a m. kir. Operaházból. Vezényel Hans Knap-pertsbusch. Közreműködik Szentgyörgyi László (hegedű). 1. Weber: Oberon, nyitány; 2. Glazunov: Hegedűverseny; 3. Zádor: Táncszimfónia (először); 4. Mozart: D-dúr szimfónia (Köchel, 504. sz.); 5. Strauss Richárd: Don Juan, szimfónikus költemény.

Szünetben kb.

8.50: Hírek.

Utána kb.

10.10: Időjárásjelentés.

10.15: Huszonnégytagú cigánygyerek zenekar muzsikál, Kalmár Pál énekel.

Dalok. Grosz József: Lehullott a rózsaszirma; Ha az Isten nem egymásnak teremtett (népdal); Kovács Károly: Repülj, repülj, hétpettyes katicabogárka; Hevesi József: Tatai csárdás (Kovács szövege); Édesanyám, csak az a kéréssem (népdal).

11.00: Hírek német nyelven.

11.05: Benny Peyton néger jazz-zenekara játszik.

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

5.50—6.30: „Halló tánczenekar.”

1. Vértés Henrik: Számítok magára, slowfox (Fonó szövege); 2. R. Bloom: Truckin, foxtrott; 3. Polgár Tibor: Vármi, keringő; 4. Donaldson: Joy, foxtrott; 5. Jurman: San-Francisco, foxtrott; 6. M. Malneck: Goody, goody, foxtrott; 7. C. O'Flynn: Gipsy violin, slowfox; 8. Polgár Tibor: A csók nem játék, keringő.

7—7.25: Német nyelvoktatás. (Szentgyörgyi Ede dr.)

7.30—7.55: „Mit álmotunk és mire ébredünk.” Kemény István dr előadása.

8.15—8.30: Hírek.

8.35—9.50: Táncclemezek.

(Rónai felv.)

Geszty Júlia mondja ma délután 5.50-kor elhangzó előadásával képesen:

Kelet-Ázsia legforgalmasabb angol kikötőjéből, Szingaporeból kiindulva, egy kis tengeri gőzzessel tettem meg a háromnapos hajútat Sziámiig.

Utközben hatalmas, veszélyes monszunba kerülünk. Harminc órán keresztül dióhéjként dobálták hajónkat a feldühödött hullámok. A Sziámi öbölből a Ménám folyón felfelé hajóztunk Bangkokig. Országutak hiányában, folyókon és esatornákon, gondolaalakú csónakokon, szalmafedeles ladikokon, keskeny lélekvesztőkön és tutajokon közlekedik Sziám lakossága az ország belsejéből Bangkok, a főváros felé. A sziámi főváros, templomaival és kolostoraival, a buddhisták valóságos Rómájává lett. A sziámiak életében a vallás döntően fontos szerepet játszik. A fiúk, ha felnőnek, rövidebb-hosszabb időre belépnek barátok valamelyik szerzetbe, vallási tanulmányaik folytatására. Ezalatt teljesen ki-kapcsolódnak a világi életből s a hívek pénz- és ételadományából tengetik életüket.

A független sziámi királyok, a buddhizmus követői, szebbnél szebb templomokat és kolostorokat létesítettek. Jellegzetes egyéni építészeti fejlődött ki Sziámban. Az építőmesterek nagy tudása, egyéni építési módszere szigorúan őrzött családi titokként nemzedékeken keresztül apáról fiúra szállt.

A bangkoki palotavárosban nevelik a királyi udvar leghíresebb táncsoportjának növendékeit. Az előadás előtt bevarrják ezeket a törékeny alakú, szépség és leánygyermekeket fémlemezekből összeállított ruhájukba, hogy a testreszabott, szűk köntös ne zavarja a hagyományos mozdulatokat. A sziámi klasszikus tánc a régi könyvekben leírt és lerajzolt táncfigurák pontos betartását kívánja meg.

A Sziámban töltött hónapok alatt felkerestem a tragikusan elpusztult észak-sziámi városokat.

Az észak-sziámi vasútvonal Lampangnál végződik. Ettől a legutolsó vasútállomástól fogva két napon keresztül hatalmas elefántok hátán, kosáralakú, kényelmes nyeregben haladtunk át a sziámi vadonon Csieng-Szenbe. Itt, Sziám legészakibb pontjánál három ország határa találkozik. Az áthatolhatatlan őserdő közepén hirtelen megszakadt az út. A hatalmas Mékong folyó túlsó partjáról élesen látszottak Burma és Indokína buja, úttalan, dombos dzsungeljei.

BUDAPEST I.

6.45: Torna.

Utána: Hanglemezek. 1. Fomiso: Litván induló (Kariskas-zenekar); 2. Ketelbey: Kínai kolostorkertben, ábránd (Parlophon-zenekar); 3. Mua-sonius—Jungherr: Felhőszakadás, foxintermezzo (Dobrindt szimfónikus zenekar); 4. Baptiste Alexander: A víg füttös, keringő (Bijos harmonika-zenekar); 5. Král: Induló (katonazenekar).

7.20: Étrend.

10.00: Hírek.

10.20: „Lórántffy Zsuzsanna.” Irta: Eöry Júlia dr. (Felolvasás.)

10.45: „A tavaszi divat előhírnökei.” (Felolvasás.)

11.10: Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00: Déli harangszó az Egyetemi templomból. Időjárásjelentés.

12.05: Beszkárt-zenekar. Vezényel Müller Károly. 1. Fahrbach: Induló; 2. Pécsi József: Karnevál hereg, nyitány; 3. Strauss János: Kék Duna keringő; 4. Lehár: Lassú és csárdás; 5. Kálmán Imre: Ördöglovas, palotás; 6. Fahrbach: Ide-oda, francia négyes; 7. Ziehrer: Bécsi polgárok, keringő; 8. Ganne: A cárnó, mazurka; 9. Strauss János: Daloskedy, polka; 10. Bachó István: Szánkózás, gyorstipegő.

Közben kh.

12.30: Hírek.

1.20: Pontos időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

1.30: Berkli István és cigányzenekara.

2.40: Hírek, étrend, élelmiszerárak, piaci árak, árfolyamhírek.

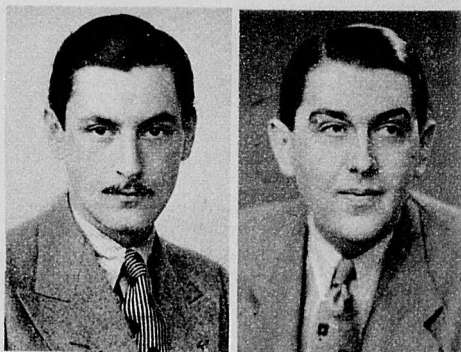
4.10: „Asszonyok tanácsadója.” Arányi Mária előadása.

4.45: Pontos időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00: „A repülőgép a kultúra szolgálatában.” Szentnémedy Ferenc előadása. (Felolvasás.)

5.30: Vidám hanglemezek.

1. Tyson—Davies—Lopez—Marrosi: Knock, knock who's there? humoros foxtrott (Jack Hylton és zenekara, énekkel); 2. Miller—German: Wenn der Tiroler Tango tanzt, tangó (Eric Harden zenekara és énekötös); 3. Igelhoff: Wenn ein junger Mann gut pfeifen kann, foxtrott (Peter Igelhoff); 4. Hauger: Karl Johann stoss mal an, keringő (Luigi Bernauer); 5. Dubin—Warren: Lulu's back in town, foxtrott (Mills-fivérek); 6. Sarony—Buchholz: Meier, foxtrott (Hans Schindler tanezenekar, éneknégyessel); 7. Crawley: Old broken up shoes (Wilton Crawley klarinetszóója, énekkel); 8. Kahn—Erdman—Meyers—Schoebel: Nobody's sweetheart, foxtrott (Hoosier Hot Shots-zenekar, énekkel); 9. Nater—Gabl: Bücsuban (Wolkensteiner énekkara, vezényel Pöll); 10. Gilbert—Carlton: He went in like a lion (Jack Hylton és zenekara); 11. a) Die lustigen Fuhrleut; b) Schwyzer Jodler, népdalok (Mizzi Jäger); 12. Igelhoff—Meder: Ich hab's, foxtrott (Peter Igelhoff); 13. McCoy: Wah, wah, lament, slowfox (Clyde McCoy pisztónszóója); 14. Kochmann: Wenn der Brumbass brummt, keringődal (Erwin Hartung és éneknégyes); 15. Caesar—Lerner—Marks: Is it true what they say about Dixie, foxtrott (Hoosier Hot Shots-zenekar); 16. Blangy: Tyrolienne

Aszlányi Károly (Ambrus Teri felv.) — 8.50 — Szilágyi Ödön (M. F. I.)

montagnarde (Andréany); 17. Tomlin—Hatch: What's the reason (Mills-fivérek); 18. All jolly pirates, foxtrott (Jack Payne zenekara).

6.30: „A hangjátékrendezés lehetőségei.” (Németh Antal dr előadása hanglemezekkel.)

7.00: A rádió szalónzenekara. 1. Nico-demus Blasius: Karnevál hercege, nyitány; 2. Ziehrer: Farsangolók, keringő; 3. Schmalstich: Farsang; 4. Kálmán Imre: Részletek a „Farsang tündére” c. operettből.

8.00: „Ahogy vesszük.” Szász Ilka csevegése.

8.30: Hírek.

8.50—2.00: Farsangi est.

8.50: „Farsangi iskola.” Vidám est. Írta és konferálja: Aszlányi Károly. Zenéjét szerezte és összeállította: Polgár Tibor. Rendező: Gyarmathy Sándor.

Közben kb. 10.45:

Időjárásjelentés.

10.50: „Mulató Budapest.” Vidám farsangi játék több kapcsolásban. A keretet és kis tréfákat írta: Szilágyi Ödön.

Dr. Bihari Ferenc
7.30-kor Bp. II.-ről. (Rosbaud felv.)

0.30: Táncczene. A MEFHOSZ „The Rhythmicans” jazz-zenekara és hanglemezek.

1.55: „Búcsú a farsangtól.” (Viaszlemezfelvétel.)

BUDAPEST II.

5—5.25: Hanglemezek. 1. Bach: Adagio az E-dúr hegedűversenyből (Georg Kuhlentknapff és a berlini filharmonikusok, vezényel Kletzki); 2. Mozart: Varázsfuvola, ária (Josef Schmidt); 3. Beethoven: G-dúr menüett, 2. sz. (Misa Elman); 4. Berlioz: Faust elkárhozása, ária (Georges Thill); 5. Bazzini: Koboldok menete, scherzo (Yehudi Menuhin).

6—6.25: A földművelésügyi minisztérium mezőgazdasági felőrája.

7—7.25: Francia nyelvoktatás. (Garzó Miklós dr.)

7.30—7.55: „Az új magyar középiskola.” Bihari Ferenc dr előadása.

A közvetítőállomások (Nyiregyháza 267.4 m, Magyaróvár 227.1 m, Miskolc 208.6 m, Pécs 204.2 m) e heti műsora:

VASARNAP, FEBRUÁR 7:

Egész nap azonos Budapest I. műsorával.

HÉTFŐ, FEBRUÁR 8:

Egész nap azonos Budapest I. műsorával.

KEDD, FEBRUÁR 9:

Reggel 6.45-től d. u. kb. 5.55-ig azonos Budapest I. műsorával.

6 órától 6.25-ig azonos Budapest II. műsorával. 6.30-tól azonos Budapest I. műsorával.

SZERDA, FEBRUÁR 10:

Egész nap azonos Budapest I. műsorával.

CSÜTÖRTÖK, FEBRUÁR 11:

Egész nap azonos Budapest I. műsorával.

PÉNTEK, FEBRUÁR 12:

Egész nap azonos Budapest I. műsorával.

SZOMBAT, FEBRUÁR 13:

Reggel 6.45-től kb. d. u. 5.55-ig azonos Budapest I. műsorával.

6 órától 6.25-ig azonos Budapest II. műsorával. Utána azonos Budapest I. műsorával.

Sz. Bárány Erzsi

(Kis Pál felv.)

1.30

BUDAPEST I.

6.45 : Torna.

Utána : Hanglemezek.

1. Induló (1. honvédgyalogezred zenekara, vezényel Friesay Richárd); 2. Siede: Jánosbogárka találkája (Dajos Béla zenekara); 3. Mohr: Fensterpromenade, foxintermezzo (Renard-zenekar); 4. Lincke: Viszonzatlan szerelem, keringő (International zenekar); 5. Fucsik: Firenzei induló (katonazenekar, vezényel Berdien).

7.20 : Étrend.

10.00 : Hírek.

10.20 : Okolicsányi-Kuthy Dezső dr felolvasása.

10.45 : „Vitézi versek.” (Felolvasás.)

11.10 : Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00 : Déli harangszó az Egyetemi templomból. Időjárásjelentés.

12.05 : Hanglemezek.

1. Donizetti: Don Pasquale, nyitány (berlini állami opera zenekara, vezényel Fried); 2. Csajkovszkij: Scherzo és induló a VI. (patétikus) szimfóniából (berlini filharmónikusok, vezényel Meyrowitz); 3. Goldmark: Házitüesök, előjáték a III. felvonáshoz (bécsi filharmónikusok, vezényel Krauss); 4. Schubert: Allegro moderato és Andante con moto a h-moll (befejezetlen) szimfóniából (berlini filharmónikusok, vezényel Kleiber); 5. De Falla: Bűvös szerelem — Tűztánc (szimfónikus zenekar, vezényel Coppola); 6. Glazunov: Keleti tánc 52. mű, 6. sz. (filadelfiai szimfónikus zenekar, vezényel Stokowski).

Közben kb.

12.30 : Hírek.

1.20 : Pontos időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

1.30 : Szentiványiné Bárány Erzsi hegedül (zongorakísérettel).

1. Veracini—Corti: a) Largo; b) Pugnani—Kreisler: Preludium és Allegro; 2. Mozart: Rondo; 3. a) Ries: Perpetuum mobile; b) Paganini: Bravur változatok a G-húron.

2.00 : Neogrady-Keleti Magda zongorázik. 1. Bach—Taussig: d-moll toccata és fuga; 2. Chopin: a) Desz-dur norturno; b) h-moll scherzo; 3. Delibes—Dohnányi: Coppelia-keringő.

2.40 : Hírek, étrend, élelmiszerárak, piaci árak, árfolyamhírek.

4.15 : A rádió diákfélőrája : „Az avarok háziállata.” Szilády Zoltán előadása.

4.45 : Pontos időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00 : Munkásfélőra. (Felolvasás.)

5.30 : A rádió szalózenekara.

1. Vince Ottó: Prelúd; 2. Debussy: Holdfény; 3. Liszt: Boldog halál; 4. Kodály: Adagio; 5. Szabados Béla: Borus hangulat; 6. Micheli: Angelus; 7. Musszorgszkij: Boris Godunov, ábránd; 8. Schumann: Almodozás.

6.30 : „Puskin emlékezete.” (Halálának századik évfordulóján.) Bevezetőt mond Trócsányi Zoltán dr. Részletek Puskin-szövegekre írt dalművekből (hanglemezek); majd részletek az „Anyegin”-ből. Előadja Péchy Blanka és Nagy György.

7.20 : Az Operaház előadásának ismertetése.

7.30 : Az Operaház előadásának közvetítése. „Márta.”

Vígopera 3 felvonásban. Szövegét írta Friedrich W. Zenéjét szerelte Flotow, Fordította Kern Aurél. Vezényel Berg Ottó. Rendezte Rékay András. Személyek: Lady Harriet Durham, a királyné udvarhölgye — Orosz Júlia; Nancy, a bizalmasa — Gere Lola; Lord Tristan Mickleford — Komáromy Pál; Lyonel — Rösler Endre; Plumkett, a gazdag bérlő — Losonezy György; A richmondi bíró — Szomolányi János.

Az I. felvonás után kb.

8.30 : Hírek.

A II. felvonás után kb.

9.20 : Hírek.

Az előadás után kb.

10.20: Időjárásjelentés.

10.25: Hanglemezek.

1. Suppé: Reggel, délben, este Bécsben, nyitány (berlini filharmónikusok, vezényel Schleger); 2. Strauss János: Egy éj Velenében, ária (Peter Anders); 3. Millöcker: Koldusdiák, dal (Leo Schützendorf); 4. Suppé: A szép Galathea, szerenád (Alpár Gitta); 5. Schubert—Berté: Három a kis-lány, bécsi dal (Richard Tauber); 6. Lincke: Indra birodalmában, dal (Greta Keller); 7. Lehár: Szép a világ, kettős (Alpár Gitta és Richard Tauber).

Közben kb.

11.00: Hírek francia és olasz nyelven.

11.10: Vidák József és cigányzene-kara muzsikál.

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

6.20—6.50: Olasz nyelvoktatás. (Galerani Bonaventura.)

7.30—7.55: „Majom az írógépnél.” Sztróky Kálmán előadása.

8—9.30: A rádió szalózenekara. Vezényel Bertha István. Közreműködik Orosz Júlia és Szedő Miklós dr (ének), Schwab Miklós (zongora) és B. Fehér Miklós (hegedű).

1. Liszt: Spanyol rapszódia (zongoraszóló zenekarral, Bertha István átírata. Előadja Schwab Miklós); 2. Hubay: Változatok egy magyar témára (hegedűn előadja B. Fehér Miklós); 3. Liszt—Weiner: XIII. magyar rapszódia; 4. Hlatky Endre: Dal (Molnár Jenő szövege, éneklő Szedő Miklós dr); 5. Dohnányi: a) Szerettelek, álnok lélek; b) Az én ökröm a Virág; Tanuld asszony az uradat megbecsülni (éneklő Szedő Miklós dr); 6. Losonczy Dezső: Rapszódia; 7. Hubay: Alkonyat (a hegedűszóló B. Fehér Miklós játssza); 8. a) Jacobi: Sybill levele; b) Losonczy Dezső: Szívem kitérom (Lányi Viktor szövege); c) Polgár Tibor: Várom (éneklő Orosz Júlia); 9. Schwab Miklós: Csak egy kis keringő (Innocent Ernő szövege, éneklő Orosz Júlia és Szedő Miklós dr); 10. Strauss János—Dohnányi: Du und Du, keringő-átírat (zongoraszóló zenekarral, előadja Schwab Miklós).

9.35—9.50: Hírek, időjárásjelentés.

9.55—10.25: Hanglemezek.

1. Zeller: A madarász, egyveleg (berlini filharmónikusok, vezényel Mackeben); 2. Strauss József: Falusi fecskék, keringő (Alpár Gitta); 3. Ábrahám: Viktória, operett-egyveleg (szimfónikus jazz-zenekar, vezényel Viebig); 4. Strauss János: Amit a Bécsi erdő mesél, keringő (Lotte Schöne); 5. Fredericks: Táncoló tündérek, zongorakettős (Hans Bund és Herbert Jäger).

Neogrady-Keleti Magda

2.00

(Angelo felv.)

MÁRTA

— Közvetítés az Operaházból ma 7.30-kor —

I. felvonás. Lady Harriet, megcsömörülve az udvari élettől, Nancyval, barátnőjével beszélget. Nancy, hogy valami újdonságot varázsoljon Lady Harriet életébe, azt ajánlja, öltözzenek fel cselédnek és csatlakozzanak a cselédvásárra igyekvő jókedvű, daloló parasztokhoz. Lord Tristant minden ellenkezése ellenére szintén parasztruhába bújtatják és ő kíséri a hölgyeket. A cselédvásár forgatagában Plunkett, a gazdag bérlő és mostohatestvére, Lyonel szintén megjelennek és felfogadják Mártát (Lady Harriet) és Juliát (Nancy) cselédnek. A két leány elfogadja a foglalót és ezzel a szerződés jogerős. Egy évig kell gazdájuknak szolgálni.

II. felvonás. Plunkett házában az új cselédek sehogy se válnak be. Végre Plunkett megkéri Mártát, legalább énekével vidítsa fel. Márta dala sikert arat, Plunkett megkéri a kezét, de Márta kereken visszautasítja az ajánlatot. A jószívű gazda nyugovóra küldi a lányokat, de ezek Tristan lord segítségével megszöknek.

III. felvonás. Plunkett kocsmában szórakozik, majd egy átvonuló vadásztársaság közt csodálkozva ismer Mártára, akibe közben Lyonel is beleszeretett. A társaság természetesen nem hiszi el Lyonel „meséjét”, hogy Márta náluk szolgáló, sőt becsületsértés miatt letartóztatják. Lyonel gyűrűjét, melyet atyja hagyott rá, Plunkettnek adja. A gyűrű révén kiderül, hogy Lyonel voltaképpen gróf Derbynek fia. Harriet, ki viszontszereti Lyonelt, maga viszi el a gyűrűt a királynéhez, de hiába kedveskedik Lyonelnek, az árulónak mondja őt és nem akar tudni róla.

Változás. Plunkett háza előtt ismét felépítették a richmondi vásárt kiesiben. A búó sem hiányzik, ki most már Nancyt életfogytiglan Plunkettnek „ítéli”, Lyonel pedig, ki közben kibékült Harriettel, a körülálló kacagása közben adja át neki foglalóját.

(Halmi felv.)

Dr. Haller László mondja Bp. II.-ről ma este 7 órakor elhangzó felolvasásáról:

Atlantisznak, ennek a régen eltűnt titokzatos földrésznek a története már a legrégebb népek korában is izgatta az emberek fantáziáját. Igazán közérdeklődés tárgyává azonban csak akkor vált, amikor Platon görög bölcselet munkájában részletesen ismertette Atlantisz tragédiáját. Az ő leírása annyira komolyan tűnt fel, hogy a tudósok is kutatni kezdtek az eltűnt földrész után és ezzel megindították azt a hatalmas vitát, amely tudományos és kevésbé tudományos érvekkel igyekezett aztán Atlantisz valamikori létét bizonyítani, vagy az egész Atlantisz-kultuszt, mint érdekes szájhagyományt; a mesék világába számítani. Néhány ilyen bizonyítékot és ellenérveket mutatok be előadásomban, hogy végül is ismertessem az erre vonatkozó mai álláspontot.

BUDAPEST I.

6.45: Torna.

Utána: Hanglemezek.

1. Komzák: Albrecht főherceg-induló (német fúvós zenekar); 2. Delhaes: A sivatag dala (Godwin-zenekar); 3. Meyers: A baba első órája, foxintermezzo (Dajos Béla zenekara); 4. Metra: Szerenád, keringő (Godwin-zenekar); 5. Fridericus Rex: Hohenfriedbergi induló (fúvós zenekar).

7.20: Étrend.

10.00: Hírek.

10.20: A világháború járványos betegségei nyomában. Irta: Tornyai Ödön dr. (Felolvasás.)

10.45: „A cipő és a tudomány.” Irta: Tasnádi-Kubacska András dr. (Felolvasás.)

11.10: Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00: Déli harangszó az Egyetemi templomból Időjárásjelentés.

12.05: Triumph énekegyüttes. Tagjai: Vigh Jenő, Balassa József, Révész György és Gerő György.

1. Szekeres Ferenc: Spleen, slowfox (Németh Lili szövege); 2. Buttola Ede: Csokolom, slowfox (Harmath Imre szövege); 3. Sally: Ha egyszer fáj a szíve, tangó (Szécsén szövege); 4. Erdélyi Mihály: Sárgarézből, foxtrótt; 5. Zerkovitz Béla: Egyveleg a „Hulló falevél” c. operettből (Kellér-Szilágyi szövege); 6. Abraham: Foxtrótt a „3:1 a szerelem javára” c. operettből; 7. Grosz Alfred: Mit szeretek, angol keringő (Varga József szövege); 8. Buday Dénes: Jó napot, foxtrótt (Szécsén Mihály szövege).

12.40: Hírek.

1.00—2.30: Hanglemezek.

1. Gluck: Iphigenia Aulisban, nyitány (berlini filharmonikusok, vezényel Kleiber); 2. Mozart: Német tancok (berlini filharmonikusok, vezényel Meyrowitz); 3. Saint-Saens: Haláltánc, szimfónikus költemény (berlini állami Opera zenekara, vezényel Kleiber); 4. Respighi: Római fényök, szimfónikus költemény (milanói szimfónikus zenekar, vezényel Mojajoli); 5. Ravel: Bolero, szimfónikus tánc (Lamoureux-zenekar, vezényel Ravel); 6. Strauss Richard: Salome, hétfátyoltánc (filadelfiai szimfónikus zenekar, vezényel Stokowski); 7. Sztravinszkij: Tűzijáték (berlini filharmonikusok, vezényel Kleiber).

Közben ök.

1.20: Pontos időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

2.40: Hírek, étrend, élelmiszerárak, piaci árak, árfolyamhírek.

4.15: „Nemzetek asztalai.” Nádai Pál előadása.

4.45: Pontos időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00: „Borászati tanfolyam, VI. rész” Fornády Elemér m. kir. szőlészeti és borászati főfelügyelő, a budafoki állami pincegazdaság igazgatójának előadása. (A földművelésügyi minisztérium rádióelőadásorozata.)

5.30: Erdmanné Pászthory Pálma begedül (zongorakisérettel).

1. a) W. de Boer: Prelüd és Allegro; b) Beethoven: F-dúr rojanc; c) Francoeur-Kreisler: Sicilienne és Rigaudon; 2. a) Schumann-Auer: A jósmadar (Vogel als Prophet); 5. Hubay: Zefir.

6.00: „Milyen mértékben lehet légi támadás esetén az élet- és vagyonevédelmet biztosítani.” Borsányi Julián előadása.

6.25: Farkas Jóska és cigányzenekara.

7.30: Hangjátékelőadás a Studióban. „Gösta Berling.” Hangjáték 4 részben, bevezető párbeszéddel. Lagerlöf Zelma regénye nyomán írták: Barsi Ödön és Marchis György. Rendező: Németh Antal dr.

Személyek: Az író — Molnár Aranka; A látogató és Sameelius őrnagy — Vértes Lajos; Őrnagyné — Gyöngyössy Erzsébet; Dohna gróf — Tasnády András; Elisabeth — Rápolthy Anna; Anna — Szelezky Zita; Marianne — Ákos Erzsé; Ulrika — Vágóné Margit; Sintram — Gellért Lajos; Gösta — Timár József; Ebehard — Vándory Gusztáv; Beerenkreutz — sz. Kowach Ernő; Bergh kapitány — Táray Ferenc; Kristofer — Dózsa István; Liljenkrona — Várkonyi Zoltán; Erdész — Hosszú Zoltán; Kocsis — Bazsa Lajos.

(1936 december 27-iki műsor megismétlése víaszlemezről.)

Az előadás után kb.

9.30: Hírek, időjárásjelentés.

9.50: A Zeneművészeti Főiskola tanáraitól alakult kamaraegyüttes. Tagjai: Stefániai Imre (zongora); Dömötör Lajos (fuvola); Turry Peregri (oboa); Váczi Károly (klarinét); Fázmán Ferenc (fagót) és Romagnoli Ferenc (kürt). 1. Haydn: Fúvósötös; 2. Rajter Lajos: Fúvósötös; 3. Theodor Blumer: Hatos zongorára és fúvósra.

10.45: M. Tapanelli francianyelvű előadása: „L'amitié franco-hongroise.” (A magyar-francia barátság.)

11.00: Bohrandt Lajos és Weidinger Ede szalón- és jazz-zenekara játszik.

1. Hruby: Bécsből a világon át, egyveleg; 2. Kigyósi Árpád: Zenei bonbonniere, szvit négy tételben; 3. Järnefelt: Bölesódal; 4. Rakowiamu: Bárdal; 5. Wolf: Vom Sekt sind die Geigen berauscht, dal; 6. Kerekes Ninos: Minek a könny, tangó; 7. Rixner: Kék ég, tangó; 8. Berlin: Let yourself go, slowfox; 9. Kemény Akos: Pasodoble.

12.05: Hírek.

Simonszky Valéria
7.30-kor Bp. II.-ről. (Jenev Anka felv.)

BUDAPEST II.

5—5.25: Hanglemezek.

1. Strauss János: Művészelet, keringő (Ultrafón szimfonikus zenekar, vezényel Grosz); 2. Sattler: Schlaf ein, mein Kind, bölesódal (Erna Sack); 3. Bergmann: Keringőábrand a „Liebestied” c. filmből (orgona: Marcel Palótfi); 4. Box: Dans le petit café du com (Lucienne Boyer); 5. Wolf: Alarckereskedő (Paul Godwin és zenekara); 6. Három lilium, katonadal (Nürnbergi Deutschsinger énekötös).

6.30—6.55: Angol nyelvvoktatás. (J. W. Thompson.)

7—7.25: „Atlantisz, az eltűnt világ-rész.” Haller László dr. előadása.

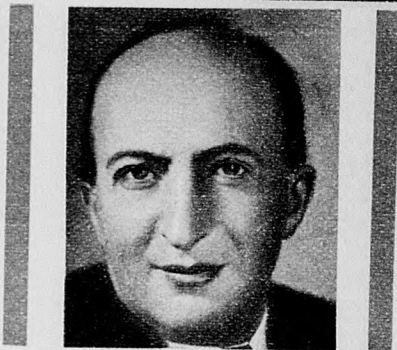
7.30—8.10: Simonszky Valéria zongorázik.

1. a) Händel—Liszt: Sarabande és Chaconne az „Almira”-ból; b) Liszt: Asz-dur hangversenyetűd; 2. a) Chopin: E-dur etűd; b) McDowell: Árnyektánc; c) Rosenthal: Lepkék; d) Ravel: Pavane; e) Granados: Spanyol táncok, 5. sz.; f) Dohnányi: físzmoll rapszódia.

8.15—8.30: Hírek, ügétőversenyeredmények.

8.35—9.50: A rádió szalónzenekara.

1. Hruby: Bécsi operettrezletek; 2. Sattler: Cordova emléke; 3. Kigyósi Árpád: Polonaise; 4. Rio Gerbhardt: Maskerade, hangversenykeringő; 5. Bányai Aladár: Szerenád (a hegedűszólót B. Fehér Miklós játssza); 6. Pataky Mária dr.: Tánc; 7. Garami Béla: Legenda; 8. Lehár: Részletek a „Pacsirta” c. operettből; 9. Szirmai Albert: Teljes gőz-zel, galopp.

Komor András
(Pintér Zsuzsi felv.)

6.50

KURUZSLÁS ÉS KURUZSLÓK

Dr Zemplényi Imre nyilatkozata ma délután 5 órakor elhangzó felolvasásával kapcsolatban: — A kuruzslás a betegek gyógyításába való belekontárkodás. Az ellen minden iparos is tiltakozna, hogy munkáját kontár vegye el — jogos anyagi érdekből — az orvos közérdekből. A közérdek azt kívánja, hogy az élet és egészség kérdésével csak az foglalkozhassék, akinek erre megfelelő joga, képzettsége, gyakorlata van, aki munkájáért felelős.

Aki kontárt támogat, vét a maga, a köz és a jogosultak, képesítettek érdeke ellen, tettének következményeit viselnie kell.

A beteg ember nemcsak testben, de lélekben is beteg. Bajában fokozottan befolyásolható, annak okait másokban keresi, nem a saját egyéniségében, sorsában, hibáiban. Kishitűsége és kritikátlansága viszi kuruzslóhoz. A kuruzslók sikere a reklám és szuggesztív képesség következménye, persze csak magától gyógyuló és képzelt bajokban érhető el. Leghálásabb és lehangosabb páciensek a hipochonderek, akiknek baja nem az, ami van, hanem amitől félnek.

A kuruzsló helyes diagnózist megállapítani nem lévén képes, a betegség helyes gyógy módját sem állapíthatja meg. Gyógy módjaik sablonok, mindegyike más, de csak egy (füvesek, delejesek, diétások). Lényegileg 100—150 évvel kullognak az orvostudomány után. Amikor a betegségek okai és a vizsgálati módszerek ismeretlenek voltak, a bacillusokat, fertőtlenítést nem ismerték, sem a fertőzés okait és terjedését.

Az orvosi tudomány főérdeme az, hogy minden újabb felfedezést a gyógyítás szolgálataiba állít, halad a korrallal, a tudás és erkölcs alapján áll.

BUDAPEST I.

6.45: Torna.

Utána: Hanglemezek. 1. Dostal: Csebogár, induló (Beka-vonózenekar); 2. Eilenberg: Hangverseny az erdőben (Godwin-zenekar); 3. Kochmann: Derűs napok, fox-intermezzo

(Dobrindt-zenekar); 4. Schaeffer—Paepke: Cigány-émlék, keringő-egyveleg (Hungarian Rhapsody-zenekar); 5. Blanckenburg: A lilieles, induló (Odeon-zenekar).

7.20: Étrend.

10.00: Hírek.

10.20: „Időszerű szemle.” (Felolvasás.)

10.45: „Az elsüllyedt Grosvenor hajó kincsei.” (Felolvasás.)

11.10: Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00: Déli harangszó az Egyetemi templomból. Időjárásjelentés.

12.05: A „Mária Terézia” 1. honvédegyalgezdred zenekara. Vezényel Figedy Sándor. 1. Fricsay Richárd: Induló; 2. Borsay Samu: Operett-nyitány; 3. Hermann: Keringő, ábránd; 4. Hetényi-Heidelberg Albert: Orosz táncok; 5. Figedy Sándor: Fantasia Hungarica; 6. Verdi: Popp; Traviata, ábránd fuvolára; 7. Marthon Géza: Induló.

Közben kb.

12.30: Hírek.

1.20: Pontos időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

1.30: Radics Jóska és cigányzenekara.

2.40: Hírek, étrend, élelmiszerárak, piaci árak, árfolyamhírek.

4.15: A rádió diáklőrelőrája: „A Saturnus bolygó.” Irta dr Wehner Józsefné. (Felolvasás.)

Utána: „Ifjúsági közlemények.” (Felolvasás.)

4.45: Pontos időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00: „Kuruzslás és kuruzslók”

Zemplényi Imre dr előadása.

5.30: A rádió szalózenekara. 1. Schubert: Katona-induló; 2. Szirmai Albert: Operett-részletek; 3. Fehérvári: Keringő; 4. Rubinstein: Melódia; 5. Paksy József dr: Valse d'amour; 6. Nádai Béla: Szerenád; 7. Ganne: Furulyás Jancsi, operett-egyveleg; 8. Lehár: Részletek a „Kék mazúr” c. operettből.

Közben kb.

6.00: Sportközlemények.

6.50: „Egy mozijáró mulatságaiából.” Komor András csevegése.

50

DÉCIBÁB

7.20: Az Operaház előadásának ismertetése.

7.30: Az Operaház előadásának közvetítése. „Sybill.”

Operett 3 felvonásban. Szövegét írta Martos Ferenc és Bródy Miksa. A Jacoby Viktor műveiből átvett dalbetétek verseit írta: Kulinyi Ernő. Zenéjét szerezte Jacoby Viktor. Hangszerelését kiegészítette Gábor Jenő. Vezényel: Rubányi Vilmos. Rendezte: Rékay András. Személyek: Konstantin nagyherceg — Palló Imre dr; Nagyhercegnő — Rigó Magda; Városparancsnok — Komáromy Pál; Sybill, énekesnő — Walter Rózsi; Poire, impresszárió — Laurisin Lajos; Susanne, Sybill zongorakísérője — Dobay Livia; Petrov, testőrtiszt — Háromy Imre; Hajadonok vezetője — Fekete Pál; Borcsakov, maitre d'hotel — Toronyi Gyula; Egy tiszt — ifj. Toronyi Gyula.

Az I. felvonás után kb.

8.35: Hírek.

A II. felvonás után kb.

10.25: A rádió külügyi negyedórja.

Az előadás után kb.

11.25: Hírek angol nyelven.

11.30: Öreg cigányprímások zenekara muzsikál. Vezetőprímások: 36. Rácz Laci, Kórodi Gyula, Dénes József, Vörös Misi, Rigó Gábor és Parádi Jóska.

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

6.20—6.45: Gyorsírótanfolyam. (Szlabey Géza.)

7.30—8.00: „Török Gyula emlékezete.” Bevezetőt mond Ráthonyi József. Török Gyula „Magyarok” c. novelláját felolvassa Sala Domokos.

8.05—9.25: Állástalan Zenészek Szimfonikus Zenekara. Vezényel Melles Béla.

1. Lincke: Rozina hercegnő, nyitány; 2. Popy: Keleti szvit; 3. Kálmán Imre: Cirkuszhercegnő, keringő; 4. Szirmai Albert: Részletek a „Mézskalács” c. operettből; 5. a) Drdla: Souvenir; b) Hubay: Rózsacsárdás (hegedűszó; Baré Emil); 6. Morena: Bol-dog bécsi idők, egyveleg.

9.30—9.45: Hírek.

9.50—11.00: Hanglemezek.

1. Suppé: A szép Galathea, nyitány (berlini filharmonikusok, vezényel Grosz); 2. Mil-löcker—Mackeben: Dal a „Dubarry” c. operettből (Alpár Gitta); 3. Nevin: Little

(Amatőr felv.)

Ráthonyi József mondja Bp. II.-ről ma este 7.30-kor elhangzó felolvasásáról:

— Az író kötelessége, hogy a szellemi értéket öntudatosítsa. Értékeink tudata nemcsak önbizalmunkat és önértékünket, hanem életerőnket és küzdőképességünket is növeli. Török Gyula rejtett kincseink közül való. A magyar regényirodalom elképzelhetetlen munkássága nélkül. A nemesség arcát igyekezett megörökíteni a szellemi örökkévalóság számára nemes szomorúságot sejtető páras pasztellszíneivel. Mint a legtöbb író, ő is torzó volt: fiatalon halt meg, harmincéves korában. Munkái rejtett szépségeit az írástudók tisztán látják, a közönség részéről azonban méltánytalanság érte. Egyúttal ezt a méltánytalanságot akarjuk helyre hozni azzal, hogy bemutatjuk őt és írásait és az időtlenségbe vesző alakja előtt meghajtjuk a kegyelet zászlaját.

boy blue, dal (John McCormack); 4. Poljakin—Zamecsnik: Madárcsesergés, polka (hegedű: Zamecsnik); 5. Lehár: a) „A mosoly országa”, ária az I. felvonásból (J. Schmidt); b) Dal a „Kék mazur” c. operettből (Péchy Erzs); 6. Gabriel Marie: La cinquantaine (gordonka: Squire); 7. Lehár: Szép a világ, operettkettős (Alpár Gitta és Richard Tauber); 8. Stainer: Skót és ír dalok, változatokkal (londoni fuvolanégyes); 9. Herbert: Egyveleg a „Sweethearts” c. operettből (szimfonikus zenekar, vezényel Shilkret); 10. Dubin—Burke: Dancing with tears in my eyes, keringő (thereminiszó: Lennington Shewell); 11. Lehár: A mosoly országa, ária a II. felvonásból (Josef Schmidt); 12. Romberg: A szívem mélyén, kedvesem, hegedűszó (Fritz Kreisler); 13. Thompson—Archer: Merry-merry, egyveleg (Victor Light Opera zenekara); 14. Kreisler: A régi dal, hegedűszó (Fritz Kreisler); 15. Kálmán Imre: Marica grófnő — „Hej, cigány” (Pataky Kálmán); 16. Gangelberger: Mackó úr, polka, fagotszóval (Godwin-zenekar); 17. Smith—Herbert: A jövendőmondó, cigánydal (Victor-zenekar és vegyeskar).

BUDAPEST I.

6.45: Torna.

Utána: Hanglemezek.

1. Erkel: Induló (Mária Terézia 1. honvédszerepzenekara, vezényel Fricsay Richard); 2. Eilenberg: Kis koboldok (Ódeon nagyzenekar); 3. Fisher: A kis bolondos, foxtrott (Bravur tánczenekar); 4. Zamecnik: Nápolyi éjszakák, keringő (zenekar); 5. Blankenburg: Gladiátorok bücsűje, induló (Hackenberger-zenekar).

7.20: Étrend.

10.00: Hírek.

10.20: „Bartóky József elbeszéléseiből.” (Felolvasás.)

10.45: „Mít nézzünk meg?” A Szépművészeti Múzeum lengyel kiállítását ismerteti Balás-Piri László dr. (Felolvasás.)

11.10: Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00: Déli harangszó az Egyetemi templomból. Időjárásjelentés.

12.05: A rádió szalózenekara.

1. Aubert: A kövérek díszmenete; 2. P. Horváth Dezső: Los Saracenos, spanyol jelenet; 3. Huszka Jenő: A két veréb, dal; 4. Logodi Frigyes: Alla spagnola; 5. Losonczy Dezső: Mozi-mozaik, parodisztikus szvit; 6. Köpp Frigyes: Három magyar tanc; 7. Kálmán Imre: Részletek a „Cirkuszherceg” c. operettből; 8. Cortopassi: Rusticanelle.

Közben kb.

12.30: Hírek.

1.20: Pontos időjelzés, időjárás- és vizállásjelentés.

1.30: Friss Antal gordonkázik (zongorakisérettel). 1. Leonado Leo: D-dur gordonkaverseny; 2. a) Rubino: Adagio; b) Haydn: Andantino; c) Debussy: I. Román; II. A kis néger; e) Zakál Dénes: Bölcsődal; 3. Popper: Tarantella.

2.00: Türr István fuvalázik (zongorakisérettel). 1. Demersseman: VI. versenymű; 2. Blumenthal: A forrás (caprice); 3. Fuhrmeister: Hangversenykeringő.

2.40: Hírek, étrend, élelmiszerárak, piaci árak, árfolyámhírek.

4.15: „A nápolyi csata.” Tamás István meséje. (Felolvasás.)

4.45: Pontos időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00: Zenés részletek a „Pezsgőkirály” c. filmből.

5.30: A Nemzeti Szalón Művészeti Egyesület belga képzőművészeti kiállításának megnyitása. Beszélő Ybl Ervin dr és Sztankovits Viktor.

6.00: Lakatos Flóris és cigányzenekara.

7.00: „Az úszó fatörzstől az úszó városig.” Révay Géza csevegése.

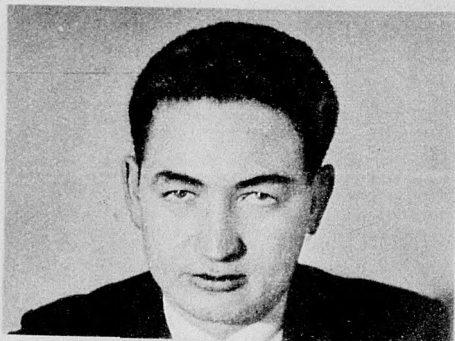
7.30: Nagy Margit énekel (zongorakisérettel). 1. Benedetto Marcello: Szerelmes szívem örökké ég; 2. Paisello: A cigánylány; 3. Mozart: Az ibolya; 4. Schubert: a) Pusztai rózsza; b) Üzenet; c) Hullámok hátán; d) Hová; e) A türelnetlen.

8.00: Vigjáték-előadás a Studióban. „Barberine.” Vigjáték 3 felvonásban. Írta: Alfred de Musset. A próiógot és bevezető előadást írta és a darabot fordította Hankiss János dr. Rendező: Németh Antal dr.

Személyek: Beatrix, Magyarország királynéja — Berky Lili; Ulrik gróf — Timár József; Rosenberg Asztolf báró — Jávor Pál; Ulászló, lovag — Uray Tivadar; Polacco, vándor kalmar — Rajnay Gábor; Barberina, Ulrik felesége — Tökés Anna; Kalekairi, török rabszolganő, Barberine komornája — Szeleczky Zita; Első udvaronc — Szilassy Gyula; Második udvaronc — Szarvassy György; Fogadós — Szőke Sándor.

Az előadás után kb.

9.30: Hírek.

Tamás István

(Fotó Seidner)

4.15

9.50: Budapesti Hangversenyzenekar. Vezényel Rajter Lajos. 1. Mozart: Induló; 2. Goldmark: Penthesilea, nyitány; 3. Metaxa: Rapszódia; 4. Hamerik: Északi szvit.

Szünetben kb.

10.10: Időjárásjelentés.

11.00: Hanglemezek.

1. Csermák: Diszpalotás (Magyari Imre és cigányzenekara); 2. Kacsóh: Dal (Sassy szövege, Szedő Miklós); 3. Borzó Miska csárdása és frisse (Magyari Imre és cigányzenekara); 4. Farkas Imre: Dal (Szedő Miklós dr); 5. Dal (Magyari Imre és cigányzenekara); 6. Nagypál Béla: Kislány, halod a muzsikát (Kulinyi Ernő szövege, Cselényi József); 7. Berény átrata: Eredeti magyar tánc (hegedű; Rigó Jancsi); 8. Vincze Zsigmond: Aranyszőrű kis báránka (Kulinyi Ernő szövege, Cselényi József); 9. Pór Ernő: Paraszt-lakodalom, népdaleyveleg (Loránd Edit zenekara); 10. Eröss Béla: Egy krajeáros levélpapír (László Imre); 11. Balalajka sár (Harmath Imre szövege, Sárosy Mihály); 12. Kondor Ernő: A vén cigány (Kalmár Pál); 13. a) Jóestét kívánok; b) Pénteken este; c) Nem vagy legény, Berci (Magyari Imre és cigányzenekara); 14. Hetényi-Heidelberg Albert: Néha, néha visszajönnek a tavaszi álmok (Békffy szövege, Kalmár Pál); 15. Helyre-Kati (Magyari Imre és cigányzenekara); 16. Eröss Béla: Egy körúti palotában (Kalmár Pál); 17. Dankó Pista: a) Nem jó mindig; b) Még azt mondják;

Dr. Farkas László
7.30-kor Bp. II.-ről. (Brunhuber felv.)

c) Nem fuj a szél (Magyari Imre és cigányzenekara).

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

5—5.25: „Az egyszerű és a jó készülék.” Zakariás János előadása.

5.30—5.55: Hanglemezek. 1. Corelli—Kreisler: Santissima (hegedű-gordonkakettős: Fritz Kreisler és Hugo Kreisler); 2. Beethoven: Esz-dur hegedű-zongoraszonáta (Vecsey Ferenc).

6—6.25: A földművelésügyi minisztérium mezőgazdasági felőrája.

6.30—7.25: Hanglemezek.

1. Skalden—Fuchs: Keringő a „Junges Blut” c. filmből (Ludwig Ruth zenekara, énekkel); 2. Freymuth: Karaya (Mimi Thoma); 3. Grenet—Reinoso—Romeo—Orefiche: Kubai rumbák (Lecuona kubai zenekar); 4. Lincke: Isola Bella, románe (Karl Schmitt-Walter); 5. Berlin: Foxtrott a „Dajol a flotta” c. filmből (Roy Fox és zenekara); 6. Mann—Weiss—Rotter: Eimen gibt es auf der Welt (Alpár Gitta); 7. Colombini—Scala: Fiamme d'amore, slowfox (Nino Lozi); 8. Grothe: Mein Schatz tanzt so gern (Margo Lion); 9. Petrie: Tengerészsors (Max Rechart); 10. Orefiche: La Hayanne á Paris, conga (Lecuona kubai zenekar); 11. Sie liebt mich von Herzen, keringő (Eric Harden-zenekar és énekötös); 12. Taubert: Erdei madár (Erna Sack); 13. Brooks: Darktown strutters ball, foxtrott (Whitemann és zenekara, énekkel); 14. Yradier: La Paloma (Joseph Schmidt); 15. Adamson—Donaldson: Did I remember? foxtrott (Jack Hylton zenekara, énekkel); 16. Canaro—Pelay: La copla portena, tangó (Canarozenekar, énekkel); 17. Kahn—Johnston: Quickstep a „Thanks a million” c. filmből (Harry Roy és zenekara, énekkel).

7.30—7.55: Farkas László előadása.

8.10—8.25: Hírek.

8.30—9.30: Heinemann Ede jazz-zenekara játszik.

KÜLFÖLDI MŰSOR

FEBRUÁR 7-13-IG

Állomások, ahogy a skálán jelentkeznek 2000 métertől 200 méterig

	KW.	Méter
RADIO PARIS ..	75	1796
KÖNIGSWIL ..	60	1571
DAVENTRY ..	35	1500
MOTALA	30	1354
WARSAWA	120	1304
LUXEMBOURG ..	150	1191
OSLO	60	1186
BUDAPEST II. ..	3	834
LJUBLJANA	5	569
BUDAPEST I. ...	120	550
STUTTGART	100	523
MADONA	20	515
WIEN	120	507
FIRENZE	20	492
PRAHA	120	470
LANGENBERG ..	60	456
NORTH. REG. ...	50	450
SV. ROMAND ...	50	443
STOCKHOLM ...	55	426
RÓMA	75	421

	KW.	Méter
KIEV	100	416
MÜNCHEN	100	405
KATOWICE	12	396
LEIPZIG	120	382
LWOW	22	377
SKÓT ADÓ	60	373
MILANO	50	369
BERLIN	100	357
STRASBOURG ...	60	349
LONDON REG. ...	50	342
GRAZ	7	339
HAMBURG	100	332
BRNO	36	325
BRESLAU	60	316
POSTE PARISIEN	60	313
GRENOBLE	20	310
HUIZEN	20	302
POZSONY	14	299
NORTH NAT. ...	50	296
HELSBERG	75	291

	KW.	Méter
SKÓT ADÓ	60	286
BARI	20	283
KASSA	3	270
HÖRBY	10	265
TORINO	7	263
LONDON NAT. ...	50	261
M. OSTRAVA ...	11	259
MONTE CENERI..	15	257
FRANKFURT	17	251
TRIEST	10	246
GLEIWITZ	5	244
RIGA	15	239
MAGYARÓVÁR..	6	227
BUCURESTI	12	213
MISKOLC	1	208
PÉCS	1	205
BORDEAUX	3	201
MONTPELLIER ..	5	200
FÉCAMP	8	200

Február 7

Vasárnap

BEOGRAD

19.50 Lemezek.
22.20 Rádiózenekar.
22-23.30 Vendégülöi zene.

BERLIN

18.00 Berlini operabemutatók és új betanulások.
19.00 Hangképek.
20.00 Farsangi operettek részletei.
22.30 Táncczene.

BESZTERCEBÁNYA— BANSKA-BYSTRICA

15.50—18.50 Pozsony.
19.00 Praha.
19.05 Mor. Ostrava.
20.00 Pozsony.
21.00 Praha.
22.25 Pozsony.
22.45—23.30 Praha.

BRESLAU

18.00 Négykezes zongoraművek.
19.00 Farsangi est.
20.00 Vidám rádióünnep.
22.30 Táncczene.

BRNO

15.15 Pozsony.
17.35 Praha.
19.05 Morava Ostrava.
20.00 Tréfás lovagi jelenetek.

21.00 Praha.
22.25 Pozsony.
22.30—23.30 Praha.

BUCURESTI

17.00 Jazz.
18.00 Csevegés.
18.10 Jazz.
18.45 Lemezek.
19.10 A nemzet órája.
19.30 Tanítók órája.
19.30 Tanítók énekkara.
20.05 Hangjáték.
21.10 Szórakoztató zene.
21.55 Szórakoztató zene.

DEUTSCHLANDSEND.

18.00 Német táncok és farsangi mulatságok.
18.55 Kivánság hangverseny.
19.00 Szórakoztató zene.
20.00 Rádiózenekar, kamarakar.
22.30 Glahé-táncczenekar — zongorakettőssel.

DROITWICH

19.15 Ahogy mások látnak bennünket.
19.30 Könnyű zene.
20.25 Két jelenet.
20.55 Istentisztelet.
21.45 Jöcselekedet.
22.05 A Budapesti Vonós-négyes.
23.05 Hangjáték.
23.35 Ájtatosság.

FRANKFURT

18.30 Vidám est.
20.00 A mainzi farsangi egyesület ünnepe.
22.45 Táncczene.

HAMBURG

18.00 Bűnügyi játék.
19.00 Magdeburgi madrigálkar.
19.30 Sport.
20.00 Német operákéből.
21.00 Deutschlandsender.
22.20 Lovastorna.
22.30—24 Táncczene.

KASSA-KOSICE

18.00 Ruszin műsor, dalokkal.
18.30 Néptáncok.
19.00 Praha.
19.05 Mor. Ostrava.
20.00 Pozsony.
21.00 Praha.
22.25 Pozsony.
22.45—23.30 Praha.

KÖLN

18.00 Deutschlandsender.
20.00 Königsberg.
22.40 Glahé-táncczenekar.

KÖNIGSBERG

19.00 A tél szavakban és dalokban.
20.00 Köln.
22.40 Glahé-táncczenekar.

LEIPZIG

18.00 Táncclemezek.
19.00 Hangképek.
20.00 Képek a rádió körzetének színházaiából és szórakoztatóhelyeiről.
22.30 Táncczene.

LUXEMBURG

19.00 Vegyes zene.
22.00 Vegyes hangverseny.

MILANO

- 17.00 Színház.
19.30 Vegyes zene.
20.40 Ábrháam: Haváji rózsája, operett. Utána: Táncczene.

MOR. OSTRAVA

- 16.05 Pozsony.
18.35 Praha.
19.05 Rádiózenekar.
21.00 Praha.
22.25 Pozsony.

MÜNCHEN

- 18.00 Szülőföldi est.
20.00 Vidám népdal- és népzeneest.
22.30 Glahé-táncczenekar.

POZSONY-BRATISLAVA

- 16.05 Stolz: Farsang, operett.
18.00 Magyar műsor.
18.50 Praha.
19.05 Mor. Ostrava.
20.15 Mandolinzene.
20.35 Vidám jelenet.
21.00 Praha.
22.30 Külföldi negyedóra — magyarul.
22.45—23.30 Praha.

PRAHA

- 15.15 Pozsony.
17.35 Német műsor.
17.50 Rádiózenekar.
19.05 Mor. Ostrava.
20.00 Brno.
21.00 Felolvasás.
21.15 Filharmonikusok.
22.25 Pozsony.
22.35—23.30 Táncczene.

REGIONAL

- 19.00 Könnyű zene.
19.30 Csellóverseny.
20.55 Istentisztelet.
21.45 Jöcelekedet.
22.05 Bürger: Utazás a világ körül, zenével.
23.05 Szalonötös.

RÓMA

- 17.00 Szimfónikus hangverseny.
19.30 Vegyes zene.
20.40 Vegyes zene.
21.00 Bellini: A puritánok, opera.
Utána: táncczene.

STOCKHOLM

- 19.30 Rádiózenekar.
20.45 Hangjáték.
22.00 Külföldi műsor.

STRASBOURG

- 17.00 Paris P. T. T. műsora zárásig.

STUTTGART

- 18.30 Táncczene.
20.00 Tarkaest.

DÉCIBÁB

- 21.00 Könnyű- és táncczene dalokkal.
22.30 Glahé-táncczar.
24—2.00 Flotow: Martha, opera lemezeken.

WARSAWA

- 17.00 Szimf. hangverseny.
19.20 Táncclemezek.
21.00 Vidám est.
21.30 Turczynski József zongorázik.
22.10 Táncczene.

WIEN

- 11.45 Szimfónikusok.
12.55—14.20 Könnyű zene.
15.45 Énekötös, táncdalok.
16.40 A Szahara fátyolos embere.
17.05 Wenter író felolvasása.
17.30 Táncczene.
19.10 Tarka óra.
19.50 Az akadémiai téli világ-bajnokságok.
20.10 Hebbel: A gyűrű, ballada.
20.35 Tarkaest.
22.30 Az innsbrucki sibajnokságok.
22.55 Táncclemezek.

Február 8

Hétfő

BEOGRAD

- 20.00 Opera a nemzeti színházból.

BERLIN

- 18.00 Szórakoztató lemezek.
19.15 Zongoraszonáta.
20.10 Köln.
22.30 Farsangi est.

BESZTERCEBÁNYA—BANSKA-BYSTRICA

- 16.00 Praha.
17.00 Kassa.
18.00 Pozsony.
19.00 Praha.
19.10 Brno.
19.25 Mor. Ostrava.
20.25 Pozsony.
21.00 Praha.
22.20 Pozsony.

BRESLAU

- 18.00 Stuttgart.
19.00 Ríport.
20.10 Tarka dalos-zenés est.
22.30 Táncczene.

BRNO

- 17.40 Német műsor.
18.30 Lemez.
18.45 Praha.
19.25 Mor. Ostrava.
20.25 Tudnívágyó hallgatónak.
20.40 Mülhaud: II. hegedű- és zongoraszonáta.
21.00—23.10 Praha.

BUCURESTI

- 17.00 Szimfónikus lemezek.
18.00 Felolvasás.
18.20 Vonósnygyes.
18.50 Felolvasás.
19.10 Szórakoztató zene.
20.15 Felolvasás.
20.30 Brehbolt zongoraművész.
21.10 Babad Eugenia énekel
21.45 Dinicu-zenekar.

DEUTSCHLANDSEND.

- 18.20 Vatn norvég énekes dal estje.
20.10 Vonósnygyes.
21.00 Weber: Abu Hasszán vígopera.
22.30 Müller: Oboa- és zongoraszonáta.
23.00 Joost-táncczenekar.

DROITWICH

- 19.40 Rádiózenekar.
20.20 Tarkaest.
21.00 A szentéretlek helyzete.
21.30 Táncczene, dalokkal.
22.35 Kamarazene, közben tenórdalok.
23.25 Pope-versek.
24.00 Táncczene.
0.30—1.00 Táncclemezek.

FRANKFURT

- 18.00 Stuttgart.
19.00 Vidám fúvósötös.
20.10 Nagy farsangi est.
24—2.00 Farsangi lemezek.

HAMBURG

- 18.00 Stuttgart.
19.00 Tréfás jelenetek.
19.45 Szemle.
20.10 Heuberger: Operabál, operett.
22.30—24 Köln.

KASSA-KOSICE

- 18.00 Dalok.
19.00 Praha.
19.20 Mor. Ostrava.
20.25 Pozsony.
21.00 Praha.
22.20 Pozsony.

KÖLN

- 18.00 Stuttgart.
19.00 Táncclemezek.
20.10 Nagy vidám est táncczenével.
22.15—1 Farsangvégi bál.

KÖNIGSBERG

- 18.00 Könnyű lemezek.
19.10 Daljáték.
21.10 Különböző német vidékek humora. Közben zene.
22.40 Köln.

LEIPZIG

- 18.00 Stuttgart.
19.00 Deutschlandsender.
20.10 Szimfónikusok.
22.30 Nagy farsangi est.

LUXEMBURG

- 18.45 Kívánságlemezek.
- 19.15 Könnyű angol lemezek.
- 21.15 Hangverseny.
- 23.20 Szórakoztató zene.
- 24.00 Jazz.

MILANO

- 17.15 Táncezene.
- 20.40 Zongorahármas.
- 21.30 Bonelli: Farsangi ünnepek.
- 22.00 Cetra-zenekar.
- 22.45 Táncezene.

MOR. OSTRAVA

- 17.35 Praha.
- 18.00 Hírek.
- 18.10 Német műsor.
- 18.45 Praha.
- 19.10 Brno.
- 19.25 Tarka zenés dalos est.
- 20.25 Csevegés.
- 20.40—23.10 Praha.

MÜNCHEN

- 18.00 Rádiózenekar.
- 19.00 Augsburgi kamaravonóskar.
- 19.45 Maas: Új zene.
- 20.10 Farsangi dalos-zenés est tréfakkal.
- 22.20 Öt évszázad vidám dala és népmuzsikája.
- 22.50 Riport.
- 23—24 Farsangi közvetítés.

POZSONY-BRATISLAVA

- 17.00 Kassa.
- 17.25 Castrucci: g-moll hegedűverseny.
- 18.00 Magyar műsor.
- 18.45 Praha.
- 19.10 Brno.
- 19.25 Mor. Ostrava.
- 20.25 Hangjáték.
- 21.00 Praha.
- 22.26 Magyar hírek.
- 22.35 Tánccadók.
- 23.00 Praha.

PRAHA

- 16.10 Az 5. gy. e. zenekara.
- 17.00 Régi francia szerelmeslevelek.
- 17.35 Dvorzsák: G-dur hegedű- és zongoraszonáta.
- 19.10 Brno.
- 19.25 Mor. Ostrava.
- 20.40 Orgonaszonáta.
- 21.00 Hangverseny.
- 22.20 Lemezek.
- 23—23.10 Bach: B-dur előjáték és fuga orgonán.

REGIONAL

- 19.00 Katonazene.
- 20.30 Rádiózenekar Arányi sóvőreinek hegedűlésével.
- 21.30 Hangjáték.
- 22.45 Tarka negyedóra Hollywoodból.
- 23.25 Táncezene.
- 0.10—1.00 Művészilemezek.

RÓMA

- 17.15 Pitini zongoraművész nő.
- 20.40 Egyfelvonásos.
- 21.10 Pénzügyőrzenekar.
- 22.45 Táncezene.

STOCKHOLM

- 20.00 A Manhattan-vonós-négyes.
- 21.30 Segovia gitárművész.
- 22.00 Könnyű zene dalokkal.

STRASBOURG

- 20.00 Éneklemezek.
- 21.15 Lemezek.
- 21.30 Farsangi est.
- 0.15 Táncezene.

STUTTGART

- 18.00 Könnyű- és táncezene.
- 19.00 Hangjáték.
- 20.10 Farsangi est.
- 24—2.00 Farsangi lemezek.

WARSZAWA

- 17.05 Zenés riport.
- 19.30 Lengyel táncok.
- 20.00 Modern táncok.
- 21.30 Operett.
- 22.30 Zenés est.
- 23.00 Táncclemezek.

WIEN

- 12.20 Könnyű lemezek.
- 13.10 Szimfonikus lemezek.
- 14.00 Galli Curci-lemezek.
- 15.40 Eszperantó.
- 16.00 Hírek. Schmidt József lemezei.
- 16.55 Kraus Cilla zongorázik. Tschärre Elza énekel.
- 19.20 Ertler: Játék Faust doktorról. Német dráma.
- 21.00 Bálról bálra, zenés egybeállítás.
- 22.35 Klasszikus bécsi táncok.

Február 9

Kedd

BEOGRAD

- 19.50 Népdalok.
- 20.30 A filharmónikusok hangversenye Schuricht vezényletével.

BERLIN

- 18.00 Königsberg.
- 19.15 Műkedvelő zenéje.
- 20.10 Farsangi táncest.
- 22.30 Königsberg.

BESZTERCEBÁNYA—BANSKA-BYSTRICA

- 16.10 Kassa.
- 17.10 Pozsony.
- 17.40 Kassa.
- 18.00 Pozsony.
- 19.00 Praha.
- 19.10 Pozsony.
- 19.25 Praha.

- 20.55 Kassa.
- 22.00 Praha.
- 22.20 Pozsony.
- 22.45 Brno.

BRESLAU

- 18.00 Königsberg.
- 19.00 Farsangi est.
- 20.10 Tarka farsangi est.
- 22.30 Táncezene.

BRNO

- 15.00 Rádiózenekar.
- 16.10 Kassa.
- 17.10 Praha.
- 17.30 Lázadás a Szent György hajón.
- 17.40 Német műsor.
- 18.45 Praha.

BUCURESTI

- 17.00 Lemezek.
- 18.00 Időszerű anyag.
- 18.20 Lemezek.
- 19.00 Felolvasás.
- 19.20 Játék két zongorán.
- 19.55 Amerikai dalok.
- 20.15 Felolvasás.
- 20.30 Szórakoztató zene.
- Közben 22.15 Vendégloji zene.

DEUTSCHLANDSEND.

- 18.40 Bemondás szerint.
- 20.10 Farsangi játék Hahn zenéjével.
- 22.20 Friedlandi farsang.
- 23.00 Farsangi táncezene.

DROITWICH

- 18.15 Woselli magyar zenekar.
- 19.25 Rádiózenekar.
- 20.30 A kereskedők nemzete.
- 21.15 Szatirikus revü zenével.
- 22.20 Isten és a közelet.
- 22.40 Német korárelőjátékok.
- 23.00 Hangjáték.
- 0.15 Táncezene.
- 0.30—1.00 Táncclemezek.

FRANKFURT

- 18.00 Königsberg.
- 19.45 Lipse.
- 20.10 Farsangi vidámságok.
- 22.30 Königsberg.
- 24.00 Stuttgart.

HAMBURG

- 18.00 Farsangi lemezek.
- 19.00 Vidám zene.
- 20.10 Hushagyókeddi tarka est, éjfélig.

KASSA-KOSICE

- 16.10 Rádiózenekar.
- 17.10 Pozsony.
- 17.30 Lemezek.
- 17.40 Magyar műsor.
- 18.30 Lemezek.
- 19.00 Praha.
- 19.25 Praha.
- 20.55 Dalegyveleg.
- 21.40 Jelenet.
- 22.00 Praha.
- 22.20 Pozsony.
- 22.45 Brno.

KÖLN

- 18.00 Táncezene.
20.10 Hűshagyó keddi esti farsangi est.

KÖNIGSBERG

- 18.00 Nagy rádiózenekar.
19.45 Lipcse.
20.10 Vidám est zenével.
22.40 Vidám est.

LEIPZIG

- 18.00 Königsberg.
19.00 Farsangi játék.
20.10—24 Nagy farsangi est.

LUXEMBURG

- 19.45 Kívánságmezek.
19.15 Vegyes angol zene.
21.15 Hangverseny.
22.00—1.00 Revüközvetítés.

MILANO

- 17.15 Gazzera szoprán és Carando zongoraművész.
20.40 Vegyes zene.
21.00 Wolf-Ferrari: Il campiello, opera. Majd: Táncezene.

MOR. OSTRAVA

- 16.10 Kassa.
17.10 Praha.
17.30 Sakk.
17.40 Harmónika.
18.00 Eszperantó.
18.10 Német műsor.
18.45 Praha.
22.45—23.00 Brno.

MÜNCHEN

- 18.00 Közvetítés bemondás szerint.
19.00 Tréfás est.
20.10 Nagy tarka est.
22.20 Hűshagyókeddi vidám est.

POZSONY-BRATISLAVA

- 16.10 Kassa.
17.10 Miki egér a gyógyfürdőn.
17.30 Az uzsora.
17.40 Lemezek.
18.00 Magyar műsor.
18.45 Praha.
19.25 Praha.
19.55 Kassa.
22.00 Praha.
22.20 Magyar hírek. Lemezek.
22.45—23.00 Brno.

PRAHA

- 16.10 Kassa.
17.10 Mor. Ostrava.
17.30 Zongoraszonáta.
18.10 Német műsor a farsangról, 13 zeneszámmal.
19.20 Zenés farsangi est.
20.55 Bűnügyi játék.
22.20 Lemez.
22.25 Vycpálek: Hegedű- és mélyhegedű-keftős.
22.45 Brno.

REGIONAL

- 19.00 Könnyű fúvószené.
19.40 A nyugati vidékek ünnepei.
20.30 Szajónötös.
21.15 Puskin-művekből.
21.35 Bariton-dalok.
22.00 Rádiózenekar.
22.30 Farsangi ünnep.
23.25 Táncezene.
0.30—1.00 Delius: Szonáta.

RÓMA

- 17.15 Szoprán- és mezzo-szoprándalok.
20.40 Rádiózenekar.
22.00 Rádiózenekar dal-egyvelege.
22.40 Táncezene.

STOCKHOLM

- 20.10 Rádiózenekar.
22—23 Lemezek.

STRASBOURG

- 20.15 Kívánságmezek.
21.30 Rennes állomás zenés estje.

STUTTGART

- 19.00 Farsangi est.
20.10 Nagy farsangi tarkaest.
22.40 Königsberg.
24—2.00 Szórakoztató zene.

WARSZAWA

- 17.15 Rádiózenekar.
19.20 Hangverseny.
20.15 Dalos zenés est.
22.00 Táncezene.

WIEN

- 12.00 Állatalanok zenekara.
14.00 A berlini opera zenekari lemezei.
16.00 Hírek. Farsangi lemezek.
17.30 Erdmanné Pászthory Palma hegedűl.
18.00 Csevegés lemezekel.
19.30 Kálmán: Csárdáskirálynő, operett.
21.45 Tárca.
22.20 Lemezek.
23.00 Táncezene.

Február 10

Szerda

BEOGRAD

- 19.50 Vonósnégyes.
21.10 Lemezek.
20.30 Humor.
21.30 Jovanovics-táncezenekar.

BERLIN

- 18.00 Frankfurt.
19.15 Moziorgona.
20.15 Sven Hedin beszél.

- 20.45 Operett- és filmlemezek.
21.15 Tarkaest zenével.
22.30 Könnyű- és táncezene.

BESZTERCEBÁNYA—BANSKA-BYSTRICA

- 16.10 Pozsony.
17.15 Kassa.
18.00 Pozsony.
19.00 Praha.
22.30 Ppozsony.

BRESLAU

- 18.00 Frankfurt.
19.00 Táncezene. Dalok.
20.15 Sven Hedin a német ifjúsághoz.
20.45 Rádiózene- és énekkar szolistákkal.
22.30 Könnyű zene.

BRNO

- 16.10 Pozsony.
17.30 Lemezek.
17.40 Götz Gusztáv zongorázik.
18.45 Praha.
21.15 A német színházak kibővített zenekara.
22.15—23.00 Praha.

BUCURESTI

- 17.00 Julea-zenekar.
18.00 Csevegés.
18.10 A zene folytatása.
19.00 Felolvasás.
19.20 Operett-dalok lemezen.
19.55 Felolvasás.
Utána szórakoztató zene.

DEUTSCHLANDSEND.

- 19.00 Jóestét kedves hallgató!
20.10 Nagy mesterek apró hegedű-, cselló- és zongoradarabjai.
20.45 Sven Hedin az ifjúsághoz.
21.15 Uj német fúvószené.
22.30 Reinecke: G-moll szerenád.
23.00 Táncezene.

DROITWICH

- 19.40 Könnyű zene.
20.15 Zenés egyveleg.
21.15 Mendelssohn: Olasz szimfónia. Ireland: Zongoraverseny.
22.25 Liszt: II. zongoraverseny. (Rubinstein Arthur.)
23.25 Hárfafőtös.
0.15 Táncezene.
0.30—1.00 Táncelemezek.

FRANKFURT

- 18.00 Tarka zene.
20.15 Sven Hedin az ifjúsághoz.
20.45 Vidám játék zenével.
22.30 Táncezene.
24—2.00 Szimfónia.

HAMBURG

- 18.00 Frankfurt.

- 19.00 Hangjáték.
20.15 Berlin.
20.45 Rádiózenekar.
22.30—24 Berlin.

KASSA-KOSICE

- 16.10 Pozsony.
17.15 Ausztráliáról.
17.40 Magyar műsor.
18.45 Ruszin és magyar hírek.
Lemez.
19.00 Praha.
22.30 Pozsony.

KÖLN

- 18.20 Művészlemez.
20.15 Sven Hedín a német ifjúsághoz.
20.45 München.
22.30 Könnyű és tánczene.

KÖNIGSBERG

- 18.00 Frankfurt.
19.00 Boroszló.
20.15 Berlin.
20.45 Szoprándalok.
21.30 Hangjáték.
22.30 Könnyű lemezek.

LEIPZIG

- 18.00 Frankfurt.
19.20 Tarka képek.
20.15 Sven Hedín az ifjúsághoz.
21.00 Tarkaest.
22.20 Puskin-émlékest.
23.00 Glahé-tánczenekar.

LUXEMBURG

- 18.45 Kivánságlemez.
19.15 Angol könnyű- és tánczene.
21.00 Vegyes hangverseny.
23.00 A rádiózenekar szolistáinak hangversenye.
24.00 Táncelemez.

MILANO

- 17.15 Vonósnégyes.
20.40 Rádiózenekar.
22.00 Versek.
22.10 Orgonahangverseny.
Vegyes zene.

MOR. OSTRAVA

- 17.40 Uj Puskin-fordítások.
17.50 Lemez.
18.00 Falusi fűvőszene.
18.45 Praha.
21.15 Brno.
22.15 Praha.

MÜNCHEN

- 18.00 Tarka zenés-dalos est.
19.00 Zenés játék.
20.15 Sven Hedín az ifjúsághoz.
20.45 Rádiózenekar.
22.30 Strauss Emil: A haza, dráma.
23—24 Berlin.

POZSONY-BRATISLAVA

- 16.10 Rádiózenekar.
17.15 Kassa.

- 17.40 Lemez.
18.00 Magyar műsor.
18.45 Praha.
22.30 Magyar hírek.
22.45—23.00 Lemez.

PRAHA

- 16.10 Pozsony.
17.15 Brno.
17.30 Puskin-ünnep az egyetemről.
18.15 Német műsor.
19.30 Csajkovszkij: Anyegin, opera.
22.35 Lemez.

REGIONAL

- 19.00 Rádiózenekar.
19.45 A nemzetközi kutya-kiállítás.
20.30 Híres személyek a mikrofon előtt.
21.00 Német korárelőjátékok.
21.15 Nyolc harang, harangjáték zenével.
22.15 Katonazene.
23.25 Tánczene.
0.40—1.00 Poulenc lemezek.

RÓMA

- 17.15 Kamarazene.
20.40 Színmű.
22.00 Spera hegedűművész és Novikov énekesnő.
22.45 Vegyes zene.

STOCKHOLM

- 19.30 Rapszódiaák ismert dal-lamokra.
20.15 Hangjáték.
22.00 Tánczene.

STRASBOURG

- 20.15 Kivánságlemez.
21.15 Bemondás szerint.
21.30 Mozart: 35. szimfónia.

STUTT GART

- 18.00 Frankfurt.
19.00 Hangjáték Dickensről.
20.15 Berlin.
20.45 Barokk dalok és zene.
22.30 Haydn: Üstdobszimfónia.
22.30 Vonósnégyes.
23.00 Operettlemez.
24.00 Frankfurt.

WARSAWA

- 17.15 Bach: 198. kantáté.
19.10 Katonazene és énekkar.
19.45 Haditengerész ének-és zenekar.
19.50 Közvetítés a gdyniai kikötőből.
20.10 Kasuby népek dala.
20.45 Chopin: A-dur lengyelke.
21.00 Rádiózenekar és szimfonikus zenekar szöveglírák és szavalóművészek.
23.10 Tengerészenekar — Gdyniából.

WIEN

- 12.00 Könnyű lemezek.
13.00 Hírek.
13.10 Operalemezek.
14.00 Kühlenkampff hegedűművész lemezei.
16.00 Hírek. Könnyű klasszikus lemezek.
17.05 Hegedű- és zongoraszonáta.
17.55 Lang faszo-brásznál.
19.35 Szimfonikusok.
21.20 Taytenhain-négyes.
22.20 Művészlemez.

Február 11

Csütörtök

BEOGRAD

- 19.50 Lemez.
20.00 Szavaltat.
20.15 A rádiózenekar orosz hangversenye.
21.15 Szavaltat.
21.30 Rádiózenekar.
22.20—23 Népzene.

BERLIN

- 18.00 Könnyű lemezek.
19.15 Gmeiner Lujza zongorázik.
20.10 zongoraszcit.
21.00 Könnyű zene.
22.30 Szórakoztató zene.

BESZTERCEBÁNYA—BANSKA-BYSTRICA

- 16.10 Brno.
17.00 Kassa.
18.00 Pozsony.
19.00 Praha.
19.25 Pozsony.
19.55 Brno.
20.45 Kassa.
21.00 Praha.
22.28 Pozsony.

BRESLAU

- 17.00 Szórakoztató zene.
19.00 Köln.
20.10 Frankfurt.
22.35 Könnyű zene.

BRNO

- 16.10 Rádiózenekar.
17.40 Német műsor.
18.45 Praha.
19.55 Férfikar, dalkettősök, versek, hegedű- és zongorajáték.
20.45 Menekülés a betegsége.
21—23 Praha.

BUCURESTI

- 17.00 Marcu-zenekar.
Közben
18.00 Időszzerű anyag.
18.55 Felolvasás.
19.15 Zongorahármas.
19.55 Felolvasás.
20.15 Filharmónikusok.
Utána szórakoztató lemez.

DEUTSCHLANDSEND.

- 18.00 Csajkovszkij-lemezek.
19.00 Jóestét kedves hallgató!
20.10 Lenmítz Tiana énekel.
21.00 Hangjáték.
23.00 Szórakoztató lemezek.

DROITWICH

- 19.40 Német korálélményjátékok.
20.00 Szalónhármas.
20.30 Wood zeneszerző művei.
21.15 Tarkaest.
21.40 Shakespeare és a műkedvelők.
22.20 Könnyű zene.
23.00 Istenisztelet.
23.20 Orgona.
23.40 Beethoven: Kreutzer szonáta.

FRANKFURT

- 18.00 Köln.
19.00 Külföldi németek dalai.
20.10 Mozart—Verdi-est.
22.30 Táncczene.
24—2.0 Mozart: Requiem.

HAMBURG

- 18.00 Vonósnégyes.
19.00 Szerelmes levelek lemezek.
19.45 Tarka tengerésznegyedóra.
20.10 Táncczene.
22.35—24 Szimfónia zenekar.

KASSA-KÖSICE

- 17.20 Dalok.
17.40 Magyar műsor.
19.00 Praha.
19.25 Pozsony.
19.55 Brno.
20.45 Felolvasás.
21.00 Praha.
22.20 Pozsony.
22.35 Praha.

KÖLN

- 18.00 Fúvőzenekar.
19.00 Kis rádiózenekar, zongoraszó.
20.10 Kis rádiózenekar Engels tenorral.
20.40 Rachmanova író nő felolvasása.
21.00 A kölni muzsikuscéh és a kölni hegedűkar hangversenye.
22.30 Harkort Frigyesről.
22.45 Stuttgart.

KÖNIGSBERG

- 18.00 Köln.
19.20 Vidám előadás versekkel, dalokkal és zenével.
20.10 Színházi adomák dalokkal és zenével.
22.40 Szórakoztató zene.

LEIPZIG

- 18.00 Rádiózenekar.
19.00 Északnémet dalok és táncok.
20.10 Tarka zenés est.
21.00 Hangjáték.
22.35 Szimfónikus etüdök.
23.00 Szórakoztató zene.

LUXEMBURG

- 18.00 Angol dalok.
19.15 Angol könnyű- és táncczene.
21.15 Hangverseny.
22.30 Rádiózenekar Boynet zongoraművészével.
24.00 Táncclemezek.

MILANO

- 17.15 Faccioli szoprán és Ferrari bariton.
20.30 Róma.
20.40 Dráma.
22.00 Dallapiccola zongoraművész és Materassi hegedűs. Utána: Táncczene.

MOR. OSTRAVA

- 16.10 Brno.
17.20 Lemezek.
17.30 A zeneszerző munkában Utána lemezek. i
18.10 Német műsor Schubert-dalokkal.
18.45 Praha.
19.25 Praha.
19.55 Brno.
20.45 A százéves Valach-krónika.
21.00—23.00 Praha.

MÜNCHEN

- 18.00 Szórakoztató zene.
21.10 Híres énekesek lemezei.
22.45—24.00 Hamvazószerda utóhangjai.

POZSONY-BRATISLAVA

- 16.10 Brno.
17.25 Panuska István csellózika.
18.00 Magyar műsor.
19.55 Brno.
20.45 Kassa.
21.00 Praha.
22.20 Magyar hírek.
22.35—23.00 Praha.

PRAHA

- 17.00 Shaw tréfái és bölcseségei.
17.15 Wittingai dalok.
19.25 Muzsik-szalónnégyes.
19.55 Brno.
21.00 Rádiózenekar.
22.20—22.30 Táncczene.

REGIONAL

- 19.00 Puskin-dalok.
19.20 King-zenekar.
20.30 Táncczene.
21.15 Filharmónikusok.
24.00 Táncczene.
0.40—1.00 Szimf. lemezek.

RÓMA

- 17.55 Vegyes hangverseny.
20.30 Repülők a Szomálfironton.
20.40 Vegyes zene.
21.00 Mascagni: Fritz barátunk, opera.

STOCKHOLM

- 20.00 Göteborgi szimfónikusok.
Károlyi Gyula zongoraművész.
20.55 Tarka-est.
22.00 Hangverseny.

STRASBOURG

- 21.30 Massenet: Thais, opera a metzi színházból.

STUTTGART

- 18.15 Köln.
19.00 Spanyol népzene.
20.10 Tarka óra.
21.10 Berlin.
22.30 Szórakoztató zene.
24—2.00 Mozart: Requiem.

WARSAWA

- 16.50 A rádiózenekar.
19.00 Puskin-élmékest.
21.00 Drege-Schielowa Lucia zeneszerző nő dalai és zongoradarabjai.
21.45 Mai szimf. lemezek.
22.30 Könnyű zene.

WIEN

- 12.00 Könnyű lemezek.
13.10 Mendelssohn-lemezek.
13.45 Szopránáriák.
16.00 Operalemezek.
17.05 John Elemér bariton
17.25 Hausmann: Cselló- és zongoraszonáta.
19.30 1932—1934 divatos dalokból.
20.35 Ezt hallják ma.
21.00 Henz: Az őrvjáték, drámai legenda.
22.20 Táncczene.

Február 12**Péntek****BEOGRAD**

- 20.00 Zágráb.
21.10 Csevegés.
21.25 Sibelius szerzeményei.
22.20—23 Sibelius: I. szimfónia.

BERLIN

- 18.00 Lipcse.
19.15 Három szoprándal.
20.10 Szórakoztató zene.
21.00 Operett szavakban.
22.35 A késői középkor meseternekei dalai és zene-művei.

BESZTERCEBÁNYA—BANSKA-BYSTRICA

- 16.10 Mor. Ostrava.
16.55 Pozsony.
17.00 Praha.
17.40 Kassa.
18.00 Pozsony.
19.00 Praha.

19.50 Pozsony.
22.00 Praha.
22.20 Pozsony.
22.45 Brno.

BRESLAU

18.00 Lipese.
19.00 Keletisziléziai dalok és táncok.
20.10 Berlin.
20.30 Hangjáték.
22.35 Deutschlandsender.
23.15 Buchal Hermann dalai.

BRNO

16.10 Mor. Ostrava.
17.00 Praha.
17.40 Német műsor.
18.45 Praha.
19.50 Varázsvesszős vízkérés.
20.05 Molino—Albrecht: Fuvola, mélyhegedű és gitárhármas.
20.30 Vigjáték.

BUCURESTI

17.00 Angol lemezek.
18.00 Időszerű anyag.
18.10 Lemezek.
19.00 Felolvasás.
19.35 Operaközvetítés.

DEUTSCHLANDSEND.

18.00 Winter zongoraművész-nő játéka.
19.00 Jóestét kedves hallgató.
20.10 Klasi zongora-, Barna bariton és Hübner esellóművész.
21.00 Lipese.
22.35 Dobrindt-zenekar.

DROITWICH

18.15 Könnyű zene.
19.25 Vigjáték nyitány.
20.00 Zenesz és rádióhallgató.
20.20 Rachmaninov: Zongoraszonáta.
21.00 Tarka zenés-dalos est.
22.20 Dámaról.
22.40 Német korálelőjátékok.
22.10 Könnyű zene, tenordalokkal.
0.15—1.00 Tánclemezek.

FRANKFURT

18.00 Lipese.
19.00 Népzene és dalok.
20.10 Hangképek.
21.00 Haydn: A patikus, vígopera.
22.35 Szórakoztató zene.
24—2.00 Zongora és zenekari verseny.

HAMBURG

18.00 Hat baritondal.
19.00 Lipese.
20.10 Vigjáték.
21.20 Tarka népzene.
22.35—24 Könnyű zene.

KASSA-KOSICE

17.00 Praha.
17.40 Magyar műsor.

19.00 Praha.
19.50 Pozsony.
22.00 Praha.
22.20 Pozsony.
22.45—23 Praha.

KÖLN

18.00 Lipese.
20.10 Frontharcosok estje.
22.30 Zongorahármas.
23.15 Dobrindt-zenekar.

KÖNIGSBERG

18.00 Lipese.
19.20 Hegedű- és zongoraszonáta.
20.10 Rádiózenekar.
21.00 Haydn: A tél, oratóriumrészlet.
22.35 Dobrindt-zenekar.

LEIPZIG

18.00 Drezdai filharmonikusok.
20.10 Tarka dalos zenés est
22.35 Három altdal.
22.55 Dobrindt-zenekar.

MILANO

16.00 A párizsi zongoraötös hangversenye.
20.40 Vegyes zene.
21.00 Szimfonikus hangverseny Vidusso zongoraművésszel.
23.15 Tánczene.

MOR. OSTRAVA

16.10 Tánczene.
17.00 Praha.
17.40 Lemezek.
18.10 Német műsor.
18.45 Praha.
19.50 Tárca.
20.00 Vegyeskar.
20.30 Brno.
22.00 Praha.
22.45—23.00 Brno.

MÜNCHEN

18.00 Franck-zenekar.
20.10 Nagy katonadal- és zenés est.
22.35 Versek az éjről Schubert és Schumann zenéjével
23.35 Dobrindt-zenekar.

POZSONY-BRATISLAVA

16.10 Mor. Ostrava.
17.00 Praha.
18.00 Magyar műsor.
18.45 Praha.
19.50 Jelenet.
20.20 Mozart és Beethoven-dalok.
21.00 Egyházi hangverseny.
22.00 Praha.
22.20 Magyar hírek.

PRAHA

16.10 Mor. Ostrava.
17.00 Vonósötös.
18.10 Német műsor.
19.10 Film-revű és operett-részletek.

20.05 Lefebure Yvonne zongorázik.
20.30—22 Brno.
22.25 Lemezek.
22.45 Brno.

RÓMA

17.15 Citeranégyes.
20.40 Benatzky: Jusy, operett. Utána tánczene.

STOCKHOLM

18.15 Lemezek.
20.00 Rádiózenekar.

STUTTGART

18.00 Részletek operákból.
19.10 Hangképek a gyermekről.
19.40 Lipese.
20.10 Népzene dalokkal.
21.00 Színmű.
22.30 Szórakoztató zene.
24—2.00 Frankfurt.

WARSAWA

16.30 Lemezek.
17.15 Mozart: F-dur divertimento vonósokra.
19.20 Dalok.
19.45 Operarészletek.
20.00 A fuvola a zenekari hangszerek között.
20.15 Szimf. hangverseny.
22.30 Jelenet.
22.45 Könnyű lemezek.

WIEN

12.00 Lemezek.
14.00 Cortot-lemezek.
15.15 Weber: g-moll zongorahármas.
16.00 Hírek. Művészlemezek.
17.10 Erwald mezzoszoprán dal- és áriestje.
17.35 Szymanowski: Váltakozatok egy lengyel népdalra zongorán.
19.30 Zenes egybeállítás.
20.40 Tarka tízperc.
20.50 Szimfonikusok.
22.20 Észperantó.
22.30 Bécsi schrammelzene dalokkal.

Február 13

Szombat

BEOGRAD

19.50 Vučković Vojislav szerzeményei.
20.30 Népdalok.
21.05 Lemezek.
21.25 Rádiózenekar.
23—23.30 Vendéglői zene.

BERLIN

18.15 Dalok.
19.15 Három zongoradarab.
20.10 Repülőindulók.
21.00 Kis rádiózenekar.
22.30 München.
24.00 Tánczene.

**BESZTERCEBÁNYA—
BANSKA-BYSTRICA**

- 16.05 Kassa.
16.45 Pozsony.
17.35 Kassa.
18.00 Pozsony.
19.00 Praha.
19.55 Kassa.
20.10 Pozsony.
21.15 Brno.
22.00 Praha.
22.20 Pozsony.
22.35 Praha.

BRESLAU

- 18.30 Lilje: Öt német tánc két zongorára.
20.10 Tréfás est.
22.45 München.

BRNO

- 16.45 Praha.
17.35 Lemez.
17.40 Német műsor.
18.45 Praha.
20.10 Pozsony.
21.10 Praha.
22.35—23.30 Rádiózenekar.

BUCURESTI

- 17.00 Katonazene.
18.00 Idősebb anyag.
18.10 Szórakoztató zene.
19.05 Felolvasás.
19.25 Alexandrescu énekei.
20.10 A rádió tanczenekara Anghel Viorica énekével.
21.45 Vendégloői zene.

DEUTSCHLANDSEND.

- 18.00 Westfáliai népdalok és táncok.
19.00 Jóestét kedves hallgatónak.
20.10 Tarka hangosfilmzene.
22.30 Eccles csellószerzőtája.
23.00 Vidám zenés dalos est.

DROITWICH

- 18.15 Táncczene.
19.45 Balett.
20.30 A város éjjel.
21.00 Mozizene.
21.30 Játék négykezesre.
22.20 Dalos-zenés tarkaest.
23.20 Elbeszélés.
23.40 Könnyű zene, tréfákkal
0.40—1 Táncczene dalokkal.

FRANKFURT

- 18.00 Katonazene és énekkar.
20.10 Köln.
22.30 München.
24—2.00 Lemezek.

HAMBURG

- 18.00 Lemezek.
19.50 Amire nem szoktunk figyelni.
20.10 Különböző hamburgi szórakozóhelyek.
22.30 München.
24—1.00 Táncclemezek.

KASSA-KOSICE

- 16.45 Pozsony.
17.35 Lemez.
17.40 Magyar műsor.
19.00 Praha.
19.55 Csevegés.
20.10 Pozsony.
21.15 Brno.
22.00 Praha.
22.20 Pozsony.
22.35—23.30 Praha.

KÖLN

- 18.05 Kamarazene.
19.00 Lányok ének- és zenekara.
20.10 Vidám szombatest.
22.35 München.

KÖNIGSBERG

- 18.10 Könnyű lemezek.
19.00 Rádiózenekar.
19.30 Lipcse.
20.10 Vidám est.
21.10 Katonazene.
22.35 Vidám zene.

LEIPZIG

- 18.15 Táncclemezek.
19.20 Közzene.
20.10 Stuttgart.
22.30—24 München.

LUXEMBURG

- 18.15 Angol dalok.
19.05 Rossi-lemezek.
19.15 Angol könnyű- és táncclemezek.
19.45 Angol táncczene.
20.15 Angol dalok.
21.00 Új lemezek.
22.00 Művészlemezek.
22.15 Hangverseny.
22.30 Rádiózenekar Feldin csellóművészrel.
24.00 Angol táncczene.

MILANO

- 17.15 Táncczene.
20.40 Vegyes zene.
21.00 Verdi: Traviata, opera.
Utána: Táncczene.

MÜNCHEN

- 18.00 Zenekar.
18.50 Hangjáték.
20.10 Köln.
22.30 Táncczenekar.

**POZSONY-
BRATISLAVA**

- 16.45 Ifjúsági hangjáték.
18.00 Magyar műsor.
18.45 Praha.
19.55 Kassa.
20.10 Operettrészletek.
21.15 Brno.
22.00 Praha.
22.20 Magyar hírek.
22.35—23.30 Praha.

PRAHA

- 15.00 Pacek: Kikirikí, operett.
17.45 Német műsor hangjátékkal és dalokkal.

- 19.15 Indulók, keringők, polkák.
19.55 Tarca.
20.10 Pozsony.
21.10 Felolvasás.
21.15 Weiss: e-moíl szimfónia.
22.20 Lemezek.
22.35—23.30 Brno.

REGIONAL

- 19.00 A walesi testőrök zenekara, baritonadalokkal.
20.30 Debussy-művek zongorán.
20.45 A Godunov Boris I-ső felvonása.
22.15 Szalonötös.
23.25—1.00 Hall táncczenekar.

RÓMA

- 17.15 Táncczene.
20.40 Modern dalok.
21.10 Zenekari verseny.
22.10 A barri énekkadéma hangversenye.
22.40 Táncczene.

STOCKHOLM

- 19.30 Régi táncczene.
20.00 A Jarov-doni kozákok énekkara.
22—23 Régi táncczene.

STRASBOURG

- 21.30 Offenbach: A hegedűs, operett. Chassaigne: Két rossz cseléd, operett.
0.15 Táncczene.

STUTTGART

- 18.30 Kívánságlemezek.
19.30 Lipcse.
20.10 Hangképek Puccini életéből operáinak részleteivel.
22.30 München.
24.00 Lemezek.

WARSAWA

- 16.15 Csajkovszkij-zene.
19.30 Rádiózenekar.
21.00 Férfikar.
22.15 Táncczene Sas énekessel.

WIEN

- 12.00 Könnyű lemezek.
14.00 Lorenz tenor lemezei.
15.15 Mesejáték.
16.00 Hírek. Mandolinzenekar.
17.10 Büchner György emlékezete.
17.25 Kívánság hgv.
18.20 Népdalok.
19.15 Bailli mélyhegedűművész.
19.45 Hansen: Bizonyítékok Éváról, hangjáték.
21.50 Ének.
22.20 A férfiműkorecsolyázó bajnokság.
22.40 Szórakoztató zene.

DÉLIBÁB EGYVELEG

A gyógyszerész-bárol

(Schäffer felv.)

HIRADÓ

Mükedvelő-színészek ünnepe. A Budapesti I. ker. Iparoskör védnöksége alatt, a budai ifjúság és színpártoló közönség, a Magyar Mükedvelő Egyesületek Országos Szövetsége és a Budai Iparos Kereskedő Ifjak Kultúregyesülete bevonásával, 1937. évi február hó 2-án, kedden este 8 órakor, az I. ker. Iparoskör helyiségében (I. ker., Attila körút 50.) Kopper Gyula 30 éves mükedvelő-színészi jubileumát ünnepelte. Az ünnepségen szerepeltek Csontos Gyula, Matány Antal és több fővárosi színművész, akik 30 évvel ezelőtt együtt mükedvelősködtek a jubiláns Kopper Gyulával. Az ország legősibb mükedvelő-egyesülete a „Bikike”. Krecsányi Ignác, nagyhírű színikazgató, erkölcsi és anyagi támogatása révén, az ország legismertebb és legnívósabb mükedvelő-egyesülete volt. Itt kezdte pályáját Stella Gyula, Matány Antal és sok kiváló művésznök. Ennek az Egyesületnek elnöke Kopper Gyula, aki 30 éven át tanította és szórakoztatta Buda közönségét. A magyar mükedvelés terén kultúr missziót teljesített, önzetlenül, ellenszolgáltatás nélkül hirdette és szolgálta a magyar kultúrát. Az östehetségű és nagy kvalitású mükedvelő-színészt, a Magyar Mükedvelő Egyesületek Országos Szövetsége aranyéremmel tüntette ki.

Díszhangverseny. A „Művészet Barátok Köre” fényesen sikerült hangversenyt rendezett kiváló művészek közreműködésével. Relle Pál hatásos megnyitó beszéde után következett Harsányi Zsolt szellemes felol-

vasása, Halász Gitta, Fekete Pál operaházi tagok és Katyori Bandi kiváló énekszámai, Beöthy Baba, Sennyei Vera, Bóth Klári és Adám Boriska szavatai, továbbá Bányai Aladár zeneszerzőnek hangulatos szép dalai, melyeket Ormos Margit énekelt nagy művészettel, a szerző zongorakiséretével. Sikeresen szerepeltek még Müller Magda, Hetényi Heidelberg Albert sansonjaival, továbbá Kállay Vilma műdalokkal.

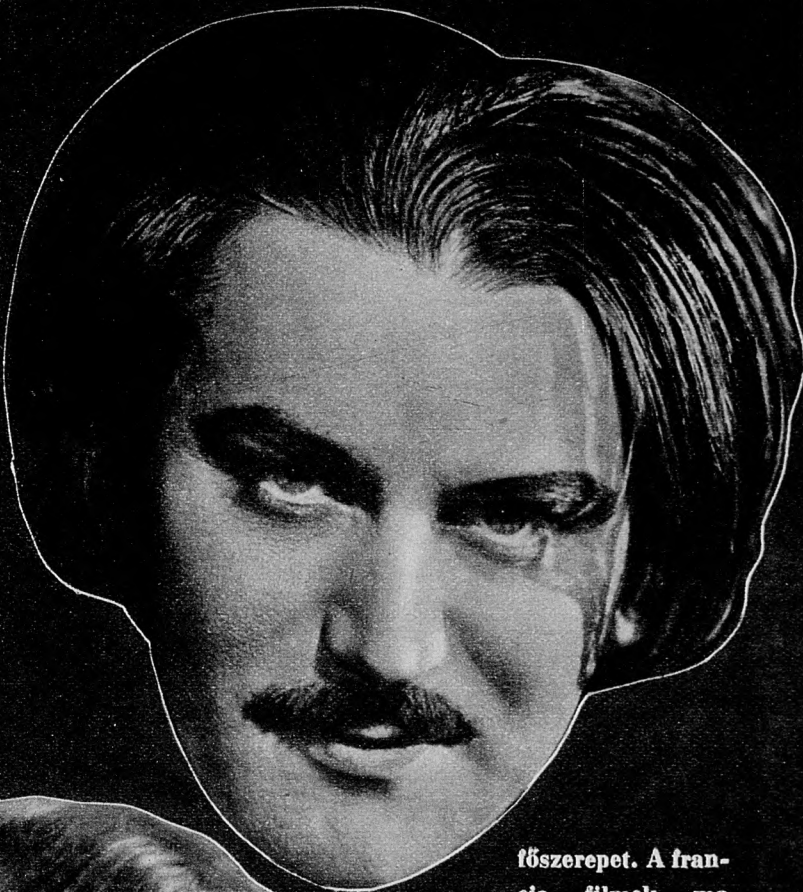
Pestszenlőrinci katolikus kultúrházban nagy hangversenyt rendeztek a szegény gyermekek javára. Felléptek Budanovits Mária operaénekesnő, Zsámbéky Miklós gondorkaművész, Kósa György zongoraművész.

A kecskeméti Katona József Színházban sikerrel lépett fel Sass Piroksa Aszlányi: „Sok hűhó Emmyéért” című zenés játékának főszerepében (Schäffer felv.)

PEREG A FILM

Adolph Wohl-
brück és Karin
Hardt játsszák
Farkas Miklósnak,
a Párizsban dolgo-
zó, ma már euró-
pai hírnévű magyar
filmrendezőnek
PORT ARTHUR
OSTROMA című
filmjében a két

főszerepet. A fran-
cia filmek ma
Európa legműv-
észbib alkotásai és
mint a „Cinema“
című párizsi lap
írja, a „Porth
Arthur ostroma“ a
francia filmgyár-
tás egyik legizgal-
masabb és legmű-
vészbib filmje. A
„Porth Arthur os-
tromát“ Budapes-
ten a ROYAL
APOLLO mu-
tatja be.

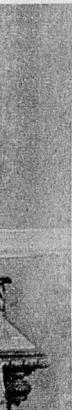
(Foto Reflektor film)

(felv.)

raházi
zámái,
ári és
Bányai
dalaí,
művé-
kerrel
etényi
Kállay

tázbán
egény
s Ma-
gon-
tívész.

ízban
ányi :
kának
(felv.)

AD

Pereg a film

ROVATVEZETŐ SZINETAR GYÖRGY

TÁNCRA SZÜLETTEM

Lehet, hogy Eleanor Powell, Broadway Melodie 1936 című filmjének meséje fordulatosabb és izgalmasabb volt, mint a most bemutatott „Táncra születtem”-é, mi mégis ennek az új Eleanor Powell filmnek nyújtjuk a pálmát. Lélegzetelállítóan lebilincselő az, amit ez a „géppuskalábú lány” a film táncjeleneteiben partnereivel együtt produkál. És amikor bíráljuk a filmet, nem tudjuk, mit dicsérjünk jobban, a rendezés ötletességét, a zene gazdagságát, vagy a szereplők frappáns művészetét-e? Mindegyik motívumot csak első sorban lehetne megemlíteni. De valamit mégis ki kell emelnünk. Valamit, ami már chaplini ebben a szín- és ötletgazdag vígjátékban. Egy „rendőr-karmester” háromperces jelenete ez, amelynél ragyogóbb karrikatúrát még nem láttunk. Azt hisszük, nem csalódunk, amikor azt javasoljuk, hogy a „Táncra születtem”, Eleanor Powell új filmje a most induló évnek legnagyobb táncos-zenes filmsikere lesz.

Jávor Pál német színész lett, ugyanis ő játssza a „Mária nővér” német verziójának főszerepét is. E képen partnere Szörényi Éva
(Fotó Manninger)

Az elmúlt héten mutatta be az Ufa idei anyagának második csoportját. A bemutaton négy film szerepelt. Ezek: 1. „A szív nem eladó“. Főszereplő Röck Marika. 2. „Az elsodort város“. Főszereplők Gustav Fröhlich és Brigitte Horney. 3. „Húsz év után“. Főszereplő Eggerth Márta. 4. „Szabadság-szerelem“. Főszereplők Willy Birgel és Ursula Grabley. Mind a négy darab méltó az Ufa már eddig bemutatott nagy filmjeihez. Ez a szakmai bemutató is azt bizonyítja, hogy az Ufa nívója egyre emelkedik és minden tekintetben méltó versenytársa az amerikai és a többi európai filmgyártásnak

A szív nem eladó: Röck Marika

Az elsodort város: Gustav Fröhlich és Brigitte Horney

Szabadság-szerelem: Willy Birgel és Ursula Grabley

Húsz év után: Eggerth Márta

Maureen O'Sullivan édesanyjával és fivérével Hollywoodban (Metro foto)

Készül a maszk (RKO Rádió fotó)

Johany Weissmüllernek mint látjuk remek étvágya van (Metro foto)

Boleszlavszki, a híres orosz-lengyel filmrendező Hollywoodban 47 éves korában szívszélhűdés következtében meghalt. Boleszlavszki a moszkvai művészszínházban tűnt föl még a háború alatt. A háború után Amerikába ment és már a némafilm idejében hatalmas filmdrámákat rendezett. Ő rendezte annak idején a „Danton” c. filmet. Az United Artists műtermében ő rendezte az elmúlt évben a gyár legnagyobb filmjét, amely „Allah kertje” címmel külföldön már bemutatásra került és nagy feltűnést keltett. Halálával az amerikai filmgyártást komoly veszteség érte.

Az utóbbi években nagy lendülettel megindult európai filmgyártás most éli első nagy válságát. A hangosfilm térhódításával indult meg tulajdonképpen az a folyamat, amelynek során gombamódra nőttek az európai filmvállalatok. Amikor a film megszólalt, általános volt az a vélemény, hogy vége Hollywood egyeduralmának, a nemangol nyelvterület nem veszi majd át az angolnyelvű filmeket. Ez a hiedelem nem volt alapos. A világ filmpiacán még mindig Amerika uralkodik. A tőkeerős és jól kiépített hollywoodi vállalatok nem engedték magukat kiszorítani a piacról. Ma is ott tartunk, hogy Európa minden számottevő országában a bemutatott filmek túlnyomó többségben amerikai eredetűek.

Az újonnan alakult európai nemzeti filmvállalatok nem tudtak versenyezni Hollywooddal. Az Angliában készült filmek közül valójában csak a „VIII. Henrik” jelentett világsikert. A franciák világszerte tekintélyt szereztek filmjeiknek, de ott is az a helyzet, hogy az erők több vállalat között forgácsolódnak szét. Legutóbb már köztudomássá vált az is, hogy a legjobb francia filmszínész, akiről bátran mondhatjuk, hogy a világ legelső filmszínészei közé tartozik, Harry Baur Amerikába szerződött.

A legfőbb baj az volt, hogy *gyenge kezek* nyúltak a filmhez. Pénzemberek, akik mindössze egy film megcsinálására adtak pénzt, ezzel az egy filmmel akartak nagy üzletet csinálni. Alkalmi társulatokat szerveztek, a kiállítási költségeken akartak takarékoskodni, nem volt módjuk sem arra, hogy egy-egy gyengébben sikerült részletet eldobjanak és újra elkészítsenek. Kisiparszerűen, ötletszerűen készültek a filmek, természetesen — gyenge filmek.

Ezek a „gyenge kezek” juttatták válságba az európai filmipart. A gyenge filmek a közönség előtt

erkölcsileg, a tőke előtt anyagilag kompromittálták a filmpiacot és a válság törvényszerűleg bekövetkezett. Ez történt Angliában, Franciaországban, most legutóbb Hollandiában, ahol egyszerre két filmvállalat szüntette be az üzemét.

Az európai filmipar válsága remélhetőleg egészséges tisztulást hoz és végre kialakul majd az az európai filmgyártás, amely szellemében is friss, egészséges és fejlődésképes lesz.

*

Az egyik filmvállalat filmre akarja vinni a hírhedt szegedi boszorkánypört, amelynek ítélete alapján tizennégy asszonyt elégettek. A filmet a helyszínen készítik el, Pálffy József szegedi polgármester azonban csak azzal a feltétellel adott erre engedélyt, ha a film kiemeli Szeged kultúrájának mai fejlettségét és megállapítja, hogy a boszorkánypörök a magyar lélektől idegen hatástól keletkeztek.

A levéltári adatok szerint a tizenhetedik század eleji Szeged a törökök kivonulása után igen szomorú állapotba került. A város elnéptelenedett és az elpusztult magyar családok helyére idegen telepesek kerültek. Ezek azon igyekeztek, hogy a bennlakókat teljesen elnyomják és erre azt a módszert eszelték ki, hogy a vezető családokat boszorkánygyanus hírbe keverték. Ezért fogták boszorkánypörbe Józsa Dániel akkori szegedi főbíró is, mert tudták, hogyha a hatalmat kiragadják a kezéből, akkor teljesen a bevándoroltak vehetik át az uralmat, idegen bíró ítélkezhet, idegen ügyész vádolhat és idegen adószedő sereghat. Józsa Dánielt istentelenséggel, ördögbarátsággal vádolták és vele együtt még jónéhány magyar embert, akiket a szegedi boszorkányok parancsnokainak neveztek. Ma már megállapítható, hogy a boszorkánypohárnok, a boszorkányhadnagy, a boszorkányzászlótartó csupa tüzeslelkű, jó asszony volt. Rövid idő alatt négyszáz boszorkánygyanus embert fogtak össze Szegeden és a királyi kancellária, természetesen, sorra engedélyezte a halálos ítéletek végrehajtását. Csak amikor már a külföldi lapok figyelme ide irányult, akkor tiltotta el Károly császár, majd véglegesen Mária Terézia a boszorkánypöröket.

Remélhetőleg ezt a történelmi igazságot a szegedi boszorkányfilm nem hallgatja majd el.

Anne Wogel kutya helyett majommal jár
(Warner foto)

Dick Powell ilyen újfajta motorbiciklín közlekedik
(Warner foto)

Beverly Roberts: tessék mosolyogni (Warner foto)

Rövidesen Buda-
pesten is bemutatják
Bús Fekete László
„Szezelemből elégte-
len“ című nagysikerű
vígjátékának film-
változatát. A mi
szempontunkból
azért is érdekes ez a
film, mert egyik férfi
főszerepét Lukács Pál
játssza, míg női
főszereplői: Simone
Simon, Loretta
Young, Janet Gaynor
és Constance Bennett
(20th Century Fox foto)

**Lucille Ball, az RKO Film-
gyár legújabb sztárja**
(RKO Pátria film)

Gladys Swarthout és Fred Mac Murray együtt játszottak végig egy filmet, anélkül, hogy a szerepben előírt szövegen kívül egyetlen szót beszéltek volna egymással. Gladys Swarthout és Fred Mac Murray két évig voltak haragban, míg végre együttes filmjük premierjén kibé-
kültek. Ez a kép a „békítő“ film egyik jelenete

met forgatnak egyszerre.
Címük: „In the Park”
és „London Wakes by”.
Mindkét filmet Paul
Rotha rendezi.

*

Néhány napot Buda-
pesten töltött Carl Opitz,
az Úfa európai sajtó-
főnöke, Carl Opitz teán
látta vendégül a buda-
pesti filmújságírókat és
szélesen fejtette ki előt-
tük az Úfa jövő évi
programját.

*

Josef von Sternberg,
Marlene Dietrich világ-
hírű rendezője még az
elmúlt évben szerződést
kötött Korda Sándorral
két film rendezésére.
Korda most behívta
Sternberget és megbízta
őt Graves „En Clau-
dius” című világhírű
műve filmváltozatának
elkészítésével. Óriási
költséggel készítik el

ezt a filmet, amelynek
díszleteit Korda Vince
építi fel Denhamban.
A film két főszerepét
Charles Laughton és
Merle Oberon játsszák.
Produkción vezető pedig
Carl Zuckmayer lesz.

*

Mitsiko Meinl Ta-
naka, az ismert japán
énekesnő, akinek egy
filmje Pesten is sikert
aratott, ismét filmezni
fog. Új filmjének címe:
Cafe de Paris.

*

„Rossini Nápolyban”
címen érdekes opera
filmet fognak csinálni
Hollywoodban. A film
szereposztásáról még
nem döntöttek, de való-
színű, hogy már a jövő
hónapban sor kerül a
film felvételeire.

*

Rövidesen egy új
1200 méteres magyar

film forgatását kezdik
meg Budapesten. A
film címe: Vissza az
úton. Irta és rendezi
Kolozsvári Andor. A
film főszerepeit: Kö-
peczy Boócz Lajos,
Fáy Béla, Z. Molnár
László, Toronyi Imre,
Berky Lili és Gábor
Margit játsszák. A film
zenéjét egy 18 esztendő-
s új zeneszerző, Walter
László írja.

*

Berlinből jelentik, hogy
Hella Moja, a néma
filmek híres sztárja,
Asta Nielsen, Henny
Porten, Mia May, Fern
Andra mellett a legis-
mertebb filmszínésznő,
most 40 éves korában
meghalt. Hella Mojat
Alwin Neuss fedezte fel
a film számára, amely-
nek éveken át legtöbbet
kereső és legjobban fog-
lalkoztatott alakja volt.

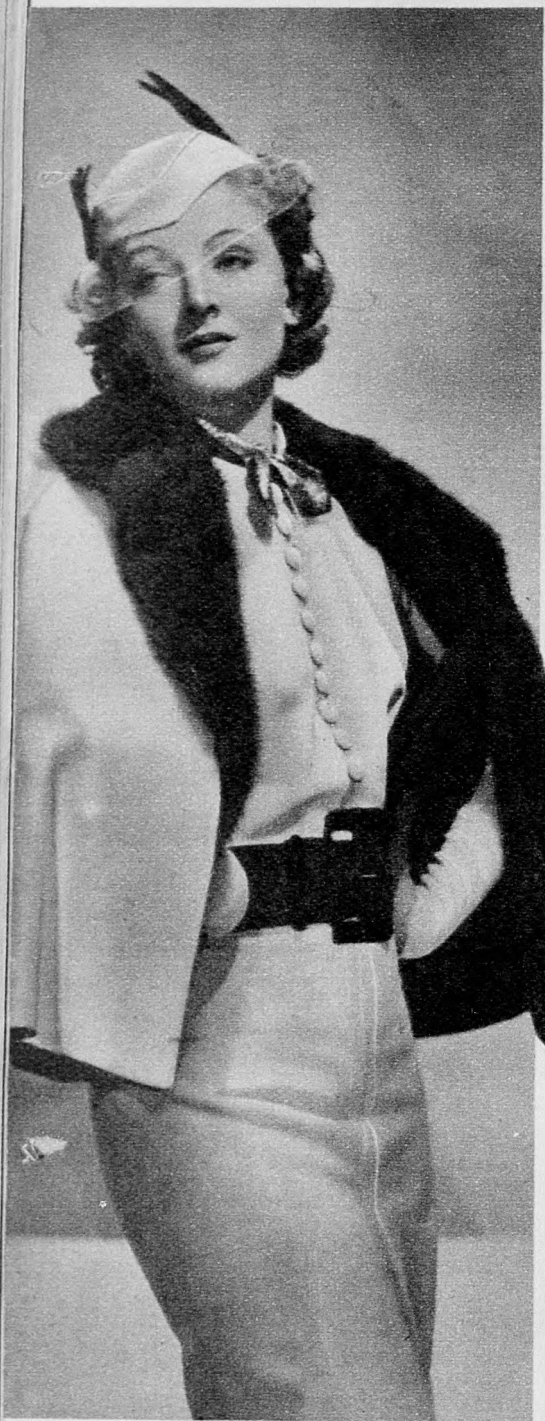

Frances Langford, a „Tánera
születtem“ című film
énekes sztárja
(Metro foto)

Eleanor Powell, a „Táncra
születtem” című film vilá-
ghírd táncosnője
(Metro foto)

PEREG A FILM

Myrna Loy (Metro foto)

Amerikában, az Ohio állambeli Columbus nevű városban filmegyetemet alapítottak. A főiskola tudományos és gyakorlati kiképzést nyújt majd azoknak, akik a filmszakmában akarnak boldogulni és filmvállalati igazgatókká, rendezőkké vagy filmszínészekké akarják magukat kiképezni. Az egyetem tantervét három évre osztották fel és a három év elvégzése után a növendékek vizsgát tesznek.

A columbusi filmegyetemen kívül egyedül Oroszországban van ehhez hasonló intézmény: a moszkvai filmfőiskola.

*

Amerikában most állapították meg az elmúlt év legjobbnak tartott filmjeinek sorrendjét. Ez a következő:

Amerikai filmek:

1. „Az a különös Deeds úr.”
2. „Pasteur.”
3. „Modern idők.”

Külföldiek:

1. „Kermesse heroique” (francia).
2. „Uj föld” (holland).
3. „Rembrandt” (angol).

Azt is megállapították, hogy melyeknek volt a legnagyobb közönségsikerük.

Ezek a következők:

1. „Az a különös Deeds úr!”
2. „Romeo és Julia.”
3. „Pasteur.”
4. „Néger mennyország.”

Érdekes, hogy ezek között egy európai film sincs.

*

A mozilátogató közönség még emlékszik *Rin-tin-tinre*, a film-csodakutyára. A némafilm idején komoly, nagy szerepeket kapott ez a kutya és később egy ideig a hangosfilmen is szerepelt. Rin-tin-tin már azóta nincsen az élők sorában, de emléke még kísért. Legutóbb egy angol színész írta le Rin-tin-tinnel kapcsolatos emlékeit, amelyek tulajdonképpen Rin-tin-tin emlékiratait pótolják.

A cikk szerint Rin-tin-tint a némafilm idején gazdája, *Lee Duncan* szava irányította. *Lee Duncan* mondta, hogy

A NAGYVILÁGBAN

most ezt, most azt tegye és az okos kutya híven engedelmeskedett. Amikor a némafilmet kiszorította a hangosfilm, akkor ezzel a módszerrel nem lehetett már dolgozni, különben Lee Duncan szava is rákerült volna a filmre. Szegény Rin-tin-tint ekkor új iskolára fogták. Meg kellett tanulnia bábujelre dolgozni. Gazdája ugyanis különböző színű és alakú bábukkal adott jelt neki arra, hogy mikor mit kell tennie. Például, ha egy szövetmedvét mutatott neki, akkor ugatnia kellett, ha egy gumimajmot mutatott, akkor a nyelvét kellett lógatnia, ha egy hajashabát emelt föl, akkor kétlábra kellett állnia. Rengeteg bábuvall kellett megismerkednie szegény Rin-tin-tinnek, amíg azután újra, most már a hangosfilm-felvevő gép elé kerülhetett, hogy gazdája számára pénzt, mégpedig sok pénzt keressen.

*
Néhány adat a Photophy új számaiból:

Gary Cooper — autót gyűjt. (Hat kocsija van.)

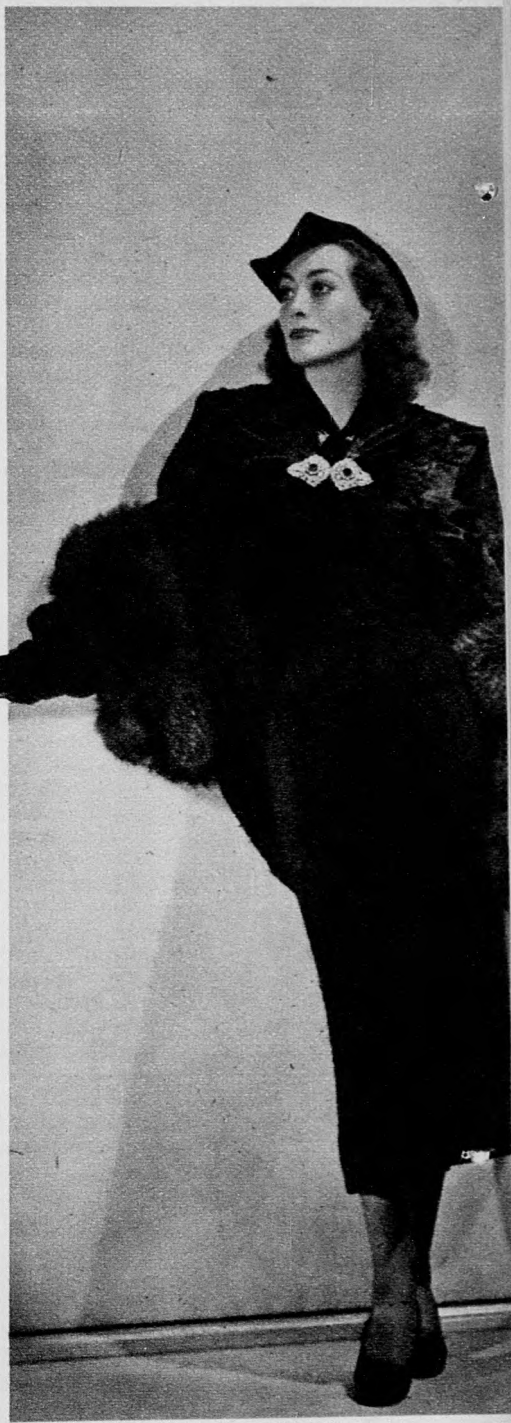
Carola Lombard — zafirt gyűjt. De azért az egyéb ékszert sem veti meg.

Claudette Colbert — az antik bútorok rajongója.

Bing Crosby szenvedélye a versenyló.

Marlene Dietrich — cipőt gyűjt. Szeptembertől januárig 43 pár cipőt csináltatott.

*
Marie Prevost néhány évvel ezelőtt még világhírű és dúsgazdag sztárja volt Hollywoodnak és mint Amerikából jelentik, most mindenkitől elhagyatva, a legnagyobb nyomorban halt meg. Marie Prevost karrierjét tulajdonképpen a hangos film elterjedése törte derékba. Ugyanis hangja nem volt alkalmas a mikrofonra. Mikor Marie Prevost erről értesült óriási összegeket költött orvosokra és énekmesterekre — sajnos sikertelenül. Később morfinista lett és ez a szenvedélye sodorta a nyomorba. Mikor volt kollégái haláláról értesültek elhatározták, hogy közösen viselik temetése költségeit és közösen állítanak sírkövet a néma filmgyártás legszebb asszonya emlékének.

Joan Crawford (Metro foto)

A párizsi Pathe filmgyár fiatal segédrendezője és egy huszonhárom

Vaszary János

Páger Antal

Erdélyi Miei

Tíz nap óta új magyar filmet forgatnak a Hunnia filmgyárban. A filmet az Ufa vállalkozásában csak magyar nyelven készítik el és mint értesültünk ez a film lesz hivatva arra, hogy megtörje az európai filmpiac közönyét a magyar nyelvű filmekkel szemben. Ezen az értékén túl két más érdekességgel is szolgál az új magyar film. Új rendezőt és új produc

ert avat. Vaszary János annyi nagysikerű vígjáték szerzője és rendezője áll ezúttal a rendezői asztal mellett, hogy „Rád-bízom a feleségem” című vígjátéka filmváltozatának felvételeit irányítsa. Vaszary János kiruccanása a színpadtól a filmhez általános meglepetést keltett, mert Vaszaryt eddig nagyon mély művészi szálak kötötték a színpadhoz. Persze kevesen tudták Vaszaryról azt, hogy a filmhez való viszonya sokkal régebbi keletű, mint színpadi multja. Pályája kezdetén három évig dolgozott mint segédrendező Párizsban a Pathe gyár műtermében és most, amikor a filmatelier rendezői asztalához állt, tulajdonképpen régi szerelméhez tért vissza. Vaszary János eredetileg filmrendezőnek készült, de mert a filmnél akkor nem talált megfelelő munkaterületet, hát lekötötte

Ajtay Andor
(Rónai felv.)

Vaszary Piroska
(Streliszky felv.)

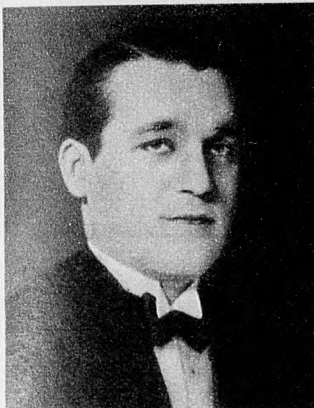

Pethes Sándor

Éves fiatalember csinálják az Ufa új 300.000 pengős magyar filmjét

Hajmássy Miklós

Ihász Lajos
(Tóth Margit felv.)

Gárday Lajos
(Rozgonyi felv.)

magát a színpadhoz. A „Rádbízom a feleségem” Vaszary Jánosnak egyik legmulatságosabb vígjátéka és Budapest közönsége tulajdonképpen ebben a darabban fedezte fel az akkor Pesten még újonc Páger Antalt. Természetes, hogy a „Rádbízom a feleségem” filmváltozatában ismét Páger Antal viszi a vezérszót. Jelentős szerephez jutottak mellette Erdélyi Mici, Komár Julia, Ajtay Andor, Vaszary Piroska, Bilicsi Tivadar, László Lola, Pethes Sándor, Hajmássy Miklós, Vándory Gusztáv, Ihász Lajos, Pethes Ferenc és Gárday Lajos. A film muzsikáját Hajdu Imre írta.

Másik érdekessége a filmnek, hogy új producort avat Trebitsch Gyula személyében. Trebitsch Gyula ma nemcsak Magyarországon, vagy Európában, hanem az egész világon a legfiatalabb producer. Mindössze huszonhárom éves ez a szerény, de tehetséges magyar fiú, akire olyan nagy feladatot bízott a produceri állással az Ufa, amelyet csak régi tapasztalatokkal és nagy rutinnal rendelkező szakemberekre bíztak eddig. A munka sima, zökkenésmentes, egyenletes menete azt bizonyítja, hogy Trebitsch Gyula tökéletesen megfelel a belé helyezett bizalomnak.

Komár Julia
(Wellesz felv.)

Vándory Gusztáv

László Lola
(Rozgonyi felv.)

4 ARC 4 ÉRDEKES TIPUS

Carola Höhn (Ufa foto)

Katherine de Mille
(20th Century Fox fotó)

Gloria Stuart (20th Century Fox fotó)

Frieda Inescort (Warner fotó)

Más
Különb
De eze
nem v
sukba.

Az t
ezen a
finom
kás sz
akik n
féle m
júkat
meg se
autók
régimű
az átt

Emm
olcsó
angoló
vehetn
akad i
azok
elsején
egyszí
viselhe
százha
hazaad

— J
Össz
mosoly
ruha, a
Rohan
Ott az
lassítá

Híáb
eredm
minden

No
tavaly
ilyen
akkor
untalan
valaki.
ember
üveges
nézett
és csa
ben is
most i
Mit je
éves . .

Ezt
magán
mondó
tulajdo
jökedv

DE

I.

Máskor mindig sietett haza az irodából. Különbösen is: ha maga ment, mindig sietett. De ezen a gyönyörű tavaszi délutánon igazán nem volt kedve már hatkor bebújni a lakásukba.

Az egész Rákóczi út megbolondult a hirtelen tavasztól. Sokat fáztak az emberek ezen a télen és most tudatosan élvezték a finom ingyenmeleget, amely régi pesti szokás szerint: váratlanul ölelte át őket. Voltak, akik mosolyogtak is maguk elé — mindenféle munkanélküliek idegesen lóbálták karjukat nézték a kirakatokat és nem láttak meg semmit a gondjuktól — és a pályaudvari autók befelé rohantak és a szórakozott, régmódú emberek könnyelműen nekimentek az úttestnek...

Emma megállt a boltok előtt, nézte az olcsó divatos műselymeket s a jóformájú angolos trikóruhákat; ő elég karcsú, bátran vehetne készet is... És micsoda jó holmi akad itt a Rákóczi úton... Olyan helyesek azok a csíkos anyaggal kombinált ruhák; elsején talán azt vesz. Igaz, hogy ha simát, egyszínűt választ, azt télen színházban is viselheti; nem nagyon ugrálhat az ember színháztanból havonta, amikor annak is hazaadja javarészt...

— Jaj, de csinos! Erre megy?

Összerezgett, felnézett. Idősebb férfiacr mosolygott feléje, azt látta: aranyfogak, jó ruha, sétatálca és most aztán mégis rohant. Rohant rohant. Át a Szentkirályi uccába... Ott aztán fellélegzett és megkockáztatta a lassítást.

Híába, nem lehet így lödörögni: ez az eredménye! Az ember még mindig nincs túl mindenben... És nem bírja ezt...

Nó igen, három év előtt, vagy akárcsak tavaly: nem is mászkált volna így egyedül, ilyen lassan a Rákóczi úton. Igaz, hogy akkor még minden férfi megnézte és minduntalan megszólította, hazáig kísérette valaki. Most? Szó sincs róla, most is akadt ember — többnyire: kopott kabátban, szemüveges, könyvet cipelő, — aki meglepődve nézett finom arcába, értelmes, sötét szemébe és csak azután állapította meg, hogy különben is jóformájú lány... Igen, akadt még most is férfi, aki megnézte... Bánta is ő. Mit jelent ez: neki... Hiszen már harmincéves...

Ezt mostanában minduntalan megmondta magának, mert ennek a ma már semmitmondó ténynek túlságosan nagy jelentőséget tulajdonított. Kínozta magát vele. Vágyaira, jókedvére ezzel a tudatosított „harmincéves

vagy!”-gyal csapott le mindig éber, elkészült, reménytelen keserősége. Átvágott a Sándor uccán.

Megszólították — ezen tépelődött. Persze, az olyan öreg aszfaltbetyár; dehogyan is szólítaná meg őt valaki rendes fiatal férfi. Hiszen azzal sem beszélne, de azért az mégis csak más...

Otthon volt.

A csendes régi ház második emeletén, kint a folyosón, anyja szomszédnőjével tárgyalt és élvezte a jó időt.

— Kezit csókolom!

És máris bent volt a lakásban.

— Szegénykém, hogy kihasználják abban az irodában — mondta az édesanyja.

— Kérlek, örülj, hogy van állása — szölt a szomszédasszony, nyugalmazott táblabíró felesége. — Ma már minden úrilány boldog, ha pénzt kereshet. Az unokahúgom valami táncos tornát akarna tanítani, rengeteg sokba került, amíg ő maga megtanulta és most aztán nincs tanítványa egy se; mondtam, inkább adták volna férjhez azzal a pénzzel, azt felelték: hja, azt ma már nem lehet...

Emma bent a szobájában íróasztalához ment. Régi rossz szokása volt ez... De csakugyan volt levele.

Kék. Affektált balraduló leányírás.

— Emmi, édes! Tudod mit? Ne penészedj meg odahaza. Gyere velünk kirándulni vasárnap. Még nem vagy ezeréves és rád fér egy kis jó levegő, úgymint rám; egész héten bent ül az ember az irodában, vasárnap mást akar... Meglátod, micsoda jó pofa fiúk jönnek velünk. Hatkor indulunk a Nyugatitól, este otthon leszünk. Ebédet hozzá, ne túl sokat és főleg magascipőt húzzál, mert a fiúk nem szeretnek „pimfekkel” menni, ami olyan lányt jelent, aki az első túrára megy és nincs sportfelszerelése. Ha nincs hátizsákod, telefonálj holnap az irodába, kölcsönkérek valakitől. Szóval, gyere. Anyukád átmehetne az én anyukámmal a budai kioszkba és ott az összes tantikkal együtt szidhatnak minket. Útiköltség és ebédleves, vagy forralt bor a menházban: maximum három pengő. Megéri, inkább, mint valami unalmas hangverseny. Szerbuc, ölel Dusy.

U, i. Gyere biztosan! Kellesz nekem!

— Így már értem! — gondolta Emmi. — Kellek neki. Mert Dusy, a drága, nem ismeri az önzetlenséget. Huszonkét éves, szép, nincsenek problémái, csak az: hogyan mászhatna ki mostani sorsából, leépitett otthonából, agyonfoltozott harisnyák és tavalyi kosztümje minden buta szégyenéből... De Dusy majd csak megismeri az életét. Én elrohantam a magamét.

Odament az ablakhoz, mert új muskátlit látott a tavalyiak sorában.

— Szegény jó anyu, régi novellák hősnője, így akar kárpótolni az éveimért: virággal, muzsikával... Hogy szépen, ósdián lemondásra alakítsam át továbbra is az életemet. Nem bírom... Nem törődöm bele a sorsomba! Nem mutatom, nem szólok, — de amíg élek, szenvedni akarok miatta, ha már így történt. Legalább szenvedni akarok... Ez a kis üres, léha Dusi kiverekszi magának az élettelen vasárnapokat, az új embereket — tanulok tőle én is! Kihívom a véletlent! Hiszen mi kell hozzá: fűzős cipő és három pengő; annyi még akad...

2.

A nyugati pályaudvar harmadikosztályú váróterme előtt csoportokba verődtek a fiatal kirándulók. Akadt köztük elvélte idősebb túrista is: főleg természettudósok, orvosok, a Börzsöny, a Mátra régi szerelmei...

Jó, kisportolt testű, biztos fellépésű lányok között rengő-ringó járású loknis kis bálkirálynok jöttek, körülnéztek és meglátták azt a fiút, aki a táncos teákon és telefonon kirándulásra, az ő „csoportjába” invitálta őket.

De mintha a frakkos lovag teljesen átalakult volna, mire a szép leányzó eljutott a nyugatiig. Nemcsak az öltözte változott meg. Az éjszaka és a mulatság elragadtató, szerelmes hangulata helyett most a magától értetődés nyugalmával közeledett a leányhoz. Zsebredugott kézzel, a szakember szigorúságával állt meg előtte, végignézte, megbírálta ruháját, cipőjét, hátizsákját. És

Ne higgyen Idegen ügynökök csalafintaságának!

Négy ügynök járja a lakásokat és igyekeznek lebeszélteni előfizetőinket, hogy saját maguknak szerezzenek hasznát más biztosítással. Még azzal is félrevezetik a Délibáb olvasóit, hogy mint főellenőrök jelennek meg, elkérik a biztosítási kötvényt azzal a megjegyzéssel, hogy az érvénytelené vált és majd új kötvényt hoznak. Néhány nap múlva hoznak is egy új kötvényt és az előfizető csak akkor veszi észre, hogy ez nem is a Délibáb kiadóhivatalától van kiküldve.

Ne adjon hitelt nekik, mert nincs még egy vállalat, mondhatnók egész Európában,

amely

napi egy fillérért

biztosítaná nemcsak elhalálozás esetére, de balesetből kifolyólag is. Páratlan a maga nemében, amit a Délibáb nyújt, mert aki hetenként átveszi a Délibábot 26 fillérért, az baleset esetén 500 pengőre van biztosítva, természetes halál esetén pedig 400 pengőig terjedő temetkezési segélyt és évjárdékot kap

szerelmes gondoskodása mindössze abban nyilvánult meg, hogy megígérte: ha hüvös lesz estére, majd kölcsönadja a kis kezdőnek egyik meleg szveterjét. Máskor hozzon magával azt is, számoljon viharral, esővel, a hegyi túra: nem korzóséta... Hja, a lányoknak meg kellett szokniok ezt az új hangnemet, — itt már nem voltak érvényesek a „társaság” szabályai, itt pajtások, barátok mentek ki, — ki, a szabad természetbe...

Dózsa Emmi kíváncsian nézett szét a neki még szokatlan környezetben. Tetszett neki a dolog. Az ő drága, naiv anyja mindenáron „gálaruháját” akarta ráerősokolni... Viharedzett szürke kosztüimjében, fehér ingblúzzal, kötött pulloverrel, szürke sapkával a fején: jól érezte magát. És hogy neki volt igaz, azt Dusi meglepetése árulta el, amikor meglátta őt és feléje sietett:

— Nahát, Emmi! Hogy te milyen rendes vagy... Úgy öltözködtél, mintha ez már a huszadik kirándulásod lenne. Hiába, mindig azt mondom, hogy aki intelligens, az mindenütt intelligens módon viselkedik... Emmi nevetett.

— Azt mondd meg, hogy mire kellek neked...

— Jaaa? Ide hallgass — szolt Dusi és beléje karolva elhúzta társaságától. — Velünk jön Kléber Stefi barátom is és az egy sötét lélek. Önző és kegyetlen. Minden fiút elirigvel az embertől és még a nagyapákkal és az összes kalauzokkal is szemez... Tudod, a tulajdon unokabátyját, Fodor Dinit is elkaparintáná tőlem, pedig tudhatná, hogy Dinit rajtam kívül senkisé érdekli. Ezt eddig megértetted?

— Azt hiszem — mulatott Emma.

— Most jön a komplikáció. Van itt velünk egy nagyon helyes ember, jelzem: az is az én kedvemért jött el; a multkor ismerkedtem meg vele az irodában, valami mérnök, úgy látszik: vagyonos ember, folyószámlája, safe-je van nálunk. Tetszem neki... Tudod, szeretném ezt is megőrizni tartaléknak Dini mellett, mert annak az imádott édesanyja mindig kitalál valamit az én pukkanásomra és a közös ismerősöknek azt meséli, hogy nem ilyen feleséget akar a fiának, amilyen én vagyok. Mondd, mi kifogása lehet ellenem?

— Nem tudom — felelte mosolyogva Emma.

— En sem — mondta önérzetesen Dusi. — De nagyon gögös és gazdag asszony; gondol egyet és elküldi Dinit tanulmányútra külföldre és akkor az ember két szék között a földre eshet... Arra akarlak megkérni, Emmikém, hogy őrizd meg számomra ezt a mérnököt, Vadas Károlynak hívják, mingyárt bemutatom. Ha nem foglalkozhatom vele — mert Dini örületesen féltékeny, — akkor te stopold le és a viláért se engedd át Stefinek, mert akkor örökre elveszti számomra...

— Olyan veszedelmes az a Stefi?

abban
a hűvös
kezdő-
hozzon
esővel,
a, a lá-
az új
ervénye-
ajítások,
termé-

rendes
már a
mindig
az min-

lek ne-

és be-
Velünk
egy ső-
fiút el-
apákkal
.. Tu-
Dinit is
hogy
Ezt ed-

velünk
is az
kerked-
nérnők,
ámlája,
Tudod,
k Dini
esanyja
ásomra
hogy
milyen
t elle-

lyogva

Dusi.
szony;
lmány-
t szék
karlak
g szá-
olynak
n fog-
tesen
a vi-
akkor

— De mennyire! Pedig nem is szép. Nézd meg, profiliban direkt csunya. De annak a leánynak olyan démoni a viselkedése, hogy az hajmeresztő... Még csak azt mondom meg neked, szívem, útmutatásul, hogy ez a mérnök, Vadas Károly, úgy barátkozott meg velem, hogy meglátta frásztalomon azt az angol Galsworthy-regényt, a Testvériséget, amit te adtál kölesön nekünk három hónap előtt. Nem olvastam el, mert nagyon unalmasan kezdődik, de Vadas kijelentette, hogy ez a legkedvesebb regénye, mire azt feleltem, hogy én is imádom. Kérlek, ez ilyen művelt férfi... Te okvetlenül tudsz beszélgetni vele, mert olyan tisztességes, korrekt lány vagy, hogy az már szinte nem is jó. Tudod mit? A fölirtolásban kicsit gyakorolhatnád magad vele, ki tudja, hátha egyszer még hasznát veheted a tudományodnak. Ma különben is maximum huszonnégynek látszol...

— Dusi! Hol maradt? Míngyárt beszállás!
— Így türelmetlenkedett a hosszú, sovány Podor Dini. És halkabban rátámadt a lányra:
— Minek hívta ide ezt a Vadasi! Idősebb, mint mi valamennyier együttvéve Egyre magát nézi. Mondja Dusi, dühöstiteni akar?

Dusi nevetett. Belekarolt Emma karjába. Odament vele a többiekhez, bemutatta neki a kompániát. Hét fiú volt és három lány. Dusi szerette ezt az arányt, így kellemes volt...

Kléber Stefi gyors, biztosan bíráló tekintettel mérte végig Emmi. Nem, nem, ettől nem kell félni, pedig határozottan csinos. De az ilyen szelíd régebbi évfolyamú leány nem versenytárs.

— Hírből már ismerlek, azt hiszem van egynehány közös ismerősünk — szólt kedvesen. — Velünk maradsz este is?

A vonaton Dusi úgy rendezte a dolgot, hogy ő és a barátai kiszorultak a perronra. Hátizsákjukra ültek, útjában voltak mindenkinek és ez mulattatta őket. Nagyokat nevettek, szellemeskedtek; ez tetszett nekik.

Emmi és Vadas Károly idegenül érezték magukat ebben az összeszokott egymáshoz illő társaságban. Tekintetük találkozott, — szavak nélkül is megértették, hogy ők ketten itt nemesak más évfolyamot képviselnek, hanem más stílust is; és hogy az a „más“ összeköti és esetleg egymásra utalja őket. De Vadas azért nem vette le szemét Dusi aranyhajú loknis fejről és Emmi egy percére sem feledkezett meg arról, hogy őt az elefánt ócska, divatjátmult szerepkörére szerződtették.

— Nem baj — gondolta kissé kesernyés-főkedvűen, — járok majd az erdőben, az erdő az enyém lesz; és legalább meglátom közletről ezeket a kis mai fiatalokat. Vannak más mai fiatalok is, jól tudom; azokat jobban ismerem, ezektől nagyon messze voltam és messze is maradok...

Nekidült a kupé ajtáinak, amelyen belül zsúfoltan ültek, ismerkedtek az utasok... És ő nézte a tavaszi réteket, a kis elbá-

Házvezetőnő!

A ház ragyogó tisztántartására, a háztartás vezetésére szívvel lélekkel vállalkozom. — Ed-digi tevékenységem a családomnál merült ki.

— Igényem jóformán kizárólag az úri elbá-násban nyer kifejezést.

— Ajánlatokat kérek, amit e lap kiadóhiva-tala továbbít, „Elegáns megjelenés — fiatal k o r“ jelígre.

mészködő gyerkeket ott lent, az álldogáló vasárnapi asszonyesoportokat: életeket, amelyek mellett elszalad a vonat. És a csöndes, gyökeret vert, bekerített életsorsok ott maradnak a völgyben...

— Miért szánom őket, hiszen most már az enyém is ilyen csöndes, gyökeret vert völgyi élet... Egyetlen rázkódttatása csak az volna, ha a főnök úr felmondana, de ezt remélhetőleg nem teszi meg — gondolta és csakugyan nagyon-nagyon messze volt a kiránduló társaságtól.

— Ismeri a mai tőránkat? — kérdezte tőle egy kis vékony fiú nagy pápaszemmel, igazi tanárjelölt-típus; már jó ideje nézte annyira kifejező arcát, amelynek elborulása, szájának szomorú vagy irónikus megvonag-lása, szemének mintegy messziről vissza-térő és újra a reális életbe belehelyezkedő felfigyelése leplezték Emma nyugtalan idegéletét.

— Nem, nem ismerem az útunkat. Azt sem tudom, hogy hová megyünk. Nem tudja kérem, hogy mikor érünk majd haza?

— Kilenc-tíz óra felé érkezünk az Eötvös-térre a bécsi hajóval. Majd meglátja: gyö-nyörű utunk lesz — szólt a fiatalember és közelebb hajolva megjegyezte: — Biztosan tudom, hogy ismerem magát valahonnan... Mondja, nem láttam táncos teákon a Gellért-ben, a Hungáriában?

— Nemigen — mosolygott Emma.

— Akkor talán más előadásokon? Szabad Egyetem, Természettudományi Társaság?

— Inkább — szólott Emma és táskájából félig kihúzta, megmutatta a fiatalembernek a társaság sárgafüldelű közlönyét.

— Tanárnő vagy jelölt? — kérdezte az ifjú.

— Egyik sem. Egészen közönséges gyors- és gépfűző vagyok, német-francia levelező — mosolygott a leány. — De úgye, lehetnek az embernek különös érdeklődései, nehezen leszerelhető régi vágyai, igaz? Ezt senkisé nem tilthatja meg neki, ha senkinek sincs útjában és senkinek sem rontja el a jó kedvét...

Amíg beszélt, érezte, hogy a tanárjelöltön túl: Vadas Károly is őt nézi. Vajjon mi fogta meg Dusi új lovagját: Emmi hangja, vagy lemondó szavainak értelme? Ki tudná ezt a „hatást“ megbízhatóan elemezni, amely férfit növel hirtelen, ismeretlenül összekapcsol? (Vajjon Dusi fehér nyaka, alig preparált vörös hajszíne, vagy a Galsworthy el sem olvasott regénye hozta-e ma ide ezt a komoly harmincnyolc esztendő Vadas Károlyt, a viháncoló fiatalok közé? Ki tudja az ilyet...)

Most aztán Vadas is Emmához szegődött... Kérdezte finom, távoli, de azért komoly kíváncsisággal: mit olvas a Természettudományi Közlönyben, milyen előadásokra járt a télen? Nálunk a mérnökegyesületben még sohasem volt előadásom?

— De igen — szólott Emma elboruló arc-kifejezéssel.

És a férfi megérezte, hogy itt valami egészen szubjektív, fájdalmas élményanyagot bolygatott meg, tehát elhallgatott és várt... Várt, amíg a gondolataival elkalandozó leány megint visszatért a kirándulónonathoz, hozzá...

Vissza is tért, az előttük elröpülő vidékről, gyárakról beszélt, amelyek termelőképességét, munkáviszonyait pontosan ismerte.

— Milyen értelmes! — gondolta Vadas Károly, a régebbi évfolyamok embere és már érdekelte a leány, akinek nem volt vörös barna haja és ragyogóan fehér bőre; de könnyen pirult ő is és folytonos kacagás és kötekedés helyett: titkok lappantak a tekintetében...

Szinte kellemetlenül érte, amikor a leszállásnál Dusi is ott termett mellette.

— No, most aztán végre magával lehetek, kedves Vadas Károly! Már egész héten számítottam erre, mert maga nekem az első perctől kezdve örületesen szimpátikus volt!

— Kezit csókolom — mondta más mondanivaló hiányában a férfi és ismét felvillanózan nézett erre a kis ördögre az oldalán.

— Igen, azt hiszem, mi ketten rengeteget tudnánk egymással beszélni — szólott Dusi. — Esküdni mernék, hogy az izlésünk megegyezik. Például, mit szól a kuzinomhoz, Dózsa Emmihez? Úgye, milyen nyívs teremtés? A legjobb barátóm. Tudja, nem is

lehet érettségivel, vagy egyetemmel kifejezni azt, hogy ő mennyit tud. Szédületes!

— Nagyon értelmes, bájos leány...

— Úgye? És azt hiszem, senki sem mondaná róla, hogy már harmincéves! No lám, maga is csodálkozik! Igazán vicces, hogy őt a férfiak huszonötnek nézik, — míg engem mindenki többnek gondol... Miért, maga engem hány évesnek hisz?

— Tizennyolc? — kérdezte elővigyázatosan Vadas Károly.

— Hízelgő! Februárban múltam húsz. De borzasztó korán kerültem be az irodába. Tudja, mi dúsgazdag emberek voltunk, de jött a gazdasági válság és apám a béliistára került, a pénzünk elfogyott... Most már csak háromszobás lakásunk van és én már négy év óta irodába járok. Persze, hogy mindenki százévesnek hisz...

— Aki magára néz, az látja, hogy kis-lány — szólott Vadas Károly, aki most már tudta, hogy ezt várják tőle. — Sokat van az unokanövér társaságában?

— Nem valami sokat. Tudja, ők olyan különös emberek. A bácsi orvos volt, a háborúban megbetegedett és pár év múlva meghalt. Dózsa néni a nagy lakásukat elcserélte egy kicsire — talán maradt valami kis pénzük is — és most a néni zongorát tanít és Emminek százhatvanas állása van. De nagyon csöndesen élnek. Hiába hívjuk őket táncmulatságokra, — annyi fiúismerősöm van, hogy neki is jutna közülük elég táncos, — nem jönnek...

— Azt elhiszem — mondta meggondolatlanul a férfi.

— Miért? Mi is csak nagyon finom társaságba járunk, bátran hozzánk szegődhetnének... De Emminek volt egy nagy szerelme, valami festő — olyan elnagyolt, különös képeket festett, menyezeteket, díszleteket, — egyetlen rendes képét sem láttam. Furcsa ember volt, én mindössze háromszor beszéltem vele, — kiment Amerikába. Azt mondom magának, arról is csak Emmi tehet, miért engedte ki azt az embert — mindenki tudta, milyen szerelmes volt Emmibe, na ja, akkor még fiatalabb volt, nagy kontya volt, esete volt a festőnek. Hát akkor az a csacsi miért szakított vele, hozzámehetett volna, megnézte volna Amerikát — és ha valaki jobb akadt volna neki: elváltak volna, — no, nem igaz?

Dusi beszélt, beszélt... Vadas Károly pedig elgondolkozott önmagán? Mi tetszett neki ezen a kis fruskán, akit most már látott? De tíz napig képezele vele foglalkozott és boldog volt, ha telefonált... Ez a lány tetszett neki, — ez? Erőszakosan maira stilizált kis Tiziani szépség, pedig csak a nyugtalansága, soványító testkulturája: mai... Nem értette saját magát... Talán annyira kell már neki valaki, kedves, vonzó, állandó fiatal nő, hogy már válogatni sem tud...

(Folytatjuk)

Balog Máté vőlegény lesz

Irta : Ráthonyi János

Balog Máté áttelepte már a huszadik évet és akkora kackiás bajuszt növesztett, hogy csodájára járhattak az összes környékbeli rendőrök. Férfinak érezte magát, akinek bizonyos kötelességei vannak külsejével szemben. Méltóságtejesen járt, nyugodtan és nem loholt már hanyatt-homlok a nők után. Sőt, hogy higgadtságát bizonyítsa, menyasszony után is nézett.

Borbálának hívták a lányt. Magas volt, erős, derék teremtés és tagbaszakadt, mint egy hentes. Szája piros, csókra termett. Haja dús, szőke, mint a napfény. Arca pirosposzsgás, akár a téli alma. Máté fölig szerelmes volt belé és a szerelem csodákat művelt vele. Azelőtt két értelmes mondatot sem tudott papírra vetni, most pedig nyolceversszakos verseket írt. „Két madár ül az ágon — És minden tovaszáll...” Ilyeneket egy éjjel többet is, ötöt, hatot. A nagyobb hatás kedvéért meg is zenésítette őket.

Minden délután elment a lányhoz, lekönyökölt az asztalra és búsan, szerelmesen énekelte őket. Kétségbeesetten ordította verseit, mert hallása nem volt, de hangja olyan erős és terjedelmes, hogy kiszakadt a dobhártyája, akinek közelről a fülébe jutott.

No és Borbála apja, a nyugdíjas végrehajtó — szerencsére — süket volt, mint a hal. A danázás közben kőmozdulatlanul ült és újságot olvasott. Borbálát pedig a rettenetes hangorkán kiszorította a konyhába. Onnan hallgatta a hangos versbeszédet, zenés sóvárgást, meghatottan, elérzékenyülve. De nem ezek a szerelmes versek puhították meg igazán Borbálát, hanem az, hogy egy szép napon Máté azzal állított be, hogy ő birtokos.

— Azért nem szóltam erről, mert meg akartam bizonyosodni, hogy úgy kellek-e neked, ahogy vagyok, szegényen. De most már látom, nem tudsz nélkülüm élni, megmondom, hogy van egy pár holdacska.

— Egy pár holdacska? ... Mennyi?

— Kétezer ...

A család szédült, ámultak, bámultak és azonnal fiúknak fogadták Mátét. Borbála mindenki személtárára szájon csókolta, hogy tanúi legyenek. S ettől a naptól kezdve úgy tartották Mátét, mintha kiskirály lenne, ünöm ételeken, italokon, jó finom, illatos dohányon. Ő lett az úr a házban.

Nagy ebédek után például egyszerűen ledőlhetett a dívánra, amelyen azelőtt Borbála apja pihente ki az evés fáradtságát. Apa addig egy székben szunyókált. Kopasz, süket feje mindig le akart fordulni a nyakáról. A többiek pedig lábujjhegyen jártak, zajtalanul és súlytalanul, mint a testetlen lények, csak

hogy fel ne ébresszék a birtokost, aki el fogja venni a lányukat.

Borbála határtalanul boldog volt. Fűnek, fának elmesélte szerencsését. Már az egész környék tudta, hogy birtokos a vőlegénye. Drága szép ruhákat csináltatott s Máté kivánságára szőke haját bronzvörösre festette.

És elkezdett angolul tanulni.

— Tanulj fiam valami nyelvet — mondogatta Máté, — mondjuk tanulj az angolt ...

— Tanuljak? Minek?

— Minek? No, hallod ... Angliában az utolsó cseléd is tud angolul, hát akkor az én feleségem! ...

Máté egy hónap alatt alaposan meghízott. Az arca kigömbölyödött, ruhái szűkek lettek, majd kirepedtek. Előfordult az is, hogy ebéd után mozdulatlanul, cigarettázva ült az asztalnál és két gomb egyszerre pattant le a mellényéről.

S miközben Máté ilyen jó egészségnek örvendett, Borbála bátyja mindig rosszabbul festett. Mostoha lett a sorsa a családban. A legsoványabb falatokat kapta, a maradékot, mert a zsirosakat a család reménysege, Máté ette meg. Nándor nyurga fiatalember volt, vékony, mint egy szeg. Ruhái lötyögtek rajta, mint a madárijesztőn a rongyok. Mostoha sorsa mellett még az a titkos bánat is emésztette, hogy nincs állása. Gazdász volt, de évek óta nem tudott elhelyezkedni. Nem járt sehova, otthon ült és buslakodott, mint egy beteg veréb. Gazdász létere nem tehetett mást, minthogy babot, meg virágot ültetett cserépbbe, azokat öntözte alkonyatkor.

Máté jószívű fiú volt és megsajnálta ezt a derék, csendes fiatalembert, aki csak a legyeknek ártott, mert az ő feladata volt a lakásban agyoncsapni őket. Biztatta, hogy ne keseredjen el, sose volt úgy, hogy valahogy ne lett volna.

— Ami késik, nem múlik! — biztoggatta jelentősen.

Ekkor már törte a fejét valamin, amivel elő is állott egyik nap. Titokzatosan, nagyképpen állított be, hóna alól több sv tiszta papirost vett elő. Az egész család lélegzetét visszafojtva figyelt rá. Leült, tollat, tintát kért és Nándor fiút hívatta.

— Látod, Nándi, ezek itt tiszta papirosok.

— Azt látom, de mit kezdünk velük?

— Felírjuk rájuk, hogy mennyi földem van, abból mennyi szántó és legelő, mennyi a veteményes. Aztán, hogy mennyi az állatom, aprójószágom, marhám és lovam ...

— Ezt pedig minek írjuk fel?

— Azért, hogy tudd, mennyi minden felett leszel intező — mondotta arcátlanul Máté.

Ennyi nagylelkűségre határtalan boldogság

lepte el a családot. Sirva hálalkodtak neki, ölelgették, csókolgatták. Mikor a süket apa fülébe beleüvöltötték a jó hírt, könnyezni kezdett, ünnepélyesen megfogta Máté dagadt fejét és homlokot csókolta.

Máté szemérmesen szabadkozott, szinte félreállt az ünneplés elől.

— Csak annyit akarok mondani — tette hozzá, — hogy hat hónapig várnod kell, míg a másíknak felmondok. Apám bele is egyezett.

Ettől a pillanattól kezdve Borbála bátyja is jobban festett, nem emésztette a titkos bánat. Arca kipirosodott és lassan megjött a hangja is. Társaságba kezdett járni és mikor bemutatkozott valahol, hozzátette, hogy intéző...

Borbála és Máté ügye a legjobb úton volt. A nyilvános eljegyzést karácsonyra akarták megtartani. De azért mind a ketten karikagyűrűt viseltek, büszkén fitogtatva az örök szerelem arany jelképét. Eljött az ideje annak is, hogy Máté bemutassa a leányt szüleinek, de azt Máté halogatta. Azt mondta, hogy apja most lent van a birtokon, majd ha visszajön, szívesen a rendelkezésükre áll.

Egyik nap Máté rossz kedvvel, borúsán jelent meg. Hallgatott szorgalmasan, mint egy birka. Látszott, hogy valami nyomja a lelkét. Ki is csikarta a kérdést: mi baja van?!

— Hej, nagy az én bajom! Holnap búzám érkezik és csak egy hónap után veszi át a

**Minden
pénzt
megér,
mégis csak 6 fillér**

ÓRAIUSÁG

kereskedő. Addig tároltatni kell, ami száz pengőbe kerül... De megvallom őszintén, hogy pillanatnyilag most nincs pénzem... Nem tudom, honnan vegyem.

— Nálad a legjobb helyen van a pénz — mondotta Borbála és a szekrény aljából előhúzta a hozományra gyűjtött vagyonkát, párszáz pengőt. Mikor Máté meglátta a pénzt, felesillant a szeme.

— Ha már kölcsönzöl, adj még ötvenet hozzá, úgylis lesz még apróbb kiadásom!

De ettől kezdve Máté nem jelentkezett a háznál. Azt hitték beteg, várták, hogy írjon. Nem írt, nem jött. Borbála belebetegedett. Arra gondolt, hogy ép akkor csalja őt meg a vőlegénye, amikor kezd tudni angolul.

Nándor újra lesoványodott, újra öntözgetni kezdte a virágokat, meg a babot az ablakban és nagyokat sóhajtott a füstbement intézőség után. Mama a pénzt sajnálta és megfogadta, ha elesípi valahol a csirkefogót, orra alól kiszakítja a bajuszát és úgy megtépzazza, hogy a mentők viszik el. A papa pedig a cselekvés terére lépett, mert megtudta véletlenül, hol laknak Mátéék és azt is megtudta, hogy az apja ép most jött meg vidékről.

Tehát díszbe vágta magát, kabátjára kitűzte háborúban szerzett kitüntetését és magához vette a hallócsövet is. Elment Balog Mátéhez. Az apa valóban otthon volt, bevezette vendéget az ebédlőbe és leültette. Borbála apja kicsit megszeppent és bátorságért a Mindenhatóhoz folyamodott, mert Balog úr hatalmas tagbaszakadt ember volt, dús fekete hajjal, összenőtt szemöldökkel. Ijesztő volt és félelmetes, mint egy óriás.

— Bocsanat uram, hogy zavarom. Először is nagyon kérem, ha szól hozzám, nagyot kiáltson, mert egy kicsit süket vagyok. Arról van szó, hogy az ön igen kedves fia pénzt kért tőlünk kölcsön búzára és még nem adta meg... pedig már egy hónapja múlt el.

— Milyen búzára? — kérdezte haragosan idősb Balog.

— Hát amelyik a múlt hónapban a birtokról jött, szíves szolgálatára...

— Milyen birtokról?

— A fia birtokáról!

— De a fiának nincsen birtoka!

— Hát akkor talán az önééről?

— Értse meg, nekem sincs, én egy becsületes jégkárbecslő vagyok... semmi több!

Borbála apja leverve, ütődötten mászott hazafelé, a hirtelen kapott csalódás majd agyonsújtotta. Otthon határtalan volt a kétségbeesés. Borbála a haját tépte, anyja meg segített neki, mert ő hozta házhoz ezt a csirkefogót. Azonnal elköltöztek a környékről, valahová a külvárosba, ahol nem ismerte őket senki. Egy év is elmúlt, míg Borbála megnyugodott és az általános családi szomorúság elült.

Máté pedig kisebb tételekben visszaküldte a pénzt. Igaz, hogy postán, de visszaküldte, mert a becsüretre mindig sokat adott.

Találkozásom a régi faluval

Írta :
Csurka Péter

Úgy jöttem a régi faluba, mint királyok, vagy hercegek szoktak elmenni néha valahova: inkognitóban. Nem tudja senki, hogy jövök, nem vár senki, nincs is már ki várjon a régi faluban. Nincs is itt mi keresnivalóm! Csak én vágytam látni ellenállhatatlanul ifjú éveim csodáját a falut, ahol az első cigarettától könnybe lábadt a szemem, ahol az első szerelem bolondos kis hajtása nyílt ki a lelkemből egy páradús estén. Vajjon hol van már a régi kislány, akinek fogadalmat tettem, hogy csak őt veszem el feleségül, ha akarja kilépek a hatodikból, beállok járásbírói díjknak és holnap már akár meg is esküdhetünk! (Milyen jó, hogy okosabb volt, mint én és csak kacagott, kacagott s így én nem léptem ki a hatodikból s nem lettem járásbírói díjknak.)

Inkognitóban jöttem, de kívántam, hogy megismerjenek.

— Ahá! — szólok mingyárt magamban, amint kilépek a vonatból. — Itt van az öreg Vári bácsi, az egyetlen hordár a faluban, az állomás lámpagyújtogatója! Megpeccenti sapkáját, a pipát kiveszi a szájából, elkapja kézi táskáját, úgy néz rám, mintha napba nézne... Nem ismer meg, pedig sokat játszottam együtt a fiával.

— A Koronába tetszik szállni ugyebár?... Hívjak egy kocsit?

— Nem, kedves Vári bácsi!... Gyalog akarok menni a Koronába, édes Vári bácsi!

Megyek felfelé a járdán, bánat perceg bennem, visszassandítok, akkor látom, hogy Vári bácsi tévovázva jön keresztül az úton. Integtet, kiabál. Na, mondom, mégis felismert! Átvág az úton, jön mosolyogva.

— Hát most ismerem meg mán az urat!... De hallja, nagyon fájin szappan volt az, akit a multkor adott prezentébe az úr! Nem volna most is egy darab heverőbe. Majd ha nagy pakkal jön az úr, leszámíjjuk a hurcolásbul!...

Bólintok és tovább megyek. Tovább megyek félre tekert nyakkal. Milyen boldog lennék én most, kedves Vári bácsi, ha, mikor leszálltam a vonatból, lekapta volna kend a kalapomat, nagy barackot nyomott volna a fejemre és valami olyasmit mondott volna, hogy na az ördög bujjék a bocskorodba, megkerültél, hát hol csavarogtál hús esztendeig? De rosszul csinálta ezt, kedves Vári bácsi, mintha kilopott volna valamit belőlem!

Megyek tovább a régi faluban. Déli fény hull rám az akácok lombjain keresztül. Már nótát dudolok, felejttem Vári bácsit. Átkap az ódon illat, ami az udvarházak kapualjából árad felém. Dúdolok, dalolok, azt a nótát, amit esténként összefogózkodva az út közepén, taktusra mondtuk, hogy:

Vándorlegény voltam én, voltam én
Sok vármegyét jártam én, jártam én

Szinte dobantok a lábammal, vállon fogom saját magamat és már annyira benne vagyok a multban, hogy átlépek az árkot, hogy a kövesúton verjem a port, mint régen, mikor annyira belemelegedtünk sokszor, hogy falunk érdemes közrendőrei osztattak széjjel bennünket, nem túlságosan barátságos módon. Hát amint így átölelem a barátaimat és a multat, benne dobogok a mélyen elsurrant időben, egyszer csak valamelyik ablakból nevetés repül felém. Kicsit elszégyellem magamat, hirtelen átcsapok az útról a tulsó oldalra, keresem, honnan jött a nőikacagás. Mentegetőzöm, de erőtlén a szavam, befelé beszélek:

— Kár, hogy ki tetszett nevetni, hogy micsoda bolondéria vett rajtam erőt, hogy vertem a kövesutat egymagam. Ne tessék ezt úgy venni, hogy meglelt ember, hogy én, izé... mert én voltaképpen a régi dobantásokat keresem itt a kövesúton, mikor meg ki tetszettek hajolni az ablakon, elnémult a zongora, ablakról ablakra szállt, hogy jönnek a diákok... És most... mert mingyárt sírva fakadok, el tetszett kergetni gyönyörű emlékeim köves útjáról...

Surranok tovább a régi faluban. Ki szólít meg a nevemen, ki lesz az első, aki magához ölel? Lám, ide is jó volna bekukkantani, itt van a m. kir. postahivatal, megkérdezni a postamester úrtól, hogy nem jött csomagom azóta? Meg is állok a nyitva hagyott ajtóban, belopom tekintetemet a pult elé. Álmos szemű lány figyel rám, majd rám pattantja a kérdést:

A bűvészet titkait

lelheti el a

BŰVÉSZET

című könyvből, mely több mint 100 bűvészmutatvány leírását tartalmazza. Bárki utánacsínálhatja a legnevesebb bűvészek elképesztő mutatványait, Willmann, Hermann tanár, Becker, Bellachini, utmutatásai alapján.

Ára bérmentve 3 P 50 fillér.

Megrendelhető lapunk kiadóhivatalától Budapest VII, Dohány ucca 12. szám, az összeg előzetes beküldése mellett.

LELKETLEN KÉZBESITŐK!

Több mint száz ember foglalkozik a DÉLIBÁB kézbesítésével hétről-hétre és szinte meglepő, hogy ezeknek nagy része milyen lelkiismeretesen végzi ezt a munkát, sajnos van azonban egynéhány, akire állandó panasz van. Mi ilyen panaszokat csak úgy tudunk orvoslani, ha az előfizető bennünket erről értesít. Az a kérdésünk, hogy minden körülmények között tudassa kiadóhivatalunkkal, ha a legcsekélyebb panasa is van a kézbesítő ellen akár telefonon, akár pedig levelezőlapon. (Budapest, VII. ker., Dohány ucca 12—14.)

— Mi tetszik?

Egyik lábamról a másikra állok, váltogatok, különös figura lehetek így kint a járdán, hivatalon kívül, akitől megkérdezték, hogy mi tetszik?

— Maga tetszik! — mondom silányan hangsúlyozva a szót és érzem rögtön, hogy roppant ügyetlenül ejtettem ki a számon, nem így kellett volna, nem volt ebben semmi kellem, semmi íz és mint mikor az ember elejt valamit, hirtelen utánakap a kezével, én is utána kapok a szónak, de már hasztalan. Az álmos szépszemű leány jóerősen bevágja előttem a postahivatal ajtaját és látom, hogy a pénztáros kisasszony is felugrik, becsapja a pénzszekevény ajtaját, lezárja, sürgés-forgás, a pénztáros kisasszony sápadt...

Jó ég!... Na, de mindegy már!... Nekik van igazuk, hiszen hallottunk már több olyan esetről, hogy a postahivatalt fényes dőben kirabolták...

Eloldalgom. Rágyújtok egy cigarettára, erősen ívóm a füstöt felfelé a kék égnek, mintha ezt a kínos élményt akarnám kifűjni belőlem, ostoba, összefüggéstelen szavakat rágesálok, Ovidiuszból citálok, hogy: aurea prima sata est aetas, que vindice nullo, Vergiliuszról, hogy: iam proximus ardet Ucalegon andra moi enepe Musa... hos planthos pollietron epersen, mondom görögül, hej drága Kalvoda tanár úr, sehogy se megy a fejembe az auristos, hallottak ilyet, lecsukták a kasszákat!...

Észre sem veszem, hogy már a piactéren vagyok. Hál' Istennek, talán megúszom baj nélkül...

Minden ház ismerős, csak mintha lejjebb süllyedtek volna a földre, mintha lenyomta volna őket az idő, kicsinylem őket, hiszen óriások voltak ezek húsz évvel ezelőtt, most

olyan aprók, szinte kilátszom belőlük! Firmán áll meg a szemem. Orvosi firmamentum. Olvasom a firmát, de nem úgy olvasom, ahogy ki van írva. Most sem látom az igazi nevét, pedig az van kiírva, dr Stiglinec Imrénének olvasom, stiglinecnek, ahogy csúfoltuk nyolc éven át, mert teleken át stiglineceket fogdosott. Dr Stiglinec Imre, egyetemes orvostudor, rendel: 3—5-ig.

Be kéne menni Stiglinechez, ünöm már ezt az inkognitót. Senki sem ismer meg, nem szolít a nevemen, nem ölel magához.

Stiglinec nem ismer meg, székbe ültet, barátságosan kérdezi, mi a panaszom. Ejnye, ejnye, hát most mit csináljak? Belemegyek a játékba, majd a végén elnevetem magamat!... Nyilalást érzek a hátamban, doktor úr!... Jó, vetkezzen le, mondja ő. Milyen időközökben szűr?... Most például nem szűr, mondom én. Stiglinec veri, kopogtatja, püföli, nyomkodja a hátamat, mellemet, gyomromat, csóválja a fejét, mondja, hogy most nagyon sóhajtsak. És én sóhajtozok! Tessék felöltözni, szól rám a komám, hogy ő nem talál semmit. Kikérdez, hogy mennyi cigarettát szívok naponta. Mondom, hogy most már redukáltam, csak negyvenötvenet szívok naponta. Stiglinec nevet.

— Ezelőtt talán egy egész trafikot elszívt naponta?... Itt a baj!... Ne dohányozzék!... Mert a dohányzás kérem...

Akarom neki mondani, hogy ne prédikálj, Stiglinec, ki feküdt nikotinmérgezésben, te vagy én? De nem szólok semmit, várom, hátha megismer. Fanyarul kérdezem, mivel tartozom? Még fanyarabban mondja, hogy öt pengő.

És bambán, ügyefogyottan lefizetem neki az öt pengőt...

*

Csendes búval járom délután az uccákat. Bánat fekszik rám, Istenem, hát senki nem ismer meg?

Kéz érint vállon. Egy asszony áll előttem. És mintha kékszemű kislány toppant volna elém az áporodott csendből, kacag, kacag, egyre távolodik a hangja és már ott állok a levendula illatban, ő az ablakban könyököl és mondom neki, hogy kilépek a hatodikból, beállok a járásbírószághoz...

Állunk szólanul egymással szemben. Aztán duruzsolva mondunk egymást. mondja ő, hogy a nagyobbik fia most érettségizett a gimnáziumban és még van egy nagy lánya. Én a fiaimról beszélek... (Gondolom: tán ezek a fiúk és lányok majd összetalálkoznak az életben és együtt is maradnak.) Nyújta a kezét, én nagyon mélyen megemelem a kalapom.

*

Köszönöm, köszönöm...

Valaki mégis csak megismert a régi faluban. Olyan az este, mikor vonatra szállok, mintha az égből a jó Isten kosárral hintené a bazsalikom illatot a falura. Zongoraszó csendül fel egy régi udvarházban, leány énekel, amoda pedig gyerek kacag...

! Fir-
entum.
vasom,
igazi
Imré-
áfoltuk
mceket
es or-

ár ezt
nem

et, ba-
Ejnye,
megyek
maga-
dok-
ő. Mi-
bédül
kopog-
melle-
mondja,
sójaj-
omám,
hogy
ndom,
venet-
t.

elszitt
ányoz-

edikálj,
en, te
várom,
mivel
hogy őt

n neki

ccákat.
i nem

löttem.
volna
kacag,
állók a
nyököl
dikből,

Aztán
dja ő,
zett a
lánya.
n: tán
kozna
Nyújta
elem a

ji falu-
szállók,
bhintené
oraszó
y éne-

* A szerelmes keringő *

Milyen rohanó léptekkel halad az idő. Nagyszerű, fiatalító érzés ez a tempó. De néha azért egy kicsit szédülünk bele. Néha-néha visszagondolunk a régi nyugalmas időkre és elmélázunk a multnak enyhén szentimentális romantikája fölött. A közelmúlt évtizedek békésen megépitett életét, finom és hervatag álmait, illuzióit, világpasszoló mulatozásait, snájdig botrányait, kicsit pózos, kicsit ömlengős, de mégis szenvedélyes szerelmeit, a maga csipkéivel, rimeivel melódiáival nyugodtan elnevezhetjük a „keringő” világának. A valcer, a keringő olyan híven, olyan maradék nélkül fejezte ki azt a háborúelőtti 30–40 évet, amely a maga boldog és áporodott emlékével már örökre a múlté marad.

A szép, romantikus szerelmek ideje volt ez, a tündöklő menyasszonyságok és „boldog házasságok” ideje. A lá-

nyok olyanok voltak, mint csipkés, drága porcellánvázákban a halk ibolyák. A lányok álmodozva vártak a délceg lovagokra, akik szerenádot adtak és bajuszos csókot. Istenem, a legtöbb mai lány már el se tudja képzelni, milyen lehet az a bajuszos csók? És el se tudja képzelni, milyen lehet egy komoly szakállas férj, aki a ragyogó bálók és édesbús kis szerelmek után nevet és otthont adott cserébe az elhervadt szép leányálmokért.

Ezeknek a leányálmoknak a valcer volt a kézzelfogható mámoros szimbóluma. Keringeni, keringeni, finoman, andalító zenére, álmodozva és szenvedélyesen, tekintetet cserélni félig lehűnyt pillák alatt, sokatmondóan szembenézni, sejtelmesen mosolyogni és néha sóhajtani. Keringeni páronként összefogózva a fényes bálteremben, édes bókokat hallgatni, kicsit pi-

(D'Orta Benda felv.)

hegni, kicsit huncutkodni, kicsit szívdobogni és így repülni szerelmesen a mennyországba.

Hiába, a szerelem csak a valcerrel volt az igazi. A tangó — az más. A lefojtott szenvedély, tartózkodás és merészség egyben. A mai szerelem tűz, kegyetlenség vagy szórakozás. Pezsgő, koktél, vagy gin. De a valcer az örök narancsszörpízű epekedésnek békebeli szerelmes-mámoros záloga volt.

Német találmány a valcer. A *Minnesängerek* korában bukkan föl. A *Dreherben*, a *Ländlerben*, a *Schleifenben* és más kecsesen síkló és keringős német, bajor és osztrák táncokban gyökeredzik. Franciaországban *valse* néven terjed el, mikor a „Dansomanie“ c. ballet népszerűsíti. De a modern valcer tulajdonképpen Bécsben

születik meg a „Cosa rara“ c. operában s innen indul el hódító útjára. Ez az igazi, a „Wiener Walzer“.

A valcer tulajdonképpen csak a tizenyolcadik században vonult be a társasági táncok sorába. Nem könnyen csinálta meg a karrierjét. Sok támadásban, gúnyban volt része, sokáig erkölcstelennek bélyegezték, jó ideig nem volt udvarképes. De aztán egy csapásra bálványozott tánc lett az európai táncos világnak, járták így, járták amúgy, gavottvalcernek, polkavalcernek, mazurkavalcernek és mindenek.

Az idősebb Johann Strauss, a maga tüzes, szenvedélyes melódiáival verpezsdítő táncot formált a könnyedén síkló keringőből. És keringtek a párok, maguk körül és egymás körül és körbe-körbe a végtelenségig, megitta-

sulva, szerelmesen. Nem szemfényvesztőn, mint a ballettáncosok, nem őrjöngő iramban, mint a szent dervisek, nem vallásos révületben, mint az egyiptomi hold-, nap- és csillagtáncosok egymáskörül, csak éppen bécsies háromnegyedben andalogva.

Három lépés volt mindössze a valcer titka: Ballábbal előre, sasszéval hozzá, aztán egy forgás. Ez volt az egész misztikum, mely nélkül hogyan is lehetne a mult századot elképzelni? És ez a három lépés volt a jókedvnek,

a temperamentumnak, az édes hazugságoknak és szerelmes vágyaknak andalító vitorlája.

Mindössze három lépés volt az egész varázs. De hiszen mindennek ilyen egyszerű a nyitja. A szerelemben talán még három lépés sincsen. Csak egy tekintet, egy csók, egy ölelés.

Három lépés — és andalítóan keríngett a valcer, rózsaszínű ködök fölött. Lassan aztán egészen elkeringett, csak néha látogat vissza hozzánk.

Pallós Ödön

(Willinger
foto)

DÉLIB.

(elb.)

operá-
tjárja.

a tí-
be a
köny-
t. Sok
te, so-
ek, jó
aztán
ea lett
ak így,
polka-
s min-

maga
ver-
nyedén
párok,
ül és
egitta-

BÁB

EGY MŰVÉSZI ÉLET ANEKDÓTÁKBAN

Giovachino Rossini

Mondjanak rólad jót, mondjanak rólad rosszat, valóban népszerű akkor leszel, ha kifiguráznak. — Anatol France írja ezt egyik Rodinhoz intézett levelében. A nagy francia szobrász ugyanis igen felháborodott, mert egyik párizsi vicclap tréfát hozott a nevével kapcsolatban. France erre a kifakadásra válaszul levelében s bizonyára igazra volt. Egyszerű emberek ritkán kerülnek tréfa és gúny középpontjába. Egyszerű embernek nemigen van markáns és kiütő vonása. Éli a maga életét, kevesen tudják, hogy él, még kevesebben azt, hogy mi történik vele. A népszerűség viszont azt jelenti, hogy a kedvenc minden lépéseit figyelő szemek követik. S melyik ember életében nincsenek nevelés pillanatok?

Giovachino Rossiniból apja muzsikust akart nevelni, korán felismerte fia tehetségét. Más esetekben megfordítva szokott ez történni: a fiú művész akar lenni, az apa ellenzi ezt a pályát. Rossini sehogysem akart muzsikusi lenni. Akaratos gyerek volt, kijelentette apjának, hogy akármilyen másra hajlandó megtanulni, de hagyják őt békén a muzsikával, nincs kedve hozzá. Az apa látólag beleegyezett fia kívánságába, odaadta kovácsinasnak. Reggeltől estig füstös kovácsműhelyben, szurtosan dolgozott a fiú, megszabadult a muzsikától. Egyik nap az apa gondolt egyet, összegyűjtötte a fiú barátait és elvezette őket a kovácsműhelybe, hogy látogassák meg Giovachinot. A műhelyben javában folyt a munka, a gyermek

a fújtató mellett állt, homlokáról izzadságcseppek gördültek alá s nevetésgélesen beárkolták szénportól s koromtól fekete arcát. Társai persze nevettek és gúnyolódtak. A gyermekek nem hallgatják el érzéseiket. Ugyanakkor azonban érzékenyebbek a tréfával szemben, mint a felnőttek. A Rossini-gyerek másnap már nem ment be a kovácsműhelybe. Muzsikusi lett, az operaszínházak kedvence.

A sevillai borbély születése

A milánói Teatro Argentino megrendelt Rossinival egy új operát. A leghíresebb olasz énekeseknek, Garcianak, Melibranniek, Zambrowniek és Botticellinek kellett volna az opera szerepeit énekelni. Az énekesek majdnem állandóan Rossini körül ültek, hogy megkönnyítsék munkáját, a zeneszerző pedig egész nap egy kis vendéglőben várta az ihlet pillanatát. Hanem az ihlet, ez a szerényes dáma nem állt kötélnék, messziről elkerülte a mestert. Futottak a nappalok és futottak az éjszakák. A színház, vakon bízva Rossini zenialitásában, már kitűzte az új opera bemutatásának időpontját. Két hét hiányzott a bemutató napjától s az operából még egy hang sem készült el. Akkor Rossini bezárkózott szobájába, nem ivott, nem evett, nem aludt. Űlt egy kopott karosszékben, bámulta a semmit, vagy a zongora billentyűin fantáziált. Egyik nap felkereste Garcia és keserű szemrehányásokkal illette lustasága miatt. Rossini sem válaszolt a szemrehányásokra, de kérte Garciat, hogy hívja össze a többi énekest. Mikor valamennyien összegyűltek a mester lakásán, akkor az megszólalt:

— Azt hiszem valóban lusta voltam, de mégis megvannak a szerepek. Itt van Garcia neked a szerenád, Zambroni neked egy ária, Rosini asszony, önnek egy cavatina. Az énekesek nagy csodálkozására elénekelték és eljátszotta az egész operát.

Igy született a Sevillai borbély tizennégy nap alatt. Még az utolsó nap is simított a muzsikán Rossini. Véletlenül egy régi barátja látogatta meg aznap és elcsodálkozott a mester beesett, ápolatlan arcán. Még inkább, mikor megtudta, hogy micsoda munkát végzett az tizennégy nap alatt, de Rossini most már nevetett.

— Tizennégy napja nem voltam borbély-nál — mondta, — ezért tudtam megírni a Sevillai borbélyt.

Rossini, az ingyenc

Közismert dolog, hogy Rossini igen szerette a gyomrát — ahogy már mondani szokás.

RENDELJE MEG

a pesti társasági élet fordulatosa,
vidám regényét

STELLA ADORJÁN:

A VŐLEGÉNY FELESÉGE

című 272 oldalas művét. Ára díszes
félbőr-kötésben 96 fillér. Az összeg és
20 fillér portó előzetes beküldése mel-
lett bérmentve szállítjuk. Megrendel-
hető D E L I B Á B kiadóhivata-
lától, Budapest, VII, Dohány ucca 12

— Mi az ön kedvenc olvasmánya? kérdezték egyszer Rossinitől.

— Az étlap — hangzott a lakónkus válasz.

*

— Elvesztettem az étvágyamat — panaszkodott egy ízben Rossini az orvosának.

— Reméljük, hogy nem valami szegény ördög találta meg — tréfálkozott az orvos, — különben néhány nap alatt éhen halna.

*

Egy ízben Rossini egy társasági hölgy vendége volt ebédre. Három fogást már végigettek, de a zeneszerző még türelmetlenül várta a negyediket. A háziasszony azonban felállt, jelezve, hogy az ebéd véget ért. Erre nagy csodálkozva a mester is felállt s mingyárt vette is a botját és kalapját.

— Legyen szerencsém máskor is ebédre — mondta búcsúzásnál a háziasszony.

— Szívesen — nevetett Rossini. — Ha nincs ellenetése, akár mingyárt el is kezdhajtuk.

Ezzel visszaült az asztalhoz.

*

Egy ízben nagy társaságban ebédelt Rossini és észrevette, hogy borában egy fehér hajszál úszik.

— Ide érdemes vendégségbe jönni — mondta nevetve, — olyan öreg bort adnak, hogy már egészen ősz a haja.

A zeneszerző és a muzika

Valaki megkérdezte Rossinit, hogy mi a véleménye Wagnerről és a „Tanhäuser“-ről.

— Egyszeri hallásra nem lehet ítéletet mondani róla — válaszolta a mester, — többször is kellene hallgatni, de nem gondolok arra, hogy még egyszer meghallgassam.

*

Egy ízben Rossini egy új opera bemutatójánál a zeneszerző páholyában ült, fején cilinderral, ahogy abban az időben szokásban volt. Az előadás alatt több ízben is megtörtént, hogy a mester levette fejéről a cilindert és barátságosan integetett vele, mintha köszöntene valakit.

— Mit csinál? — kérdezte csodálkozó tekintettel a zeneszerző.

— Üdvözlöm az ismerős dallamokat.

*

Lajos, portugál király, aki jó énekesnek tartotta magát, igen kíváncsi volt Rossini véleményére. Rossini viszont a király hangjára volt kíváncsi.

— Szeretnék már egyszer trillázó királyt hallani — mondta barátainak.

Valóban meg is hallgatta a király énekét s mikor az hozzáfogott, hogy kritikáját hallja, így szólt:

— Felség, sohasem hallottam még királyt jobban énekelni.

A Világhírű Regények sorozatában most jelent meg

Axel Munthe: San Michele regénye I-II.

„A szerző — amint ezt önmaga írja, — azért fanyalodott rá e könyv írására, mert nem tudott aludni; művének hatása az lett, hogy sokszázezer olvasónak rabolta el az álmát, mert ez az a könyv, amelyiket nem lehet letenni mindaddig, amíg az ember végig figyelmesen el nem olvasta.“ Így ír egyik angol folyóirat kritikusa e könyvről, amelyhez hasonló siker kevés volt a világirodalomban. Huszonhat nyelven megjelent fordítás ismertette meg az egész világ olvasóközönségével a ritka tehetségű, csodálatos lelkületű svéd orvos önéletrajzát és a páratlan érdeklődésre jellemző, hogy a könyv magában Angliában eddig 56 kiadást ért el.

A Világhírű Regények egy-egy díszes félbörkötésű kötetének Ára **96** fillér.

Megrendelhető: Tolnai Nyomdai Műintézet és Kiadóvállalat rt.-nál, Budapest, VII, Dohány uca 12 szám

A régi kulisszák világából

Vörösmarty halálhíre

„A fővárost tegnap délben ama megdöbbenő hír futá be, hogy Vörösmarty Mihály megszűnt élni.

A nagy csapástól mindenki mélyen le van verve; az egész nemzet költő-atyja halt meg, kitől beszélni, érezni tanultunk.

Egy régibb kedélybű, mi őt a sirba vivé, a szívnek, mely anyyiak helyett annyit érzett, örömet, fájdalmat, végre meg kellett törni.

Most érezzük szavai igazságát, hogy: „Nem érez, a ki érez szavakkal mondhatót.” Mi a nagy halott fölött fájdalomainkban elnémulunk.

A vigasztalás szavait nem tudjuk meglelni, az így sujtott nemzet számára. A jelen vesztesége benne sokkal nagyobb, semhogy ezen át a jövőbe tudnánk nézni; ide is kihat a nagy, a mély gyász.

Temetése holnap délután megy véghez.

Nem hívunk senkit koporsójához, mert megsértenők a kegyeletet, mely úgyis mindenkit oda fog hozni.

Adjon az ég nyugalmat a kiszenvedett porainak.“

(Megjelent 1855 november 20-án.)

Egy régi szegedi színlap margójáról

„A nemzeti játszó társaság igyekezni fog ezen nemes város tekintetes rendjei gráciájára is magát érdemesíteni s ennél fogva mindenkor oly játékokat előadni, melyek azon kívül, hogy a társasági mulatságot ártatlanul előmenetelesítik, az erkölcs se kerülhessen el hallásokra.“

(1803 szeptember 6-iki keltezéssel. Előadásra került a „Nevelés formálja az embert“ c. vígjáték, írta: Kotzebue Augst.)

A szegedi színház megépítésének gondolata egy jókedvű asztaltársaságból indult ki, ahol elhatározták, hogy minden pohár sör után, amit elfogyasztanak, 1 krajcárt fizetnek a pénztárba, a színház felépítésére...

(Megjelent 1878 május 24-én.)

Az akaratos sügő

„Szathmáry—Latkóczyné asszony a pesti nemzeti színházról közelebb Székes-Fehérvárra vendégszerepelt, s ötszöri föllépése alatt osztatlan tetzésben részesült. S (ajtó) odavaló levelezője egy komikus jelenetről is ír: „Angelo“ előadása alkalmával a sügő annyira lármázott, hogy a szereplő színész nő kénytelen volt vele párbeszédbe bocsátkozni és őt föl-kérni, hogy lenne szíves valamivel halkabban sügöni, ő azonban — tovább lármázott!“

(Megjelent 1859 január 5-én.)

Színész nő a barakkban

„Nyilvai Irma színész nő 1888 decemberében a budai téglagyári barakkban lakott. Ide vitte az egykori kiváló énekesnőt a nyomora. Jólelkű kollégái ekkor — Konti Józseffel az élén — 61 frtot gyűjtöttek a Népszínház tagjai között számára.“

(Megjelent 1888-ban.)

Régi pesti színikritika

„A múlt héten Budán és ezen hétnek folytában Pesten is játszott a Borsod Vármegyei Magyar Társaság. Budán ugyan: „Szent a Törvény, szent az Esküvés“ eredeti játékot az összes Nézők nagy figyelmetességgel hallgatták és midőn a Költő munkáját részvétellel hallották, a játszó személyeknek különös ügyességét is teljes meglepéssel látták. Nem lehetett tehát tsudálni, hogy egy idegen, ki a Magyar nyelvet érti, mint egy boszorkodva tsudálta, hogy a Lózsikat tartó Uraságok ezen nap helyeiket meg nem tartották. De fájdalom! még most általában az a tapasztalásunk, hogy tehetősebb Házankfiai kézsebbek a középszerű idegen Alakosokat gyámolítani, mint a Nemzeti Színjátékokat nagyobb tökéletesedésre serkenteni!... Noha tagadhatafan, hogy Celestin Úr és többi társai, úgy Kántorné és más asszonyi is, ha idegen nyelven szölnának is, játszásokkal betsületet vallhatnának.“

(Megjelent 1827-ben.)

Közli: Erődi Jenő

KERESZTREJTVÉNY

A megfejtők között minden héten két pompás ötvösművészeti brost, két ötvösművészeti gyórut és értékes könyvjutalmakat osztunk ki.
Megfejtési határidő február 11. Minden borítékra ráírandó: Rejtvénymegfejtés

1	h	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12		
13	é	l	a	i	s	h	e	a	e					
14	2	e		s	t	15	r	v	16	e	m			
17	i	b	l		18	g	e	19	s	a	20	a	l	e
21	v	e	e	r	22	y	y	n	t	23	s	ö	f	
24	2	h		25	n	a	h	26	a	l	l	a	h	
27	b	28	a	n	r	i	29	s	2	30	a	d	a	
31	2	32	i	r	33	m	n	o	34	n	t	a	n	
35	t	o	n	36	n	a	t	i	37	h	a	38	s	t
39	a	h	o	40	j	t	41	r	a	42	b	o	a	
43	r	i	h	a	n	i	j	e	m	44	h	l		

A megfejtésnél elegendő a vízszintes 1, 43 és a függőleges 1, 12 sorokat beküldeni

Vízszintes sorok: 1. Békeffy—Stella viglátéka. 13. Xenophanestól vette eredetét ez a mai délitáliai Veliában alapított ókori filozófiai gyülekezet. 14. Fél tenger. 15. Hűséges emberem. 17. A budapesti Operaház építője. 18. Japán teaházi táncosnő. 20. Angol világos sör. 21. Ibsen filozófiai irányú drámája. 23. Erősítő szó. 24. Fahasító. 25. Tolnamegyei kisközség. 26. Mohamedán isten. 27. Iphigenia ebben a krimi városban lett Artemis papnője. 30. Női név. 31. Házi mulatság. 33. Egymásutáni betűk. 34. Névtűtő. 35. Nyom. 36. Gyógyszertár. 38. Postában van. 39. Férfi név. 41. Tetejébe. 42. Női téli ruhadarab. 43. Kiváló publicista és író volt. 44. Súly betűje.

Függőleges sorok: 1. Színházi kassza. 2.

Játékos kis kutyák. 3. Lehvás. 4. Német igen. 5. Én is, te is... 6. Mutatószó. 7. Minden este. 8. Balkon közepe. 9. Tagadás. 10. Vissza: sziget. 11. Indítvány. 12. Színigazgató. 16. A színházakban folynak le esténként. 18. A Szeged F. C. kitűnő fedezet játékos. 19. = 38. vízszintes. 22. A tehén Afrikában nagy csordákban élő vad rokona. 26. Névelő. 27. Fialat szarvasmarha. 28. Idegen terület mérték. 29. Estély, franciául (az utolsó betű megduplázandó). 32. Hosszú ideig. 34. Ugyanaz rövidítve. 37. Tatár fejedelem. 40. Német helyeslés.

Payper

A jutalmazott megfejtők névsorát a 95. oldalon közöljük.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK

Névtelen levelekre nem válaszolunk. Levélben csak abban az esetben adunk választ, ha a levélről egy megcímzett és felbélyegzett válaszborítékot küld. A nekünk szóló levelet így tessék megcímezni: „Délibáb” szerkesztőségének, Budapest, Dohány ucca 12. Felvilágosítást kérek.

Kéziratokat nem örzünk meg és semmi körülmények között sem küldünk vissza

Ádám Gy. M. (22). A képet a legnagyobb sajnálatunkra nincs módunkban elküldeni. Forduljon közvetlenül a fényképészhez, vagy a kérdéses íróhoz.

Izsó R., Bp. (24). A kért kóta, sajnos, nem áll rendelkezésünkre. Leghelyesebb, ha egyenesen valamelyik zeneműkereskedéshez fordul.

Thália (18). A színi pályán nem számít a protekció. Protekcióval bejuthat egy színiiskolába, utána kaphat szerződést is, sőt még szerepet is kieszközölhet magának összeköttetések révén. De a siker független a protekciótól. A protekció tehát, amivel rendelkezik, ne csökkentse önbizalmát, hisz az úgyszólván csak legfeljebb a kezdet nehézségein segít könnyíteni, a továbbiakban pedig kizárólag a saját maga erejére, tehetségére van szükség ahhoz, hogy valamit elérjen.

VII. gimnazista (11). Ha talán abban nincs is igaza, hogy a legnagyszerűbb feltalálás a varrógép feltalálása volt, az bizonyos, hogy sok gyakorlati értéke van és az is igaz, hogy kevesen tudják, ki találta fel tulajdonképpen a varrógépet. Madersberger József kufsteini születésű szabó találta fel a varrógépet, ezért szobrot is kapott Bécsben. Madersberger osztozott sok feltaláló sorsában: egészen elszegényedve halt meg Bécsben, 1850-ben. A világ legritkább bélyege az I pennys kék Mauritius. Mindössze öt példányban van meg. Évekkel ezelőtt H. P. Manns, az ismert hollandi ültetvényes vásárolta meg 11.000 fontért. Amikor eladta, már csak 2400 fontot kapott érte.

Amerikai vándor (2.) Forduljon talán a Kivándorlasi Irodához Budapest, Fiumei út 4.

Reménytelen (204). Ön jó barátságban van egy házaspárral és beleszeretett barátja feleségébe. Az asszony viszonyozza is az Ön

érzelmeit, de nem akarja férjét megcsalni. Ön most azt szeretné tudni, hogy miért tartózkodó Önnel szemben ez a nő, ha nyíltan bevallotta, hogy szereti Önt? Ennek tisztelt „Reménytelen” több oka lehet, hogy a hölgy egy olyan vallomást vár Öntől, amelyben Ön felszólítja, hogy válják el férjétől és legyen az Ön felesége. De az is lehetséges, hogy csupán női hiúságának esik jól ez a játék és tulajdonképpen hü feleség, aki nem akarja férjét megcsalni.

M. Gabi (4). Egy ilyen kis frászból még igazán nem lehet megállapítani, hogy valakiben van-e frói tehetség.

T. Gyula (6). P. Z. címe: Budapest, Prohászka Ottokár ucca 10. sz.

Kíváncsi M. K. (32). Beküldheti. Levelezőlapon is. Ha nyer, természetesen elküldjük. Leghelyesebb, ha legkésőbb két nappal a lapban közölt határidő előtt adja postára. Utolsó kérdésére, sajnos, nem felelhetünk, mert azokról, akik hozzánk tanácsért fordulnak, semmiféle felvilágosítást nem adhatunk.

Minek is van szerelem (749). Jegyben járt hat hónapig egy magasállású tisztviselővel. Úgy érezte, hogy semmi se zavarhatja meg felhőtlen ragyogó boldogságukat. És mint „derült kék égből a villámcsapás”; jött egy szép, szívtelen, elvált, kacér fiatalasszony, aki teljesen megbabonázta jegyesét. Annnyira, hogy rögtön, minden habozás, minden megfontolás nélkül felbontotta eljegyzésüket. Kijelentette, hogy csak most tudta meg, hogy mi az igazi szerelem. A csendes rokonszenvet, amit maga iránt érzett, tévedésből szerelemnek nézte. Most már azonban tisztában van érzéseivel, tudja, hogy mit jelent a szerelem és más nem lehet a felesége, csak az asszony, akit a sors akarata hozott útjába. Azután elment, egyetlen gyöngéd, vigasztaló szó nélkül. Maga pedig ott maradt kifosztva, üresen, megdermedve és azzal az érzéssel, hogy ezt ép ésszel kibírni nem lehet. Csak-hogy az ember többet bír el, mint amennyit feltételez önmagáról. Maga sem halt bele bánatába. Csak valami végtelen ürességet, közömbösséget érez... Olyan borzasztóan mindegy minden... Olyan mindegy, hogy milyen színű legyen a délutáni ruhája... Olyan mindegy, hogy jól áll-e a kalapja? És általában tökéletesen mindegy, hogy van-e új kalapja, vagy nincs? Mindegy az is, hogy ki kíséri haza az egyetemről? Hogy kivel megy moziba? Olyan mindegy az is, hogy napról napra fogy, hogy mindenki ijedten kérdezősködik, hogy mi baja? Miért néz ilyen rosszul ki?... Mindegy, hogy az orvos fejcsóválva magyarázza, hogy nem lesz így jó vége, ha nem vesz erőt magán és nem táplálkozik rendszeren, nem jár levegőre és nem igyekszik összeszedni magát... De Magának olyan mindegy lenne az is, ha most ebben a pillanatban meg kellene halnia!... Azt kérdezi tőlünk, hogy egyáltalán érdemes-e élni? Van-e életének értelme? Mit csináljon? Mi legyen a célja? Mibe kapaszkodjék, ami valahogyan hozzákötne az élet-

hez? Mert csak abba tud kapaszkodni, hogy úgyszólván vége lesz nem sokára... Mi éppen megfordítva gondolkozunk! És ha józanul gondolkodik csak egy pillanatig is, már rá fog jönni, hogy ezért a férfiert igazán kár lenne meghalni! Hogy érdemes-e élni? De még mennyire!... Az élet tele van ezer, meg ezer színnel, titokkal, lehetőséggel, eseményekkel... ezer, meg ezer meglepetéssel. Amiért ma borús, viharos az idő, holnap már ragyogó napsütés lehet! Amiért ma sírok, azon esetleg holnap magam is nevetek... Az ember csak annyit fizessen mindenért, amennyit megér. Volt vőlegénye nem érdemli meg, hogy fiatalágából, idejéből, érzéseiből ilyen sokat pazaroljon el. Mint már sokszor megirtuk, nincs az a fájdalom, amely örökké égetően sajogva fájjon. Nincsen emberi érzés, amely ne tompulna el idővel. Tegnap úgy-e még azt hitte, hogy nem éli túl ezt a csapást? Mégis túlélte. Ma elvesztette életkedvét. Reméljük, hogy holnapra megtalálja. Feltételezzük, hogy rendelkezik annyi természetesen és egészséges életösztönrel, hogy rövid időn belül visszanyeri lelki egyensúlyát. Ha túlzottan beleássa önmagát az ok nélküli búsulásba, akkor nem érdemli meg szüleit, testvéreit, barátait; nem érdemli meg a nap melegét, a virágokat, a fákat, a jó könyveket, a szép zenét, a művészeteket és nem érdemli meg azt sem, hogy világra született. Figyeje el, hogy csak az tudja igazán élvezni az élet szépségeit, aki már az élet csúnya oldalával is megismerkedett: bánattal, viharral, könnyel, mert ha az életben szép volna minden, akkor nem is lenne olyan szép a szép!

Diáklány (16). A kérdezett hölgy tudomásunk szerint jelenleg látogatóban van Budapestben. Címe: Ritz szálló. Leghelyesebbnek tartjuk azonban, ha édesapjához fordul.

Berta 22. Köszönjük szíves elismerő sorait. Örvendünk, hogy kozmetikai tanácsunk az Ön esetében is olyan jól bevált. Ezért nem jár külön köszönet, mert mi mindig azt tartjuk szem előtt, hogy olvasóinknak mindenben a legjobbat nyújtjuk. Üdvözöljük.

Boldogtalan Cilike (206). Hosszú levelében megírja, hogy egy fiatal ember követte Önt, de Ön nem akart vele szóbaállni. Végre aztán mégis megismerkedtek és akkor váratlanul a fiatalember elmaradt. Kedves boldogtalan Cilike, ilyen futó ismeretséget nem szabad emyire komolyan venni. Ha elmaradt, ne törődjék vele és ne bánkodják utána. Így rendelte a sors, hogy ne maradjon Ön mellett. Ezek az uccai ismeretségek úgyszólván a legtöbb esetben komolytalanok. Ami másik kérdés illeti, Ön küldhet Bolváry Géza filmrendező úrnak (jelenlegi címe: (Wien, IX, Canisiusgasse 8-10.) filmtémát, de előre figyelmeztetjük, hogy nagyon kevés ideje van kéziratok olvasására és nem sok reménye van Önnek, hogy ép az Ön filmtémáját elfogadja.

Szülői ellenzés (208). Ön 31 éves és a kérése 29. Erre nyugodtan azt válaszolhat-

juk, hogy ez a két év nem lényeges különbség, már az komolyabb, hogy kérése elvált ember, akinek gyermekei vannak és ezekért tartásdíjat kell fizetni, (mert a gyermekek az elvált asszonynál maradnak.) Az Ön fizetése, ha nem sokkal, de mégis több, mint a férfié, ha pedig tekintetbe vesszük, hogy a férfinak havonta gyermekeiért tartásdíjat kell fizetni, ezenkívül nagyobb adóssága is van, amit köteles törleszteni, viszont Önnek néhány holdnyi földje van, akkor bizony alaposan meg kell fontolnia elhatározását és nem helyezkedhet arra az álláspontra, hogy szülei csupán akadémikusokból ellenzik ezt a házasságot. Ön azt mondja, hogy szülei igen fiatalon házasodtak és most mégsem viseltetnek belátással, amikor Ön akar férjhez menni. Továbbá fél, hogy Ön hamar megöregszik és akkor egyedül marad az életben. Megértjük, hogy anynyira vágyódik saját otthon, nyugodt boldogság után, de kérdés, hogy ilyen szűkös körülmények között, pláne, ha tekintetbe vesszük, hogy — mint írja — jövedőbelije nem is egészséges ember, megtalálja-e ezt a boldogságot? Nem hinnénk, hogy rosszat ajánlunk, amikor azt tanácsoljuk, forduljon szüleihez és elejétől végig tárgyalják meg ezt a házasságot, azután pedig kíméletlen őszinteséggel beszéljen jövedőbelijével és talán lehetne olyan megoldást találni, hogy elhalasszák az esküvőt addig, amíg kérése összes adósságát ki nem fizette.

Cinkotai szombat esték (24). Semmi esetre se fogyassza magát, örüljön, hogy végre olyan a külseje, mely mindenkinek tetszik és az idegei is megnyugodtak. Önnek, aki annyit dolgozik és olyan nagy társadalmi életet él, okvetlenül szüksége van arra a néhány kilóra, amit nagy nehezen magára

A multheti számunkban megjelent kereszt-rejtvény megfejtése. Vízszintes sorok: 1. Nyári színház. 12. Északi szél. 13. Maórik. 14. Il. 15. An. 16. Ey. 17. Iklad. 19. Epe. 20. Tett. 22. Óbor. 24. Ob. 25. Bak. 27. Arab ló. 28. Mocskos. 31. Oh. 32. Át. 34. Ano. 35. Rata. 38. Oli. 40. Léc. 41. Iramodik. 43. Ino. 44. Autókerék. 45. Ik. — **Függőleges sorok:** 1. Németh Mária. 2. Ysaye. 3. Azó. 4. Raritas. 5. Iki (kiki). 6. Sikló. 7. Zs. 8. Izidor. 9. Nél. 10. Hl. 11. Zenebohócok. 15. Apólónéni. 18. Abas. 21. Tbc. 23. Rágh Árpád. 26. K. K. 29. Otaru. 30. Omode. 33. Niké. 34. Ali. 36. Tat. 37. Amó. 39. Lír. 42. Ok.

Jutalmazott megfejtők. A kereszt-rejtvény megfejtői közül Minnich Jakabné Bp. és Kiss Vera, Sz. ötvösművészeti brost, Zákony Irma, L. és Oltner Károlyné, D. ötvösművészeti gyűrt kaptak; az alábbiak pedig könyvjutalomban részesültek: Halmos György, M., Péli Terike, K., Virágh Árpád, B., Klein Magda, U., Kemény Pál, Bp., Nyulassy Antalné, K., Nádor Anni, V., Késes László, Bp., Hegyi Rózsa, C., Setét Ilona, T., Rosenfeld Károlyné, J., Csányi Jenő, P., Erdős Etel, Bp.

szedett. Émlékezzék csak vissza — mint írja — azokra a sirógöröcsökre és hasonló jelenetekre, amellyel házatáját rémisztette. Úgy gondoljuk, Ön sem kívánja vissza ezeket az időket. Jó mulatást kívánunk a legközelebbi szombat estére és üdvözöljük.

B. G. V. (193). Kedves 17 éves G. V., ügyelemmel végigolvastuk levelét és nem látjuk olyan reménytelennek a helyzetet, mint Ön. Azi írja, hogy megismerkedett egy 36 éves fogorvossal és lassanként komoly barátság fejlődött ki Önök között. A férfi azonban, aki egyszer 3 hónapig már nős volt és most elvált ember, kijelentette komolyan és őszintén, hogy egyelőre nem tud határozni, nyilatkozni, mert meg kell hogy fontolja, mielőtt ilyen végleges lépésre határozna el magát. Örüljön kedves G. V., ennek a tiszta szép barátságnak, tartson ki emellett a férfi mellett, aki biztosan csak azért vár még, mert jobban meg szeretné Önt ismerni és valószínűleg megjön az az idő is, amikor ő mint kérő fog jelentkezni. Nem hisszük, hogy jóra vezetne, ha Ön szívetné a dolgot, hiszen várhat, végre is egy 17 éves leánynak nem kell még férjhez menni.

18 éves (64). A panaszolt bőrelváltozásnak számtalan oka lehet, melyet így a távlatból megítélni nem lehet. Szíveskedjék bőrgyógyászhoz fordulni.

Szép leszek (66). 1. Ezen csak hajfestéssel lehet segíteni. 2. Hetenként kétszer gőzölje bőrét, óvatosan nyomja ki a mitesszereket és dörzsölje be megfelelő porúsösszehúzóval. 3. Zsíros krémmel kenje be esténként. 4. Alkalmazzon szénsavas arcpakolást.

Miss Aida (23). A kérdésre, amit, kedves Asszonyom, felvet levelében, két válaszunk van. Ön azt kérdezi: „Hát öreg már egy negyvenöt éves asszony, nem járhat az már táncolni huszonöt éves fiával?” Nyugodtan állítjuk azt, hogy egy negyvenöt éves asszony nemcsak hogy nem öreg, hanem éppen a mai kozmetika és öltözködés segítségével teljesen fiatalos benyomást kelt, különösen akkor, ha fiatalos kedély. Más kérdés azonban, hogy járhat-e huszonöt éves fiával együtt táncolni. A negyvenöt éves asszony nyugodtan járhat táncolni akár férjével, akár társaságával, csak éppen fiával együtt nem. Ne vegye ezt tőlünk konzervatív feltevéssé, de a mi véleményünk szerint a szülői tekintély és megbecsülés rovására megy, ha anya és fia ugyanabban a társaságban jár el táncolni. Huszonöt éves fiának valószínűleg hozzá illő táncpartnerei vannak, akik esetleg magukban mosolyognának azon, hogy Ön hozzájuk hasonló akar lenni. Mi tudjuk, hogy nem akar hozzájuk hasonló lenni, de azok a fiatal lányok nem tudják

ezt, s talán egy mozdulattal, vagy szempillantással elárulják magukat. Ha Ön táncolni akar, elég módja és alkalmá van erre anélkül, hogy fia társaságában hódoljon ennek a szórakozásának. Ma a fiatalokban úgyszólván nagy hajlam van arra, hogy tiszteletlenek legyenek az idősebbekkel szemben, minek ezt még közös pajtási szórakozásokkal alátámasztani? Maradjon, Asszonyom, a fiának mindig az édesanyja, akit tisztel, sohasem a táncpartnernője, akit összeszédhat egy rossz lépésért, vagy ritmus eltévesztésért. Remélem, nem veszi rossznéven válaszungkat, de mi mindig megmondjuk azt, amit a leghelyesebbnek tartunk.

Olcsó, gyors, jó (9). Mi a magunk részéről szeretjük a teát és szendvicseket uzsonnára, de újra divatba jött az úgynevezett „Biedermaier uzsonna”. Kávé, vagy csokoládé és kalács van ilyenkor uzsonnára, utána gyümölcs, esetleg még torta is. Ha teát és szendvicseket akar adni, akkor sokkal tágabb tere van a változatosságban. Ma kétféle szendvics van divatban: az úgynevezett zsúrkenyérké, amelyeket megkenünk, vagy a két egymásra rakott héj nélküli kenyérszeletek, amelyeket viszont meg kell tölteni. A szendvicskészítéshez, ha a sablontól eltérő dolgokat akarunk készíteni, sok időre van szükségünk. Sok idővel többet és változatosabbat lehet elérni, mint esetleg drága, de ízletlenül, kapkodva elkészített holmikkal. Mingyárt nagyon ötletesek lesznek a szendvicsünk, ha sárga vaj helyett zöld vajjal kenjük meg. A zöld vajat úgy kapjuk, hogy tárkony, zöld petrezselyem és hagymából álló masszát kicsavarjuk és az így kapott lé megfesti a vaj színét. A zöld vajon egy kis darab sonka, vagy lazac a két szín ellentétekként minyárt érdekesen hat. Nagyon ügyes, ha a vajba reszelt tormát keverünk. Aki beleharap a szendvicsbe, jólesően állapítja meg, hogy a megszokott íz helyett ismeretlen, csípős ízű dolgot eszik.

Előfizetési árak:

¼ évre 2 pengő 50 fillér, ½ évre 5 pengő,

Szerkesztő: TOLNAI SÁNDOR

Kiadótulajdonos: TOLNAI NYOMDAI
MŰINTÉZET ÉS KIADÓVÁLLALAT RT.

Kiadásért és szerkesztésért felel:
TOLNAI SIMON

Budapest, VII, Dohány uca 12.

Nyomatott Tolnai Nyomdai Műintézet és Kiadó-
vállalat RT. mélynyomó-kőrforgógépeink,

Budapest, VII, Dohány uca 12 szám

Szerkesztőség és kiadóhivatal telefonszámai:

14—23—39 és 14—23—50

Nem esonkítja meg a lapot, ha ezt a szelvényt kivágja,
mert a lap bekötésénél ez a keskeny rész ugyls levágódnék.
Ezen szelvény alapján egy pompás díszes műhöz van joga.
Olvassa el a lapunkban levő hírdetést

DILAGKÖNYVTÁR SZELVÉNY

KÉT MILLIÁRD EMBER KÉT MILLIÁRD ORVOS

Alig található ember szerte a nagyvilágban, aki ne ajánlott volna még embertársának betegségére valamilyen gyógyszert. A jószándék mindig megvan, de a következmény mégis sok esetben gyászos! Hány ember halálát okozták már hozzá nem értők által ajánlott kuruzslószerek!

A gyógyítás az orvos hivatása, de a betegségek megelőzése az egyes ember feladata. Tudni kell, mi válik hasznára és mi van ártalmára a szervezetnek, meg kell tanulnia mindenkinek az egészséges életmód szabályait. Ennek a célnak szolgálatában áll

Tolnai **ORVOS A CSALÁDBAN** című ötkötetes hatalmas, több mint 1200 oldal terjedelmű könyvsorozata, melynek második kötete is már megjelent.

Az ötkötetes mű szerkesztésében 23 magyar orvostudós vett részt!

Kivonat a könyvsorozat tartalmából: Az egészséges test felépítése, A helyes táplálkozás, Szépségápolás, Sport, Torna, A gyermekágy egészséggtana, Csecsemőápolás stb., stb. Az **ORVOSI LEXIKON** kötetekben betűrendben megtalálja az olvasó több ezer betegség részletes leírását, orvosi gyógykezelésének és megelőzésének módját. Ezenkívül ismerteti a **LEXIKON** az összes közkeletű orvosi kifejezések magyarázatát. A második kötet az **Abortus—Gyomorfekély** címszavakat tartalmazza.

A kítűnő papíron nyomott, félbörkötésű ötkötetes könyvsorozatot nagyon sok fekete és színes műmelléklet és rengeteg szövegek közti kép illusztrálja.

Az ötkötetes díszes kiállítású sorozat ára bérmentve **Budapesten 40 pengő, vidéken 42 pengő**, mely havi 2 pengős részletekben is fizethető.

Külföldi olvasóink figyelmébe!

Romániában: Tolnai „Orvos a családban“ c. mű kötetenkénti ára 250 lei. Beszerezhető: Journal Import, Jacob Dancea, Oradea, Bulv. Reg. Ferdinand 46.

Jugoszláviában: Tolnai „Orvos a családban“ c. könyvsorozat (öt kötet) ára 480 dinár, mely havi 40 dináros részletekben is fizethető. Főelárusító: Centralna Knjizara, Subotica Strosmajerova ul. 11.

Ne vágja ki, ha nem akarja megcsönkítani a lapot, hanem írja ezt a megrendelési szöveget egy levelezőlapra

Megrendelem a Tolnai Nyomdai Műintézet és Kiadóvállalat R. T. Bpest, VII, Dohány u. 12. útján Tolnai: **ORVOS A CSALÁDBAN** című művet öt díszes félbörkötésű kötetben, bérmentve, Budapesten 40.—

vidéken 42.— aranypengő árban és tartozom a vételárat az átvétel napjától kezdve egymásután következő 2.— pengős havi részletben megfizetni. Tudomásul veszem, hogy a vételár teljes kiegyenlítéséig a sorozat tulajdonjogát a Tolnai Nyomdai Műintézet fenntartja magának. Bármely részlet be nem tartása esetén is a hátralék teljes összege esedékessé válik. Ez a megrendelés vissza nem vonható, de elfogadása a Tolnai Nyomdai Műintézet megítélésétől függ.

Tudomásul veszem, hogy a mű első kötetét a megrendelés-kor, a további köteteket pedig fokozatosan 1937 augusztus végéig bezárólag szállítják.

Kelt _____ 193 _____ hó _____ n.

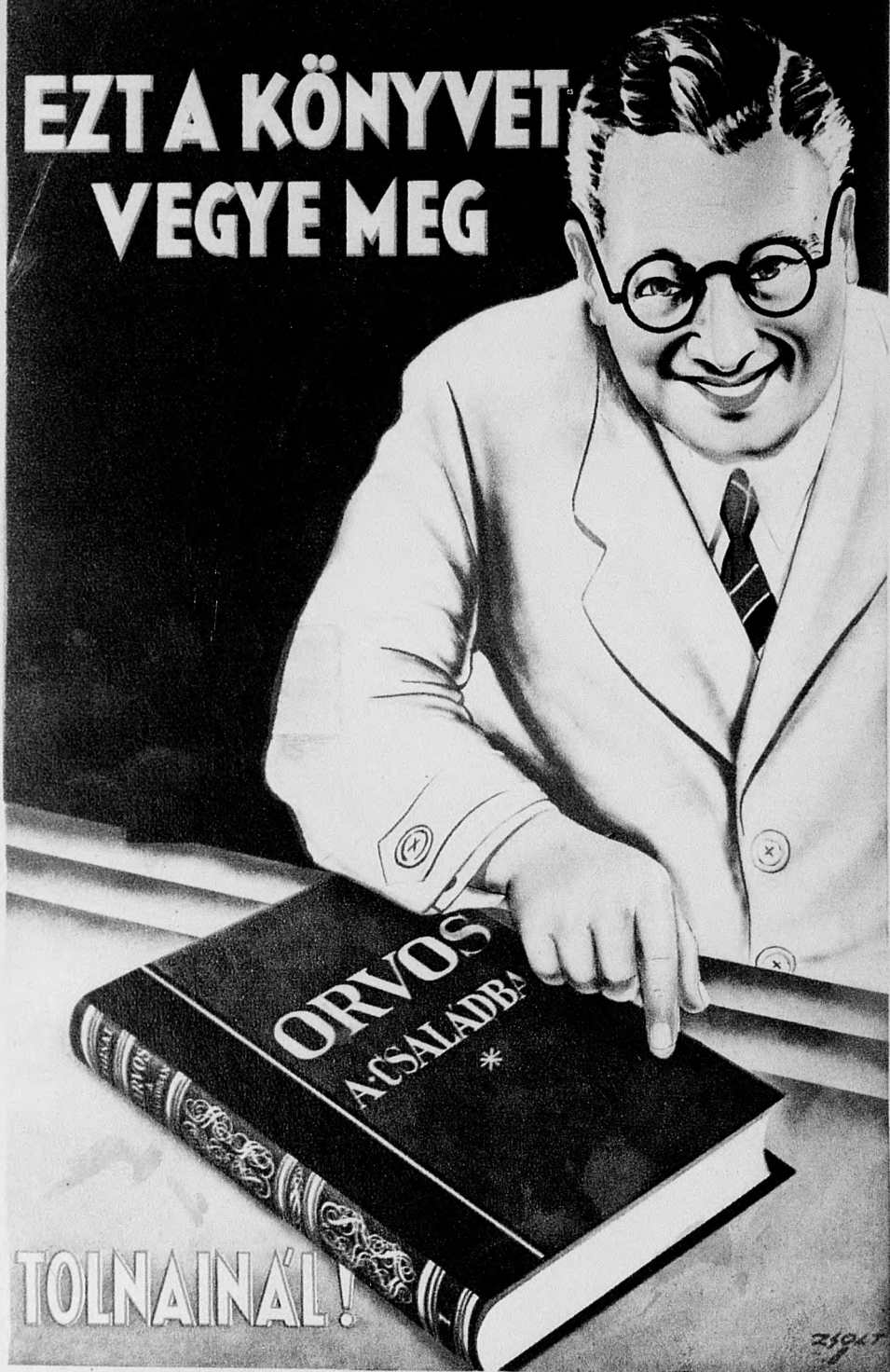
A megrendelő aláírása.

pontos cím.

foglalkozása.

Tolnai Nyomdai Műintézet és Kiadóvállalat R.-T. nyomása, Budapest

**EZT A KÖNYVET
VEGYE MEG**

TOLNAINÁL!

21947